

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration

Folketingets Integrationsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

- 6 DEC. 2005

Dato:
Kontor: Integrationskontoret
J.nr.: 2005/5009-25
Sagsbeh.: HMO
Fil-navn: oversendUIU

Vedlagt sendes i 5 eksemplarer høringsnotat og de høringsvar vedrørende lovforslag nr. L 93 om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsbegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.), som Integrationsministeriet har modtaget senest den 30. november 2005.

Det bemærkes, at materialet også er sendt til Arbejdsmarkedsudvalget i kopi.

Integrationsministeriet vil drage omsorg for, at høringsvar – og eventuelle supplerende høringsvar – der fremkommer efter det ovenfor anførte tidspunkt, løbende vil blive sendt til Integrationsudvalget.

Med venlig hilsen

Rikke Hviishøj

Susanne S. Clausen

NOTAT

Dato: 30. november 2005
Kontor: Integrationskontoret
J.nr.: 2005/5009-25
Sagsbeh.: HMO
Fil-navn: Høringssvar.notat

Notat om høringssvarene vedrørende forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.)

1. Indledning

Integrationsministeriet har ved brev af 19. oktober 2005 hørt en række myndigheder og organisationer over udkast til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven.

Følgende myndigheder og organisationer har haft bemærkninger til lovudkastet: Amnesty International, Børne- og kulturchefforeningen, Dansk Arbejdsgiverforening m.fl., Dansk Blindesamfund, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening/HKKommunal, De Samvirkende Invalideorganisationer, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheorganisation, KL, Kristelig fagbevægelse, Landsorganisationen i Danmark, Rådet for Etniske Minoriteter og Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde.

Følgende myndigheder og organisationer har ikke haft bemærkninger til lovforslaget: Advokatrådet, Ankestyrelsen, Den Danske Dommerforening, Flygtningenævnet, FOF's Landsorganisation, Foreningen af Politimestre i Danmark, Kristelig Arbejdsgiverforening, Politidirektøren i København, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Rigsadvokaten og Rigspolitichefen.

Følgende myndigheder og organisationer har pr. 30. november 2005 ikke besvaret høringen: Amsrådsforeningen, AOF Danmark, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Oplysnings Forbund, Datatilsynet, Dommerfuldmægtigforeningen, Finansrådet, Foreningen af socialchefer, Foreningen af Statsamtsjurister, Foreningen af Statsamtmand, Frederiksberg Kommune, Københavns Kommune, Landsforbundet af Voksen- og Ungdomsundervisere, Landsforeningen Adoption og Samfund, Liberalt Oplysningsforbund, Lærernes Centralorganisation, Mellempfolkeligt Samvirke, POEM, Politiforbundet i Danmark, Politimægtigforeningen, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, UNHCR samt Ægteskab uden grænser.

2. Bemærkninger til lovforslaget

Høringssvarene afspejler generel enighed i forslagets intentioner om at styrke indsatsen i forhold til at få udlændinge i arbejde eller i ordinær uddannelse. En række organisationer peger i den forbindelse på, at det er vigtigt, at det sikres, at arbejdsmarkedet vil tage imod de unge, og at uddannelsessystemet er i stand til at modtage og fastholde de unge i uddannelse. Det stiller blandt andet krav om styrket støtte til og rådgivning af den enkelte.

Der er endvidere generel opbakning til forslaget om sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere. Høringssvarene indeholder dog også kritiske bemærkninger til forslagernes nærmere indhold, jf. nedenfor.

For så vidt angår forslagene om integrationskontrakter og erklæring om integration og aktivt medborgerskab rejses der generelt kritik bl.a. om, at forslagene medvirker til at mistænkeliggøre udlændinge.

En del organisationer mener på den baggrund, at lovforslaget i høj grad har karakter af tvang og sanktioner baseret på en negativ tilgang om, at udlændinge ikke vil uddannes, arbejde og respektere demokratiske værdier og dermed integreres. Ifølge disse organisationer bidrager dette ikke til, at flere får en uddannelse og kommer i arbejde, da de positive elementer i forslaget herved tilsøres. Der er flere organisationer, der på den baggrund er bekymrede for, om integrationen vil lykkes.

KL har haft økonomiske bemærkninger til lovforslaget. Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at dette vil blive drøftet i forbindelse med den økonomiske høring af KL.

I de følgende afsnit opsummeres hovedindholdet af de kritiske bemærkninger.

2.1. Integrationskontrakter mv.

2.1.1. Generelle bemærkninger

Amnesty International håber, at det sikres, at den løbende justering af integrationskontrakten sker i dialog med udlændingen. Dette er særdeles vigtigt, når udlændingen er bundet af integrationskontrakten i så mange år, indtil de opnår tidsubegrænset opholdstilladelse.

Dansk Flygtningehjælp har vanskeligt ved at se, at kontrakten og forlængelsen af kontraktperioden i sig selv kan give den tiltrængte forbedring af integrationsindsatsen i perioden efter det 3-årige introduktionsprogram og er betænkelige ved sammenkoblingen til betingelserne for varigt ophold og de mulige ekstra sanktioner, dette medfører ud over de almindeligt gældende sanktioner i social- og beskæftigelseslovgivningen.

Dansk Flygtningehjælp finder det endvidere vigtigt, at der arbejdes med at få kontraktformen til at fungere som gensidig forpligtelse mellem integrationsansvarlig myndighed og den pågældende borger, samt at borgeren gives vejledning og handlemuligheder, hvis myndighederne ikke lever op til deres del af kontrakten.

Dansk Retspolitisk Forening finder, at ordet "kontrakt" kan give indtryk af, at kontraktsparterne er ligeværdige og frit stillet til at indgå et aftaleforhold, hvor der reelt er tale om, at klienten ikke har andet valg end at acceptere.

Dansk Røde Kors finder, at indholdet af kontrakten kan nuanceres, således at også andre andre aktiviteter end beskæftigelses- og uddannelsesaktiviteter kan indgå i kontrakten.

Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal finder, at der er flere forhold i relation til kontrakterne, der er svagt beskrevet i lovforslaget, hvilket efterlader en ret åben dagsorden, når bekendtgørelsen skal skrives. Det finder DS og HK/K kritisk, da Folketinget og offentligheden bør vide, hvordan reglerne om kontrakterne vil blive, inden lovforslaget vedtages.

KL finder, at integrationskontrakterne som udgangspunkt er et godt redskab i integrationsindsatsen, men det bør indgå i overvejelserne, hvorvidt nytteværdien af at have integrationskontrakter med dertil knyttet opfølgingsforpligtelse i alle tilfælde står i rimeligt forhold til de betydelige administrative opgaver, der medfølger. F.eks. kan der stilles spørgsmålstegn ved nytteværdien af beskæftigelsesrettede kontrakter over for ældre udlændinge og udlændinge, hvor kommunen ingen tilbudsmuligheder har.

KL bemærker endvidere, at det rent administrativt er vanskeligt at overskue de nye samlede bestemmelser vedrørende integrationskontrakter, da reglerne findes i 2 love, og da snittet mellem bestemmelserne er uklare. Der foreslås derfor et mere rent snit, så udlændinge kun omfattes af bestemmelser i beskæftigelsesloven i det 4. til 7. integrationsår.

KL foreslår endvidere, at der udarbejdes en standardkontrakt, som kan danne udgangspunkt for den individuelle udformning af integrationskontrakter i kommunerne.

Rådet for etniske minoriteter anbefaler endvidere, at de enkelte kommuner uddannes på betryggende vis, således at de enkelte kommuner rustes til at varetage opgaven om indgåelse af kontrakter, herunder at personalet rustes til at rådgive om, hvilke uddannelses- og beskæftigelsestilbud, der findes.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at efter lovforslaget skal integrationskontrakten gælde, indtil den pågældende udlænding meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Efter udløbet af introduktionsperioden kan kontrakten ikke omfatte tilbud efter integrationsloven, men tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den overordnede ramme for kontrakten, herunder kontrakterklæringen, fastlægges i integrationsloven. Reglerne for det nærmere indhold af kontraktens aktiviteter og opfølgningen på kontrakten vil derimod både findes i integrationsloven – f.s.v.a. indholdet af kontraktens aktiviteter og opfølgning på kontrakten i introduktionsperioden – og i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats – f.s.v.a. indholdet af kontraktens aktiviteter og opfølgning på kontrakten efter introduktionsperiodens udløb.

Hvis udlændingen efter introduktionsperiodens udløb overgår til en forsørgelsesydelse efter beskæftigelseslovgivningen skal der fortsat være et individuelt kontaktforløb og fastlægges aktiviteter i den forbindelse, der skal afholdes CV-samtale, og tilbud skal indarbejdes i kontrakten efter de eksisterende regler om jobplan.

Integrationsministeriet finder på den baggrund ikke, at snittet mellem bestemmelserne er uklart, som anført af KL. Ministeriet vil i samarbejde med Beskæftigelsesministeriet udarbejdes en kontraktsramme, der kan danne udgangspunkt for udformningen af integrationskontrakterne, som foreslået af KL. KL vil blive inddraget i dette arbejde.

Integrationslovens bestemmelser om individuelle kontrakter, som med lovforslaget foreslås ændret til integrationskontrakter, samt bekendtgørelse nr. 101 af 17. februar 2004 om udarbejdelse af individuel kontrakt og om introduktionsprogrammet efter integrationsloven, vil – med de justeringer, der følger af lovforslaget – fortsat være gældende for de foreslåede integrationskontrakter. Efter Integrationsministeriets opfattelse er der tale om detaljerede regler om både udarbejdelse, indhold og opfølgning af kontrakterne. Integrationsministeriet finder således ikke, at der er tale om en "åben dagsorden, når bekendtgørelserne skal skrives" som anført af Dansk Socialrådgiverforening og HK/K.

For så vidt angår Dansk Retspolitisk Forenings bemærkning om, at ordet "kontrakt" kan give indtryk af, at kontraktsparterne er ligeværdige og frit stillet til at indgå et aftaleforhold, kan det oplyses, at hensigten med formuleringen er, at såvel kommunalbestyrelsen som udlændingen forpligtes til så vidt muligt at opfylde kontraktens indhold. Der er med andre ord tale om en gensidigt forpligtende kontrakt. Det er derfor fastsat i bekendtgørelsens § 13, stk. 2, at kan kommunalbestyrelsen ikke opfylde den individuelle kontrakt, skal kommunalbestyrelsen tilbyde udlændingen en anden aktivitet, der så vidt muligt svarer til den oprindeligt aftalte aktivitet.

Med hensyn til de mere sociale aktiviteter, der efter Dansk Røde Kors opfattelse også bør indgå i kontrakten, kan det oplyses, at hensigten med kontrakten, jf. ovenfor, er, at såvel kommunalbestyrelsen som udlændingen forpligtes til så vidt muligt at opfylde kontraktens indhold. Integrationsministeriet finder det på den baggrund ikke hensigtsmæssigt at lade sådanne aktiviteter indgå i kontrakten. Men udlændingen vil ofte via den kommunale sagsbehandler eller som led i danskuddannelse blive præsenteret for sådanne aktiviteter.

I forhold til Rådet for etniske minoriteters anbefaling om, at kommunernes personale rustes til at varetage opgaven med indgåelse af kontrakter, bemærkes det, at det som hovedregel kommunernes eget ansvar at holde kommunens personale uddannet og opdateret. Det bemærkes i den forbindelse, at der som nævnt ovenfor er fastsat nærmere regler om kontrakterne i bekendtgørelse nr. 101 af 17. februar 2004 om udarbejdelse af individuel kontrakt og om introduktionsprogrammet efter integrationsloven, ligesom Integrationsministeriets vejledning om introduktionsprogrammet indeholder en nærmere beskrivelse af, hvordan kommunerne og udlændingen kan udarbejde kontrakterne.

2.1.2. Kontraktens indhold og opfølgning

Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal påpeger, at kommunerne i realiteten kan have svært ved at leve op til kravet om kontrakter, der er "individuelt tilpasset den enkelte udlændings kvalifikationer og ressourcer" samt indeholder "beskrivelse af den enkelte udlændings færdigheder og forudsætninger" samtidig med kravet om, at disse skal være udfærdiget inden en måned efter, at kommunen har overtaget sagen.

Det Centrale Handicapråd finder, at det ved indgåelse af kontrakten bør sikres, at der tages hensyn til personer med funktionsnedsættelse, samt at der ved den løbende opfølgning er opmærksomhed på funktionsnedsættelser, der måske ikke har været kendt ved kontraktens indgåelse eller som opstår efterfølgende.

De Samvirkende Invalideorganisationer mener, at den foreslåede § 19, stk. 4, om indholdet af kontrakten er mangelfuld i forhold til udlændinge med handicap, som er omfattet af integrationsloven. Det skal således fremgå af kontrakten, hvilke hjælpemidler og arbejdspladsindretninger, der er nødvendige for, at den enkelte kan opfylde de mål, der er opstillet i forhold til beskæftigelsesmålene (i kontrakten).

Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser (FLD) finder det positivt, at kontraktens løbetid udvides til 7 år, men finder det betænkeligt, at integrationskontrakten efter udløb af introduktionsperioden ikke kan indeholde tilbud efter integrationslovens § 16, stk. 2 og 3. Efter foreningens opfattelse vil dette kunne medføre en indskrænkning af retten til tre års danskuddannelse for de udlændinge, der på grund af sygdom, barsel m.v. i en periode er forhindret i at deltage i danskuddannelsen.

KL vurderer, at nytteværdien af kontrakten ikke står i et rimeligt forhold til de administrative meropgaver, når henses til, at kommunerne ingen tilbudsmuligheder har i det 4. til det 7. år til de udlændinge, der forsørges af ægtefællen. Alligevel skal disse udlændinge have en integrationskontrakt i op til 7 år, og kontrakten skal fortsat følges op hver tredje måned, indtil de i kontrakten fastsatte mål er nået.

KL finder, at det bør tydeliggøres, at der efter udløb af introduktionsperioden kan gives tilbud efter danskuddannelsesloven, såfremt den enkelte udlænding ikke har opbrugt sit retskrav til danskundervisning.

Rådet for Etniske Minoriteter peger på bl.a. på, at alle udlændinge ved indgåelse af integrationskontrakten skal informeres om, hvad der lægges vægt på, når det senere vurderes, om den enkelte udlænding har levet op til de aftalte punkter i kontrakten.

Rådet for frivilligt socialt arbejde finder det problematisk, at kommunalbestyrelsen kan fastlægge indholdet af kontrakten, hvis udlændingen ikke ønsker at medvirke, idet de frivillige organisationer, der ellers kan udgøre en aktiv del af integrationsindsatsen, vil værgе sig ved at indgå som en del af (tvungne) kontraktforløb.

Integrationsministeriet kan hertil oplyse, at det følger af bekendtgørelsen, at hvis det ikke er muligt inden for en måned at foretage en fuldstændig afklaring af udlændingens færdigheder, forudsætninger og behov, skal den individuelle kontrakt beskrive de aktiviteter, der kan iværksættes på det foreliggende grundlag, jf. § 5, stk. 2, i bekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen skal som minimum hver 3. måned foretage en opfølgning på kontraktens indhold og målsætning, og kontrakten skal revideres efter behov, jf. § 16, i bekendtgørelsen. Integrationsministeriet finder således, at der er taget højde for, at der løbende sker en mere grundig afklaring af den enkelte udlænding, og at dette afspejles i kontrakten.

Det fremgår videre af integrationslovens § 19, stk. 3, at kontrakten indgås på grundlag af en samlet vurdering af den enkelte udlændings situation og behov, ligesom det fremgår af bekendtgørelsens § 9, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet på en sådan måde, at der tages hensyn til den enkelte udlændings særlige behov, herunder særlige behandlingsbehov eller behov som følge af handicap. Det indgår heri, at såfremt udlændingen måtte have behov for særlige hjælpemidler eller arbejdspladsindretninger, som anført af De Samvirkende Invalideorganisationer, vil dette indgå i kontrakten.

Der følger ikke af den foreslåede bestemmelse om integrationskontrakter nogen indskrænkning i den enkelte udlændings ret til danskuddannelse i henhold til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., som det frygtes af Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser. En udlænding, der på grund af sygdom, barsel m.v. i en periode ikke har haft mulighed for at benytte sig af tilbudet om danskuddannelse, vil således efter danskuddannelsesloven fortsat have ret til yderligere danskuddannelse i en periode svarende til den periode, hvori de har været afskåret fra at benytte sig af tilbudet.

Det fremgår endelig af lovforslaget, at der løbende efter behov og, indtil de i kontrakten aftalte eller fastsatte mål er opfyldt, mindst hver tredje måned skal ske opfølgning på integrationskontrakten. Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen, så længe målene i integrationskontrakten om beskæftigelse, uddannelse og/eller danskuddannelse ikke er opfyldt, har pligt til løbende efter behov og mindst hver tredje måned at følge op på integrationskontrakten, indtil målene i integrationskontrakten om beskæftigelse, uddannelse og/eller danskuddannelse er opfyldt. Bestemmelsen indebærer ikke, at kommunalbestyrelsen skal følge op på en udlændings kontrakt, hvis udlændingen efter den op til treårige integrationsperiode er selvforsørgende/ikke modtager en forsørgelsesydelse efter beskæftigelseslovgivningen og har bestået danskuddannelsesprøven. Dette er nu præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

2.1.3. Sanktioner og klagemuligheder

LO mener, at der bør lægges vægt på, at kommunen har pligt til at varsle en udlænding i god tid inden en eller flere sanktioner træder i kraft. I tilfælde af udeblivelse el. lign. bør kommunen have pligt til at indkalde til en individuel samtale med henblik på afklaring af udlændingens situation. Det bør fremgå klart, at det er kommunens pligt at sikre, at udlændingen har forstået indhold og konsekvenser af integrationskontrakten, herunder eksisterende klagemu-

ligheder samt kommunens pligt til at bistå udlændingen i forberedelse og gennemførelse af en klagesag.

Rådet for etniske minoriteter finder, at klagemuligheder skal tilbydes, og at der skal informeres om disse, herunder at der er mulighed for at få sin sag gennemgået af en anden end den involverede ansvarlige myndighed, hvis kommunalbestyrelsen ved uenighed om udformningen af integrationskontrakten fastlægger aktiviteter og tilbud til udlændingen, som udlændingen ikke er enig i.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at udlændingen allerede ved indgåelsen af den individuelle kontrakt gøres opmærksom på de mulige konsekvenser af den pågældendes manglende dansktilegnelse og deltagelse i aktive tilbud, herunder hvilken betydning manglende opfyldelse af kontrakten kan få for udlændingens mulighed for at få meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 14 i bekendtgørelse nr. 101 af 17. februar 2004 om udarbejdelse af individuel kontrakt og om introduktionsprogrammet efter integrationsloven. Det fremgår endvidere af lovens § 20, stk. 6, at kommunalbestyrelsen skal give udlændingen meddelelse om de mulige konsekvenser, hvis en udlænding ikke tilegner sig det danske sprog målrettet og systematisk. Integrationsministeriet finder på den baggrund ikke, at der, som foreslået af LO, er yderligere behov for at udlændingen varsles, inden en eller flere sanktioner træder i kraft.

Det kan endvidere oplyses, at det i bekendtgørelsens § 13 er fastsat, at det skal fremgå af kontrakten, at udlændingen kan klage over kommunalbestyrelsens manglende overholdelse af kontrakten, ligesom det fremgår af integrationslovens § 53, stk. 2, at kommunalbestyrelsens afgørelser kan indbringes for det sociale nævn, hvorfor der efter de gældende regler er mulighed for at få sagen gennemgået af en anden end den ansvarlige myndighed. Kommunalbestyrelsen har pligt til at vejlede udlændingen om klagemulighederne efter de almindelige regler herom.

2.2. Erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund

Amnesty International anfører, at ifølge erklæringen skal den pågældende flygtning skrive under på følgende. "Hvis jeg er flygtning, har jeg ikke længere krav på beskyttelse, hvis forholdene i mit hjemland har ændret sig, så jeg kan rejse hjem. ". Amnesty International mener, at det bør fremgå af erklæringen indenfor hvilken tidsramme, opholdstilladelsen kan inddrages. Det skal derfor præciseres i selve erklæringen, at opholdstilladelsen kun kan inddrages, såfremt den pågældende flygtning endnu ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse.

Amnesty International finder det endvidere vigtigt at anføre i erklæringen, at forholdene i flygtningens oprindelsesland skal have ændret sig væsentligt, for at en flygtning kan vende tilbage, således at man sikrer, at princippet om non-refoulement ikke bliver krænket.

Børne- og kulturchefforeningen gør opmærksom på, at der ikke findes et tilbagemeldingssystem til forvaltningsniveauet om lektielæsning og samarbejde mellem forældre og skole/daginstitution.

Dansk Flygtningehjælp er generelt betænkelige ved den indirekte negative stempling, som kan ligge i, at nyankomne udlændinge afkræves en særlig erklæring om aktivt medborgerskab, om overholdelse af de danske love og tilslutning til forskellige grundlæggende samfundsmæssige værdier. Ydermere kræver en række af punkterne i erklæringen formentlig en meget omfattende og velformidlet forklaring for at blive forstået af nyankomne udlændinge uden forhåndskendskab til Danmark.

Det gælder de mere konkrete videnselementer, f.eks. afsnittet om muligheden for at skulle rejse hjem igen samt retten til støtte ved frivillig hjemvenden. Det gælder også formuleringerne omkring de overordnede værdier og generelle pligter. Som et af flere eksempler nævner Dansk Flygtningehjælp udsagnet om aktivt engagement som forudsætning for en god tilværelse, som nok kan virke generelt indlysende, men hvis nærmere betydning og konsekvenser måske samtidig kan være vanskelig at afkode for nyankomne.

Dansk Flygtningehjælp tvivler således på effekten af at underskrive en erklæring.

Dansk Retspolitisk Forening påpeger, at hverken etnisk danske personer eller danske statsborgere har pligt til at deltage i demokratiske processer som anført i erklæringen.

Dansk Socialrådgiverforening (DS) og HK/Kommunal finder, at erklæringen vil være med til at besværliggøre samarbejdet mellem sagsbehandleren og klienten, da erklæringen kan oplevs som udtryk for mistillid til borgeren. DS og HK/K foreslår derfor, at erklæringen, såfremt den bliver vedtaget, underskrives samtidig med udlændingestyrelsens behandling af sagen og ikke i mødet med den kommunale sagsbehandler.

DS og HK/K finder det endvidere vigtigt at påpege, at lovforslaget ikke er særlig præcist, hvad angår, hvilke sanktionsmuligheder der er ved mindre overtrædelser, samt om der skal være nogen opfølgning på erklæringen. Hvilken effekt vil det f.eks. have på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, at en udlænding har slået sit barn?

De Samvirkende Invalideorganisationer efterlyser, at kommunens rådgivningsforpligtigelse i forhold til tolk eller tegnsprog fremgår af lovforslaget, således at det sikres, at den enkelte forstår erklæringen.

Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination (DRC) finder, at der med indførelse af en erklæring alene er tale om "signal" lovgivning, idet det er omkostningfrit at underskrive erklæring for andre end principfaste personer, som føler sig mistænkeliggjort og diskrimineret ved at blive aftvunget en erklæring.

Institut for Menneskerettigheder efterlyser en nærmere dokumentation for den positive affekt af sådanne erklæringer under hensyn til det overordnede integrationsformål. Instituttet bemærker endvidere, at formuleringen i erklæringens punkt 5, synes at forudsætte, at det er en *pligt* for både mænd og kvinder at uddanne sig, arbejde og deltage i demokratiske processer. Det kan ganske vist have nogle negative konsekvenser, at man ikke uddanner sig eller arbejder, men om nogen pligt er der ikke tale. Det er heller nogen pligt at deltage i demokratiske processer og slet ikke for nyankomne udlændinge, som ikke har stemmeret.

KL finder, at erklæringen svinger indholdsmæssigt mellem noget meget overordnet og meget detaljeret. Det bør sikres, at erklæringen spænder så bredt i sine formuleringer, at alle, der bliver bedt om at underskrive erklæringen, oplever den som vedkommende og relevant.

KL finder således ikke erklæringen anvendelig i forhold til alle udlændinge. F.eks. virker formuleringen "Jeg ved, at hvis jeg er arbejdssøgende og deltager aktivt i danskuddannelse og i de aktiviteter, der er beskrevet i min integrationskontrakt med kommunen, er jeg berettiget til midlertidig økonomisk hjælp, indtil jeg kan forsørge mig selv" uhensigtsmæssig i forhold til de ældre og de udlændinge, hvortil der er stillet forsørgelsesgaranti. Erklæringen bør gøre mere målrettet de enkelte målgrupper eller formuleres i mere overordnede vendinger.

Samtidig bør det fremgå af standarderklæringen, hvilken myndighed der står bag erklæringen, samt hvilke konsekvenser det kan få for den enkelte udlænding ikke at underskrive erklæringen.

KL forventer, at Integrationsministeriet oversætter standarderklæringen til relevante sprog. Ud fra erklæringens formuleringer og indhold stiller erklæringen store oversættelseskrav, og det er KL's opfattelse, at ministeriet som den myndighed, der står bag erklæringen, bør varetage oversættelsesopgaven til de relevante sprog. Endvidere bør Udlændingestyrelsen allerede i forbindelse med kvoterejser præsentere udlændingene for erklæringens indhold.

LO mener, at erklæringen, som den foreligger i forslaget, i bedste fald ingen betydning vil have for integrationsindsatsen. I værste fald vil den være skadelig på grund af den meget negative retorik og mistænkeliggørelse af alle udlændinge i Danmark. LO foreslår, at erklæringen formuleres som en positivt formuleret skrivelse om demokratiske værdier i Danmark. Skrivelsen udleveres til udlændingen, som underskriver for modtagelsen.

Rådet for Etniske Minoriteter mener, at kontrakterklæringen er skrevet i en ekskluderende tone, som har en negativ effekt på integrationen.

Rådet finder det endvidere problematisk, at erklæringen bygger på værdier og normer, der tager afsæt i kulturelle forhold, som kan ændre sig over tid. Det kræves altså, at udlændinge underskriver en kontrakt, som bygger på værdier og normer, som dels kan diskuteres, og som det dels kan tænkes, at ikke alle etniske danskere er enige i.

Rådet foreslår på den baggrund, at kontrakterklæringen genovervejes, således at den skrives i en mere positiv tone, som ikke virker ekskluderende og nedvurderende, at kontrakterklæringen udelukkende indeholder punkter vedrørende oplysninger i forhold til lovgivning og ikke, som det ses nu, punkter, der bygger på kulturelle værdier og normer, som kan fortolkes.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at formålet med erklæringen er at synliggøre det danske samfunds værdier over for den enkelte udlænding, samt at udlændingen bliver bedt om, at det danske samfund forventer, at udlændingen gør en indsats for at blive integreret som en deltagende og ydende medborger på lige fod med andre borgere.

Det fremgår således af den gældende integrationslov, at formålet med loven er at sikre, at nyankomne udlændinge får mulighed for at udnytte deres evner og ressourcer med henblik på at blive deltagende og ydende medborgere på lige fod med samfundets øvrige borgere, jf. integrationslovens § 1. Det fremgår således af lovens formålsbestemmelse, at integrationsindsatsen skal bidrage til, at nyankomne udlændinge sikres mulighed for deltagelse på lige fod med andre borgere i samfundets politiske, økonomiske, arbejdsmæssige, sociale, religiøse og kulturelle liv, og at nyankomne udlændinge hurtigst muligt bliver selvforsørgende gennem beskæftigelse, samt bibringe den enkelte udlænding en forståelse for det danske samfunds grundlæggende værdier og normer.

Det er integrationsministeriets opfattelse, at underskrivelse af en erklæring om integration og aktivt medborgerskab vil understrege betydningen af disse målsætninger og af nye borgeres pligter og rettigheder frem for en almindelig orientering herom. Integrationsministeriet vil dog udarbejde materiale til kommunerne, der beskriver, hvorledes kommunerne kan orientere mundtligt om formålet med integrationskontrakten og kontrakterklæringen samt om de væsentligste indholdspunkter i erklæringen.

I den forbindelse kan også nævnes, at Integrationsministeriet har udgivet "Medborger i Danmark – en håndbog for nye borgere om det danske samfund" på 17 sprog både som bog og som internetudgave med lydindtaling. Efter Integrationsministeriets opfattelse kan en mundtlig vejledning i sammenhæng med, at udlændingene får lejlighed til at læse eller lytte til Medborger i Danmark på dansk eller på eget sprog give udlændingene en god forståelse for de værdier og principper, som er beskrevet i erklæringen. Integrationsministeriet har tidligere opfordret kommunerne til at give bogen som velkomstgave til alle nyankomne udlændinge. Denne opfordring vil også indgå i Integrationsministeriets vejledning.

Endvidere indgår spørgsmålet om det danske samfunds grundlæggende værdier som et meget væsentligt element i den reform af danskundervisningen, som regeringen tidligere har gennemført. I forlængelse heraf forventer Integrationsministeriet inden for kort tid at offentliggøre en ny hjemmeside med yderligere let tilgængelige undervisningsmaterialer om det danske samfund.

Integrationsministeriets finder, at erklæringen og de ovennævnte ledsagende initiativer styrker opfyldelsen af integrationslovens formål om blandt andet at "bibringe den enkelte udlænding en forståelse for det danske samfunds grundlæggende værdier og normer". Erklæringen giver således en kort og tydelig beskrivelse af de væsentligste af disse værdier ud fra nye borgeres synsvinkel, således at der fra starten gives en klar udmelding om nye borgeres pligter og rettigheder.

Det skal her bemærkes, at erklæringen planlægges oversat til en række fremmedsprog, så den bliver umiddelbart forståelig for de nye borgere. Deres forståelse af erklæringens indhold må endvidere forventes styrket af den ledsagende formidlingsindsats.

Det kan i øvrigt oplyses, at flygtninge, der skal genbosættes i Danmark, skal informeres om forholdene i Danmark, herunder underskrive en erklæring om vilkårene for genbosætning i Danmark. Denne erklæring indeholder bl.a. oplysning om vigtigheden af at få et arbejde,

nødvendigheden af at lære dansk mv. Der vil i forbindelse med informationen af kvoteflygtninge samtidig blive oplyst om den erklæring, flygtningen skal underskrive i forbindelse med indgåelsen af integrationskontrakten.

Integrationsministeriet finder ikke, at erklæringen mistænkeliggør borgeren eller virker ekskluderende og nedvurderende, som flere af høringsparterne udtrykker det.

Erklæringen – understøttet af den oven for beskrevne formidlingsindsats - kan opfattes som et håndslag mellem samfundet og den nye borger, idet den nye borger træder ind i det demokratiske fællesskab, som det danske samfund er.

Det fremgår af erklæringens formuleringer og eksempler, at der inden for dette fællesskab er plads til forskellighed – f.eks. trosfrihed. Det er altså ikke blot en påpegning af den nye borgers ansvar og pligt, men også af den nye borgers frihed og rettigheder, når der f.eks. i erklæringen står, "Jeg ved, at diskrimination på grund af bl.a. køn og hudfarve, trusler og hån mod grupper på grund af bl.a. tro eller seksuel orientering, er ulovlige handlinger i Danmark."

Erklæringen afkræver ikke nye borgere en kulturel danskhed, men derimod en tilslutning til de værdier og det ansvar, som er grundlæggende i et demokrati med frihed til kulturel forskellighed.

Overordnet finder Integrationsministeriet således, at erklæringens tekst afspejler en god balance mellem pligter og rettigheder samt ansvar og frihed, uden hvilke man ikke meningsfuldt kan tale om et demokratisk fællesskab og den enkeltes medborgerskab.

I forhold til Rådet for etniske minoriteters bemærkninger om det problematiske i, at erklæringen bygger på værdier og normer, der tager afsæt i kulturelle forhold, som kan ændre sig over tid fremgår det af lovforslaget, at erklæringens indhold løbende vil kunne justeres af integrationsministeren, hvis afgørende samfundsmæssige forhold betinger det. Det kan også anføres, at der i erklæringen er tale om principper, der er meget grundlæggende i det danske samfund, og som i alt væsentligt kan udledes af lovgivningen.

Det er ikke hensigten, at der skal foretages kontrol med, om udlændingen efterlever punkterne i erklæringen, som anført af Dansk Socialrådgiverforening (DS) og HK/Kommunal og Børne- og kulturcheferne. Kun i de tilfælde hvor udlændingen ikke vil underskrive erklæringen, vil den manglende underskrift have konsekvenser, hvilket vil fremgå af integrationskontrakten, jf. KL bemærkninger om, at det bør fremgå af standarderklæringen, hvilke konsekvenser det kan få for den enkelte udlænding ikke at underskrive erklæringen.

For så vidt angår Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal's forslag om, at erklæringen skal underskrives samtidig med udlændingestyrelsens behandling af sagen og ikke i mødet med den kommunale sagsbehandler, fremgår det af lovforslaget, at både nyankomne udlændinge og herboende udlændinge, der ikke har tidsubegrænset opholdstilladelse, skal underskrive erklæringen. Allerede af den grund kan erklæringen ikke underskrives ved udlændingestyrelsens behandling af sagen. Samtidig finder Integrationsministeriet det vigtigt, at erklæringen underskrives på et tidspunkt, hvor udlændingen rent faktisk har et billede af

det danske samfund, og at den anvendes i forbindelse med kommunens almindelige information om det danske samfund.

2.3. Status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet

LO finder, at der bør lægges vægt på kommunernes forpligtelser i forhold til udformning og inddragelse af udlændingen i udarbejdelsen af status, idet den foreslåede status vil få afgørende betydning for den enkeltes situation. Status bør udformes ud fra gennemskuelige og klare retningslinier, således at der sikres en ensartet sagsbehandling af den enkelte udlænding.

LO anfører endvidere, at det i kommentarerne til bestemmelsen anføres, at introduktionsprogrammet anses for opfyldt, hvis udlændingen har deltaget i mindst 85 pct. af tilbudte forløb. Det fremgår ikke af bemærkningerne, om det er i forhold til antallet af forløb og/eller i forhold til hvor lang tid udlændingen har deltaget samlet i tilbudte forløb. Dette bør tydeliggøres. Det bør samtidig indføres, at kommunerne har en forpligtelse til ved en individuel samtale med udlændingen at gennemgå indholdet af status.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at status udarbejdes på grundlag af oplysningerne i integrationskontrakten, herunder opfølgningen på kontrakten, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 13, indberetninger fra aktiveringssteder og sprogcentre samt andre oplysninger, som kommunalbestyrelsen måtte være i besiddelse af, og som har betydning for status. Har udlændingen ikke deltaget i tilbud i medfør af et introduktionsprogram, f.eks. p.g.a. længerevarende sygdom, alder eller andet, skal kommunalbestyrelsen angive begrundelsen herfor i status.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at der foretages partshøring efter forvaltningslovens almindelige regler herom. Udlændingen vil således kunne kommentere den af kommunalbestyrelsen udarbejdede status.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvornår introduktionsprogrammet anses for opfyldt, henvises til pkt. 2.5.

2.4. Pligt for kommunalbestyrelsen til videregivelse af oplysninger om introduktionsprogrammet, herunder integrationskontrakten, ved udlændingens flytning fra en kommune til en anden

Dansk Retspolitisk Forening (DRF) kritiserer den vækst i delingen af meget personlige oplysninger i stadig større systemer, som lovforslaget er et udtryk for, og som også strukturreformen medvirker til at fremskynde. DRF bemærker i den forbindelse, at der med forslaget lægges op til, at meget følsomme personoplysninger skal kunne videregives mellem fraflytnings- og tilflytningskommunen og Udlændingestyrelsen, hvis det vurderes nødvendigt. DRF bemærker endvidere, at udlændingens nægtelse af at afgive ønskede, stærkt personlige oplysninger – der ifølge lovforslaget i videst muligt omfang skal respekteres – vil kunne få stærkt ubehagelige konsekvenser for ansøgeren, både af økonomisk art og mht. mulighederne for at opnå opholdstilladelse.

Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal bemærker, at kommunernes mulighed for at videregive oplysninger uden klientens samtykke øges med lovforslaget, hvilket svækker den enkeltes retssikkerhed og samtidig kan føre til, at udlændinge fastholdes i bestemte problemstillinger. DS og HK/K bemærker endvidere, at mange udlændinge pga. dårlige oplevelser med de offentlige myndigheder i deres oprindelseslande kun kan opbygge et tillidsforhold til deres sagsbehandler, hvis de kan have tillid til, at deres oplysninger ikke misbruges, herunder oplysninger om tortur. DS og HK/K vurderer på den baggrund, at bestemmelsen kan medføre, at udlændingen tilbageholder oplysninger for kommunen, hvilket kan være med til at vanskeliggøre en hensigtsmæssig integrationsproces.

Dokumentations- og Rådgivningscentret finder adgangen til automatisk overførelse af oplysninger mellem kommuner – ikke kun for personer under integrationsloven, men også i perioden efter de tre år - stærkt bekymrende, fordi man i forlængelse af de mange krav, der allerede findes i forhold til den 3 årige integrationsperiode, nu yderligere er gået i gang med perioden fra udløbet af de 3 år til yderligere 4 år frem til tildelingen af tidsubegrænset ophold efter 7 år. Der synes hermed at være lagt op til, at der kan ske yderligere skærpelser, og at de nyankomne således skal se frem til at være "jaget vildt" ikke kun i 3 men nu helt op til 7 år.

Rådet for Etniske Minoriteter og Rådet for frivilligt socialt arbejde finder det problematisk, at der i den foreslåede § 51 b lægges op til, at kommunen og staten kan videregive oplysninger om navn, personlige data, opholdsgrundlag og kopi af integrationskontrakten, herunder personfølsomme oplysninger mv. uden udlændingens samtykke.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at formålet med bestemmelsen er at opretholde en kontinuerlig integrationsindsats i tilfælde, hvor udlændingen inden for den treårige introduktionsperiode flytter til en anden kommune.

Flytter en udlænding til en anden kommune, meddeler kommunalbestyrelsen i fraflytningskommunen allerede i dag uden udlændingens samtykke navn, personlige data og opholdsgrundlag til kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen.

Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at ministeriet er opmærksomt på, at kommunalbestyrelsen i fraflytningskommunens videregivelse af oplysningerne fra udlændingens integrationskontrakt samt status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet kan indeholde oplysninger om udlændingens rent private forhold.

Integrationsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at videregivelsen af oplysningerne skal sikre, at de nødvendige oplysninger om udlændingen videregives til tilflytningskommunen til brug for dennes varetagelse af integrationsindsatsen, herunder kommunalbestyrelses vurdering af, hvorvidt man skal godkende at overtage ansvaret for udlændingens introduktionsprogram, samt for at kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen er i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at udarbejde en status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet, som skal indgå i behandlingen af udlændingens senere ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at den foreslåede bestemmelse om videregivelse af andre oplysninger vedrørende udlændingen end nævnt ovenfor, som vurderes at være af væsentlig betydning for udlændingens integrationsforløb og derfor bør videregives til kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen med henblik på dennes varetagelse af integrationsansvaret, som udgangspunkt kræver samtykke fra udlændingen.

Oplysningerne kan dog videregives uden udlændingens samtykke, hvis oplysningerne vurderes at være nødvendige for tilflytningskommunens varetagelse af integrationsansvaret for udlændingen. Det bemærkes i den forbindelse, at det først og fremmest drejer om oplysninger, der er af betydning for udlændingens muligheder for at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet og til uddannelsessystemet, ligesom det også kan dreje sig om oplysninger, der i øvrigt har betydning for kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunens varetagelse af integrationsansvaret f.eks. oplysninger om, hvorvidt den pågældende har været udsat for tortur eller andre traumatiske oplevelser, om handicaps hos den pågældende eller oplysninger om eventuelle børns skolegang og anvendelse af institutionstilbud m.v.

Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at når der er tale om videregivelse af meget personfølsomme oplysninger, videregives disse kun, såfremt kommunalbestyrelsen i fraflytningskommunen vurderer, at videregivelsen af oplysningerne er nødvendig for tilflytningskommunens varetagelse af integrationsansvaret for udlændingen.

For så vidt angår stramning af kravene til tidsubegrænset opholdstilladelse henvises til afsnit 2.5.

2.5. Skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

2.5.1. Generelle bemærkninger

Amnesty International er bekymret over, at flygtninge, der bor i Danmark, nu i endnu længere tid end før skal leve med usikkerhed om, at deres midlertidige opholdstilladelse kan indtages, idet der med det nye lovforslag ikke er nogen garanti for at kunne opnå tidsubegrænset ophold efter syv år. Dette vil især gå ud over de flygtninge i Danmark, der stadigvæk har en velbegrunderet frygt for at blive udsat for forfølgelse, såfremt de vender tilbage til deres oprindelsesland.

Dansk Flygtningehjælp er betænkelig ved den yderligere skærpelse af betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, som ligger i lovforslaget. Det gælder især bestemmelsen om, at det ud over de gældende bestemmelser fremover skal være en betingelse for tidsubegrænset ophold, at flygtninge har gennemført mindst 85 pct. af de tilbudte beskæftigelsesrettede aktiviteter i den integrationskontrakt, som gælder efter integrationslovsperioden.

Dansk Socialrådgiverforening og HK/K's finder, at der er tale om unødige stramninger, der alene vil føre til større usikkerhed for den enkelte udlænding og dermed primært vil bidrage til at besværliggøre integrationsarbejdet.

Dansk Retspolitisk Forening bemærker, at integrationskontrakten og erklæringen efter lovforslaget skal være virksomme i syv år, før udlændingen vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, og at dette krav og de udviklede beregningsregler for syvårsfristen er udtryk for et vedholdende pres på udlændingene og en småtskåren adfærds- og sindelagskontrol.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at formålet med at skærpe betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er, at udlændinge skal være selvforsørgende og/eller i beskæftigelse. Lovudkastet indeholder således forslag om, at udlændinge, der ikke er i beskæftigelse efter den treårige introduktionsperiode, eller som senere bliver ledige, for at få tidsubegrænset opholdstilladelse skal have gennemført de tilbudte aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er fastlagt i integrationskontrakten. Endvidere foreslås det, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse betinges af, at udlændingen har underskrevet integrationskontrakten og erklæringen om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Udlændinge, der har gennemført de aktiviteter, der er fastlagt i integrationskontrakten og derved har vist vilje til at gøre en aktiv indsats, og som fra starten udviser vilje til at lade sig integrere i det danske samfund ved at underskrive integrationskontrakten og erklæringen, vil – forudsat at de øvrige betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er opfyldt – som i dag kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse efter normalt syv års ophold.

2.5.2. Særlige grunde, der betyder, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke betinges af, at udlændingen har gennemført tilbudte aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Amnesty International bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at der kan gives tidsubegrænset opholdstilladelse, selvom ikke alle betingelser er opfyldt, hvis særlige grunde taler herfor, og finder dette særdeles vigtigt, idet udlændingen kan have så store fysiske, psykiske handicap eller trauma, der forhindrer en aktiv deltagelse i de pågældende krav og aktiviteter, som kommunen har pålagt den pågældende. Derfor bør det fremgå af lovforslaget, at regeringens opremsning af de særlige grunde, der kan begrunde, at der gives tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke er udtømmende.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det fremgår af lovforslagets side 52, at særlige grunde f.eks. kan være fysisk eller psykisk handicap, tortur- eller voldsoplevelse eller stærkt traume eller sygdom, at opregningen ikke er udtømmende, og at andre særlige grunde hos udlændingen selv eller dennes nærmeste familie, som ikke kan lægges udlændingen til last, således efter en konkret vurdering vil kunne begrunde, at manglende gennemførelse af de fastlagte aktiviteter ikke er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Dansk Flygtningehjælp hæfter sig ved, at lovbemærkningerne – med udgangspunkt i, at særlige grunde er forhold, der ikke kan lægges den enkelte til last – udover almindeligt gyldige grunde til fravær, eksemplificerer særlige grunde med tortur- eller voldsoplevelse eller stærkt traume eller sygdom. Dansk Flygtningehjælp udtrykker i den forbindelse håb om, at

dette betyder sikkerhed for, at reglerne vil blive administreret således, at flygtninge med manglende evne til deltagelse ikke rammes af den foreslåede skærpselse.

Amnesty International bemærker, at det altid vil være nødvendigt at have in mente, at udlændinge har forskellige forudsætninger. Der er personer, der ønsker at deltage i det danske samfund, men som ikke har den nødvendige uddannelses- og erhvervsmæssige baggrund til at bestride de jobs, der udbydes af det danske arbejdsmarked. Eksempelvis kan flygtninge være stærkt traumatiserede og vil have svært ved at deltage aktivt i det danske arbejdsmarked. Flere arbejdsmarkedsorganisationer har endvidere påpeget, at den gruppe personer vil have problemer med at bestride et job. I forvejen er der en høj arbejdsløshed for indvandrere, og pr. januar 2004 var således 15 procent af de mandlige indvandrere og 17 procent af de kvindelige indvandrere arbejdsløse. Til sammenligning var arbejdsløsheden for danskere for henholdsvis kvinder og mænd på 5 procent.¹ Flere undersøgelser påpeger endvidere, at udlændinge ofte bliver diskrimineret, idet mange arbejdsgivere ikke ønsker at ansætte en udlænding. Derfor kan man stille spørgsmålstegn ved, om de svage udlændinge vil have mulighed for at opfylde de betingelser, som opstilles i integrationskontrakten. Det er nødvendigt, at kommunerne også yder en målrettet og fleksibel indsats og samarbejder med erhvervslivet for at få flere udlændinge i arbejde. Endvidere bør der tages højde for, om udlændingen har de nødvendige forudsætninger for at kunne lære dansk og komme i beskæftigelse.

Amnesty International bemærker endvidere, at det fremgår af lovforslaget, at en udlænding, der af fysiske grunde ikke vil være i stand til at underskrive kontrakten og erklæringen, må markere sin accept på anden vis, og finder det betænkeligt, at en person, der er fysisk handicappet skal opfylde de samme krav og betingelser som andre velfungerende udlændinge.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at kontrakten indgås på grundlag af en samlet vurdering af den enkelte udlændings situation og behov, hvori blandt andet skal indgå udlændingens individuelle færdigheder og forudsætninger, jf. integrationslovens § 19, stk. 3. Endvidere fremgår det af § 9, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 101 af 17. februar 2004 om udarbejdelse af individuel kontrakt og om introduktionsprogrammet efter integrationsloven, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet på en sådan måde, at der tages hensyn til den enkelte udlændings særlige behov, herunder særlige behandlingsbehov eller behov som følge af handicap.

2.5.3. Opfyldelse af kravet ved deltagelse i mindst 85 pct. af de tilbudte aktiviteter

KL går ud fra, at der ved udmøntning af reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse i en ny bekendtgørelse ikke stilles yderligere krav til kommunerne om opbygning af og registrering i fraværstatistikker m.v. med yderligere administrativt merarbejde til følge. KL bemærker i den forbindelse, at en regel om 85 pct. deltagelse er administrativt kompliceret, fordi introduktionsprogrammet og de beskæftigelsesrettede aktiviteter efter beskæftigelsesloven som regel ikke er sammenhængende forløb, men består af en række delforløb, der kan indgå i forskellige kombinationsforløb/integrerede forløb.

¹ Integrationsministeriet, 2005: "Årbog om udlændinge i Danmark 2005- Status og udvikling".

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at punktet vil blive drøftet i forbindelse med den økonomiske høring af KL.

LO bemærker, at det i kommentarerne til bestemmelsen anføres, at introduktionsprogrammet anses for opfyldt, hvis udlændingen har deltaget i mindst 85 pct. af tilbudte forløb, og at det ikke fremgår, om det er i forhold til antallet af forløb og/eller i forhold til, hvor lang tid udlændingen har deltaget samlet i tilbudte forløb. LO finder, at dette bør tydeliggøres.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at en udlænding skal have deltaget i mindst 85 pct. i hvert enkelt af de tilbudte aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er fastlagt i den pågældendes integrationskontrakt, for at betingelsen kan anses for opfyldt.

2.5.4. Kravet om, at udlændingen skal underskrive integrationskontrakten og integrationserklæringen

Amnesty International bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at en person kan være så psykisk syg eller handicappet, at udlændingen ikke forstår betydningen af integrationskontrakten og erklæringen, og derfor ikke skriver under. Amnesty International ønsker i den forbindelse en angivelse af, hvad den manglende underskrift vil have for konsekvenser for udlændingen, og at det derfor bør fremgå af lovforslaget, at kravet om, at integrationskontrakten og erklæringen skal have været underskrevet i syv år, bortfalder i ovennævnte tilfælde.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det fremgår af lovforslagets side 56, at i tilfælde, hvor en udlænding er handicappet på en sådan måde eller lider af en psykisk sygdom, der bevirker, at den pågældende ikke forstår betydningen af kontrakten eller erklæringen, anfører kommunalbestyrelsen dette i kontrakten som begrundelse for den manglende underskrift af kontrakten og erklæringen, hvilket indebærer, at udlændingen undtages fra underskriftkravet.

2.5.5. Gældende betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

Amnesty International savner en præcisering af, hvilke kriminelle handlinger der kan vanskeliggøre udlændinges mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, og anbefaler derfor, at der opstilles en bagatelgrænse på grund af de vidtrækkende konsekvenser, kriminalitet har for en udlændings opholdstilladelse.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at udlændingelovens § 11 a nærmere regulerer fastlæggelsen af karensperioder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse som følge af dom for betinget eller ubetinget frihedsstraf m.v.

Amnesty International bemærker, at det fremgår af lovforslaget (side 13), at betingelsen for tidsubegrænset opholdstilladelse er, at udlændingen ikke har "gæld til det offentlige", hvorimod der på lovforslagets side 17 og side 63 står, at udlændingen ikke må have "forfalden gæld til det offentlige" for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det udgør en væsentlig forskel, om gælden er forfalden eller ikke, og vi går ud fra, at det er en fejl, at der på side 13 blot står nævnt, at udlændingen ikke må have "gæld til det offentlige".

Integrationsministeriet kan hertil oplyse, at Integrationsministeriet har foretaget en præcisering, således at det også af lovforslagets side 13 fremgår, at der skal være tale om forfalden gæld til det offentlige.

KL bemærker, at der med vedtagelse af lovforslagets regler vil gælde hele tre forskellige regelsæt, afhængig af om udlændingen har ansøgt om eller er meddelt opholdstilladelse før den 28. februar 2002, før den 1. marts 2006 eller efter den 1. marts 2006. KL opfordrer derfor til, at Integrationsministeriet udarbejder vejledningsmateriale om de forskellige betingelser til brug for kommunernes arbejde med at udarbejde integrationskontrakter.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at der på lovforslagets side 61 er henvisninger til de tre regelsæt. Det fremgår således, at for udlændinge, der har indgivet ansøgning om eller er meddelt opholdstilladelse inden den 28. februar 2002, finder de regler om tidsubegrænset opholdstilladelse, der fremgår af lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, anvendelse. For udlændinge, der har indgivet ansøgning om eller er meddelt opholdstilladelse fra og med den 28. februar 2002 og indtil den 1. marts 2006, finder de regler om tidsubegrænset opholdstilladelse, der fremgår af lovbekendtgørelse nr. 826 af 24. august 2005, anvendelse. Efter lovforslaget vil de supplerende betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 9, nr. 2, og § 11 c skulle finde anvendelse for udlændinge, der fra og med lovens ikrafttræden den 1. marts 2006 indgiver ansøgning om opholdstilladelse.

2.6. Uddannelsespligt for nyankomne udlændinge

2.6.1. Generelle bemærkninger, herunder målgruppen for forslaget

Amnesty International savner en plan for, hvad man vil gøre ved de unge, der ikke har de nødvendige forudsætninger for at tage en relevant kompetencegivende uddannelse.

Børne- og kulturchefforeningen gør opmærksom på, at Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU) ikke omtales i lovforslaget eller bemærkningerne til lovforslaget. BKF anbefaler således, at "det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem" erstattes af "Ungdommens Uddannelsesvejledning", og at afsnittet om vejledning hos den konkrete uddannelses- eller vejledningsinstitution slettes. BKF foreslår endvidere, at der indføres et § 16a stk. 4, med følgende ordlyd:

"Det påhviler kommunalbestyrelsen at sikre, at opgaveløsningen i henhold til stk. 1- 3 sker i samarbejde med Ungdommens Uddannelsesvejledning"

DA, LH og SALA foreslår, at den generelle undtagelse for forsørgere i lovforslagets § 1, nr. 2, om uddannelsespligt ændres, så det kun er forsørgere med et specifikt børnepasningsbehov, hvor der ikke kan henvises til anden pasningsmulighed, som undtages for reglen om ret og pligt til at søge om optagelse på en uddannelse. Ud fra et beskæftigelsespolitisk perspektiv vil også unge forsørgere have stor gavn af at gennemføre en relevant erhvervskompetencegivende uddannelse. Arbejdsgiversiden skal desuden henvises til, at der i SU-reglerne er fastsat særligt gunstige bestemmelser om SU til gruppen af enlige forsørgere.

Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal beklager, at forslaget ikke indeholder noget krav i selve lovteksten om, at kommunen skal vurdere, om den unge er i stand til at gennemføre uddannelsen, sådan som det er kravet i forhold til unge kontanthjælpsmodtagere.

Dansk Blindesamfund udtrykker bekymring for, at blinde og svagsynede unge - der måske vil have behov for støtte fra lov om aktiv social politik i form af revalidering og for hvem det bl.a. er afgørende, at de får adgang til undervisningsmateriale i et tilgængeligt format - vil falde mellem 2 stole, og ikke få den nødvendige hjælp og støtte til et uddannelsesforløb, der kan være med til at sikre dem hel eller delvis selvforsørgelse.

Dansk Flygtningehjælp finder, at der er mere behov for positiv, individuelt tilpassede tilbud frem for tvang og sanktioner, herunder behov for styrket vejledning i det almindelige professionelle vejledningssystem, fremskaffelse af flere praktikpladser m.v.

De Samvirkende Invalideorganisationer anbefaler, at muligheden for specialpædagogisk støtte skrives ind i lovgivningen. DSI efterlyser endvidere, at muligheden for at modtage revalideringsydelse under det pålagte uddannelsesforløb nævnes eksplicit (jf. § 16 a, pkt. 5, stk. 2).

Dokumentations- og rådgivningscentret (DRC) finder overordnet set, at grundantagelsen i de fremlagte forslag er, at de etniske minoriteter i højere grad end det allerede er tilfældet i dag - skal udsættes for tvang og trusler i forhold til uddannelse og arbejde. Dette bryder med en langvarig dansk tradition for at lade uddannelse være et spørgsmål om tilskyndelse og motivation

DRC finder endvidere, at ideen om at tvinge unge til at vælge et studium under trusler om økonomiske sanktioner og/eller trusler om ikke at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse kun vil forstærke disse unges oplevelse af at være udsat for en diskriminerende særbehandling, som andre unge ikke bliver udsat for.

Foreningen af ledere ved danskuddannelser frygter, at de unge ikke har de fornødne dansk-kundskaber og derfor ikke vil være i stand til at gennemføre en SU-berettiget uddannelse, og foreslår på den baggrund, at det præciseres i en vejledning eller lignende, at målgruppen for forslaget er unge, der har bestået den afsluttende, statskontrollerede prøve ved en Dansk-uddannelse.

KL finder, at det er en helt afgørende forudsætning for ordningens succes, at uddannelsesinstitutionerne gør en aktiv indsats for i højere grad at være i stand til at modtage og fastholde denne ungegruppe, herunder at der er de fornødne praktikpladser.

Kristelig Fagbevægelse finder, at lovens tekst ikke klart fastslår, at der skal være tale om en "relevant" erhvervskompetencegivende uddannelse under hensyntagen til, at formålet med uddannelsespligten må være, at vedkommende kvalificerer sig til et arbejde på det danske arbejdsmarked. Selv om vedkommende har en uddannelse fra et andet land, vil det fortsat kunne være relevant i nogle tilfælde at få uddannelsen målrettet danske forhold.

Rådet for Etniske Minoriteter henleder opmærksomheden på, at når alle unge under 25 år, som ikke har problemer ud over ledighed, forpligtes til at tage en uddannelse, er det yderst vigtigt, at man samtidig sørger for, at uddannelsessystemet formår at inkludere etniske minoriteter.

Rådet ønsker endvidere, at det tydeligere fremgår af loven, at kommunerne er forpligtede til at hjælpe de unge med at vælge en passende uddannelse, og at de forpligtes til at hjælpe de unge med at komme i kontakt med den konkrete uddannelsesinstitution.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at hensigten med forslaget om unges uddannelsespligt er, at de unge, der kan tage en uddannelse på ordinære vilkår, ansøres til at gøre dette, således at de ikke længere fastholdes i det sociale system.

Det fremgår således af den foreslåede § 16 a, stk. 1, nr. 5, at kommunalbestyrelsen har pligt til at vurdere, om den unge vil være i stand til at gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Det er således ikke korrekt, når Dansk Socialrådgiverforening og HK/K beklager, at forslaget ikke indeholder noget krav i selve lovteksten om, at kommunen skal vurdere, om den unge er i stand til at gennemføre uddannelsen, sådan som det er kravet i forhold til unge kontanthjælpsmodtagere.

Bestemmelsen i § 16 a, stk. 1, nr. 5, indebærer, at kommunalbestyrelsen skal foretage en vurdering af, om udlændingen har de forudsætninger, der skal til, for at udlændingen kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse bl.a. foretage en vurdering af, om udlændingen har de dansk kundskaber, der er nødvendige for, at udlændingen kan gennemføre en uddannelse.

Der følger derimod ikke af bestemmelsen noget krav om, at udlændingen skal have bestået en afsluttende prøve i dansk ved en dansk uddannelse i henhold til lov om dansk uddannelse til voksne udlændinge m.fl., og Integrationsministeriet finder ikke, som foreslået af Foreningen af ledere ved dansk uddannelser, at det bør præciseres i en vejledning eller lignende, at målgruppen for forslaget er unge, der har bestået den afsluttende, statskontrollerede prøve ved en Dansk uddannelse. En ung udlænding, der er i færd med at gennemføre sin dansk uddannelse, og som på dette grundlag vurderes at have de nødvendige dansk forudsætninger for at gennemføre en uddannelse, kan derfor blive pålagt at påbegynde en uddannelse, hvis de øvrige betingelser herfor i øvrigt er opfyldt.

Hensigten med forslaget er, at de unge, der omfattes af uddannelsespligten, vurderes at kunne gennemføre en uddannelse inden for det ordinære uddannelsessystem. De skal derfor ikke stilles anderledes end andre unge på uddannelse. Kommunalbestyrelsen skal således ikke have en særlig forpligtelse til at følge den unge, som foreslået af LO, idet det almindelige uddannelses- og vejledningssystem forventes at kunne støtte den unge.

Kommunen skal inden for de eksisterende rammer bistå den unge med afklaring og valg af uddannelse, fx ved at henvise til Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU). Hvis det er nødvendigt, skal kommunen også bistå den unge med at søge ind på en eller flere relevante uddannelser, herunder bede den unge om at prioritere mellem de forskellige uddannelser.

Målgruppen for forslaget er som nævnt unge, der vurderes at kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Ifølge det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og aktiv socialpolitik omfattes unge kontanthjælps- og start-hjælpsmodtagere også af forslaget om uddannelsespligt. Forslaget om uddannelsespligt omfatter såvel unge med dansk baggrund som unge med udenlandsk baggrund. Dertil kommer, at de foreslåede regler varetager et sagligt formål; at styrke de unges muligheder for deltagelse på arbejdsmarkedet. Der er således ikke tale om, at det kun er unge udlændinge, der omfattes af forslaget, som anført af Dokumentations- og rådgivningscentret.

Eftersom målgruppen for forslaget er unge, der vurderes at kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår, er der ikke behov for at anføre, at unge kan modtage revalideringsydelse under uddannelsen, som foreslået af Dansk Blindesamfund og De samvirkende Invalideorganisationer, idet unge, der har behov for revalideringsydelse eller andre former for særlig støtte, der ikke er en del af det almindelige uddannelsessystem, ikke er omfattet af målgruppen for forslaget.

Personer, som vurderes ikke at være i stand til at gennemføre en uddannelse, vil således ikke blive omfattet af uddannelsespligten. Disse unge vil få udarbejdet en integrationskontrakt, hvor indholdet af deres introduktionsprogram fastlægges. Der vil således blive udarbejdet en plan for deres integrationsindsats som anført af Amnesty International.

I forhold til DA m.fl.'s forslag om, at unge forsørgere også skal omfattes af uddannelsespligten, kan det oplyses, at dette ikke indgår i regeringens integrationsaftale.

2.6.2. Konsekvenser af at ophøre mv. i uddannelse uden rimelig grund

Amnesty International anfører, at det fremgår af lovforslaget, at unge, der springer fra en uddannelse "*uden rimelig grund*" skal fratages kontanthjælpen. I den forbindelse savner Amnesty International en præcisering af begrebet "*uden rimelig grund*" i lovforslaget.

DA, LH og SALA finder, at det bør fremgå af loven, eventuelt i form af en bemyndigelse til ministeren, at der skal fastsættes en klar frist, inden for hvilken den enkelte unge har ret og pligt til at foreslå en eller flere relevante uddannelser, som den pågældende kan søge om optagelse på.

Dansk Socialrådgiverforening (DS) og HK/Kommunal er bekymrede for, at forslagets tvangselementer kan medføre utilsigtede u hensigtsmæssigheder. DS og HK/K frygter således, at mange unge vil droppe ud af uddannelser, som de ikke har haft ordentlig tid til at overveje relevansen af, og at de dernæst rammes urimeligt af sanktioner. Forslaget kan endvidere betyde, at unge udlændinge fastholdes i et på længere sigt uholdbart uddannelsesforløb, fordi de er bange for, at det vil komme til at påvirke deres ret til tidsbegrænset opholdstilladelse.

DS og HK/K peger endvidere på, at beslutningens rækkevidde bør medføre, at en klage over kommunens beslutning har opsættende virkning.

Endelig peger DS og HK/K på, at sanktionerne vil medføre, at nogle unge flygtninge og indvandrere uden permanent opholdstilladelse vil komme i gæld til det offentlige, hvilket kan begrunde en afvisning af deres senere ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Jobrådgivernes brancheforening anbefaler kompetenceafklaring i begyndelsen af et forløb, hvis en udlænding ophører i uddannelsen, således at kommunen har bedre forudsætninger for at iværksætte den mest jobeffektive indsats, og anbefaler endvidere forløb, der indeholder en konkret tilknytning til en arbejdsplads, idet sådanne forløb generelt giver en god jobeffekt. Som supplement til almindelig jobsøgning/jobformidling (§1, pkt. 18, § 25 e, stk. 1-2), som udlændingen skal pålægges, hvis den pågældende ophører i uddannelsen, kan disse virksomhedsintegrerede forløb være en nødvendig løftestang for udlændige, der selv har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet

LO påpeger, at skal der være en grænse for, hvor længe introduktionsydelsen kan ophøre pga. manglende udførelse af pålæg/afledte forpligtigelser deraf.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at i forhold til Dansk Flygtningehjælps bemærkninger om, at der er mere behov for positivt, individuelt tilpassede tilbud frem for tvang og sanktioner også for de unge, der har forudsætninger for en uddannelse, forventer Integrationsministeriet, at langt de fleste unge i målgruppen for forslaget vil have et ønske om at påbegynde en uddannelse. Med forslaget lægges der således vægt på, at kommunerne i forhold til de unge, der kan påbegynde og gennemføre en uddannelse, giver den unge et ekstra incitament og vejledning til at påbegynde en uddannelse.

Hvis en ung ikke medvirker/samarbejder ved at komme med forslag til uddannelse/r eller søger optagelse på en uddannelse, eller senere falder fra en uddannelse uden rimelig grund, får det betydning for den unges hjælp. De rimelige grunde, der er anført i loven, og hvortil der henvises i bemærkningerne, skønnes dækkende. Situationen, hvor den unge ikke kan gennemføre uddannelsen, fordi den unge ikke er i stand til det, vil være omfattet af de rimelige grunde. Unge, som har en rimelig grund til at holde op med uddannelsen, vil således ikke blive ramt af sanktioner.

Hvis den unge ikke medvirker/samarbejder ved at komme med forslag til uddannelse/r eller søger optagelse på en uddannelse, eller senere falder fra en uddannelse uden rimelig grund, får det betydning for den unges hjælp og kan få betydning for den unges ret til tidsubegrænset opholdstilladelse som anført af Dansk Socialrådgiverforening og HK/K. For så vidt angår Dansk Socialrådgiverforening og HK/K bemærkninger om, at den unge kan få gæld til det offentlige kan det oplyses, at tilbagebetalingspligten allerede eksisterer i dag, og at den eventuelt afledte virkning ikke vil være anderledes, end hvad der gælder i dag.

Efter Integrationsministeriets opfattelse vil det ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte en konkret frist for alle som foreslået af DA m.fl. Fristens længde beror på kommunens konkrete skøn, hvori indgår, at der bl.a. skal tages hensyn til, at den unge have skal passende tid til at træffe uddannelsesvalg, og til optagelsestidspunkter for uddannelserne mv.

Hvis den unge ophører med uddannelsen og søger om introduktionsydelse på ny, skal kommunalbestyrelsen efter forslaget bistå den unge med at finde et arbejde, hvilket er præciseret i lovforslaget, og den unge skal tage imod tilbud i medfør af introduktionsprogrammet. Kommunalbestyrelsen kan i den forbindelse anvende de redskaber, der i øvrigt indgår i introduktionsprogrammet som f.eks. yderligere kompetenceafklaring og virksomhedsintegrerede forløb, som anbefalet af Jobrådgivernes Brancheforening.

Integrationsministeriet skal i øvrigt henvise til det af beskæftigelsesministeren samtidig fremsendte høringsnotat til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik (Pligt for unge under 25 år til at tage en uddannelse, supplerende af udlændinges integrationskontrakter, tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere, som ikke er blevet aktiveret det seneste år, gentagen aktivering, særlig integrationsindsats, bortfald af kontanthjælp til hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere og ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.).

2.6. Sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere

Amnesty International finder det vigtigt, at planen for sygeopfølgning sker i tæt samarbejde med lægelig ekspertise og med den pågældende udlænding. En eventuel sygeopfølgningsplan skal altid være rettet mod den enkelte udlænding, og såfremt en udlænding ikke overholder planen, bør det analyseres, hvilke bevæggrunde der ligger bag. Amnesty International anser det således for problematisk, at det kan have store økonomiske konsekvenser for en udlænding, såfremt den pågældende stopper med en behandling, der ikke er relevant og nyttig for vedkommende.

Amnesty International anser det endvidere for problematisk, såfremt en patient ikke kan få garanteret, at lægen ikke vil videregive personfølsomme oplysninger i sagen til en evt. myndighed, idet det vil gå ud over tillidsforholdet mellem læge og patient. Lægen bør have tavshedspligt og ikke give informationer videre vedrørende patienter uden en persons samtykke. Amnesty International vil gerne henvise til bestemmelserne i lov 1998-07-01 nr. 482 om patienters retsstilling og dens kapitel 5.

DA, LH og SALA finder, at integrationsaftalenaftalens tekst om sygeopfølgning er ufuldstændigt udmøntet i lovforslaget. I lovforslagets § 1, nr. 18, får kommunerne kun pligt til at foretage en vurdering af behovet for en opfølgningsplan og ikke pligt til - under alle omstændigheder - at udarbejde en opfølgningsplan, som det fremgår af aftaleteksten.

Arbejdsgiversiden finder, at dette bør ændres, så lovgivningen - i overensstemmelse med aftalens ordlyd - indeholder en klar pligt for kommunerne til i alle tilfælde at udarbejde en opfølgningsplan svarende til, hvad der gælder i forhold til sygedagpengemodtagere, jf. sygedagpengelovens § 24. Den statslige refusion af kommunernes udgifter til introduktionsydelse bør tilsvarende bortfalde, hvis der ikke er udarbejdet en opfølgningsplan, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

DA foreslår endvidere, at for at sikre maksimal fokus på den enkeltes pligt til at deltage i sygeopfølgningen bør forslaget til en ny § 31 stk. 4, præciseres nærmere, således at introduktionsydelsen kan bringes til ophør, hvis en udlænding eller dennes ægtefælle udebliver "to eller flere gange" fra en sygeopfølgningssamtale i stedet for den mere uklare formulering "gentagne gange".

Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal peger på, at sygeopfølgningen er en omfattende opgave, der vil kræve megen tid og opmærksomhed i forvaltningerne. Ydermere er reglerne kontrolorienterede, og DS og HK/K finder det paradoksalt, hvis kommunerne skal bruge (meget) tid på at kontrollere borgere, der faktisk er syge, i stedet for at bruge tiden på dem, der er raske, og som umiddelbart kan hjælpes i forhold til arbejdsmarkedet.

DS og HK/K er endelig betænkelige ved, at reglerne vil stille forvaltningen overfor krav, som hører hjemme hos behandlende læge.

De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) ønsker i forhold til § 25 d, at få indskrevet en henvisning til sygedagpengelovens regler og spørger i den forbindelse, om behandling kan blive dikteret/pålagt den enkelte. DSI finder, at lovforslaget bør præcisere, at behandlingen skal være anerkendt, iværksættes på baggrund af en lægelig vurdering og være uden helbredsrisiko for den enkelte.

KL finder det positivt, at der tages initiativer i forhold til udlændinge, der melder sig syge. KL vægter i den forbindelse, at der er et rimeligt forhold mellem de administrative ressourcer, kommunerne skal bruge på det foreslåede tiltag, og den forventede effekt. Det er endvidere KL's opfattelse, at det foreslåede tiltag bør ledsages af en forstærket dialog med lægerne, idet der er behov for at synliggøre variationen i lægernes udskrivning af erklæringer om uarbejdsdygtighed.

Det er KL's opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt med en vis elasticitet i bestemmelserne om, at vurderingen skal foretages umiddelbart efter, at kommunen er blevet bekendt med sygdommen, og om, at planen skal udarbejdes umiddelbart, hvis det vurderes, at der er behov for en plan.

Udlændinge, der udebliver fra sygeopfølgningssamtale eller andre aktiviteter som led i sygeopfølgningen, skal ifølge lovforslagets sanktioneres, så ydelsen reduceres forholdsmæssigt efter den del af aktiviteterne, hvorfra borgeren er udeblevet, eller helt bortfalder. Den foreslåede formulering er blevet til ud fra en sammenhæng, hvor sanktionen angår fravær fra aktivitet, danskuddannelse el. lign. Der er derfor efter KL's opfattelse et behov for, at der følger nærmere vejledning om, hvorledes denne bestemmelse om forholdsmæssig sanktion skal effektueres.

LO savner en beskrivelse af, hvilket grundlag kommunerne skal have for at foretage vurderingen af behovet for en plan for sygdomsafklaring. Der savnes ligeledes en fastsættelse af, hvad en plan (for sygdomsafklaring og behandling) skal indeholde, og hvordan planen udføres.

LO anbefaler på den baggrund, at reglerne for visitation og opfølgning i sygedagpengesager (Lov nr. 396 af 1. juni 2005) overføres til integrationsloven. Hermed sikres en ensartet sagsbehandling af kommunens opgaver i forhold til sygemeldte.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at der i bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 14, er en nærmere beskrivelse af, hvilke oplysninger kommunens vurdering af behovet for en plan skal bygge på.

For så vidt angår De samvirkende Invalideorganisationers spørgsmål om dikteret behandling er det nu præciseret i lovforslaget, at retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, nr. 2, og 11 b, jf. § 11, stk. 1, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at behandling kan være en betingelse for hjælp. Behandling skal dog efter al erfaring med rimelig sikkerhed kunne medføre en forbedring af helbredstilstanden og/eller arbejdsevnen og må aldrig indeholde risiko for borgerens liv eller førlighed. Det forudsættes således i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis, at der med hensyn til indgreb alene vil blive stillet krav om, at en person skal undergive sig mindre ufarlige kurative indgreb, der er lægeligt anbefalet.

Det er kommunen, der på baggrund af de indhentede oplysninger i sagen, herunder de lægelige oplysninger, træffer afgørelse om, i hvilket omfang krav om behandling kan være en betingelse for fortsat hjælp. Krav om behandling kan alene stilles, hvis det medvirker til at bringe den pågældende tættere på arbejdsmarkedet.

I forhold til LO's anbefaling om, at reglerne for visitation og opfølgning i sygedagpengesager bør følges, kan det oplyses, at forligsparterne har valgt en model som sideløbende med de gældende regler om opfølgning giver kommunen en pligt til at vurdere behovet for en sygeopfølgningsplan. Modellen bygger på reglerne i sygedagpengeloven, men den konkrete ud-møntning er dog anderledes, da der er tale om en anderledes målgruppe.

Integrationsministeriet finder, at en fast frist for vurderingen af behovet for en plan, som foreslået af KL, vil virke uhensigtsmæssig. Det er vigtigt, at der snarest tages stilling til, hvad der videre skal ske med den syge for, at sygdomsperioden kan blive så kort som mulig.

I forhold til KL's bemærkninger om sanktionsbestemmelserne ved sygeopfølgning, er det nu præciseret i lovforslaget, at der med forslaget ikke er tiltænkt ændringer i forhold til de gældende regler. Hvis en udlænding ikke vil medvirke til sagens oplysning mv., skal kommunalbestyrelsen som udgangspunkt respektere udlændingens ønske om ikke at medvirke til sagens oplysning. Betydningen af udlændingens manglende medvirken til sagens oplysning vil derfor ofte være, at sagen må afgøres på det foreliggende grundlag. Kommunen skal give borgeren skriftlig besked om kommunens adgang til at indhente oplysninger og de konsekvenser, det medfører, hvis borgeren ikke medvirker til at skaffe oplysningerne. Kommunen skal i forlængelse heraf give borgeren besked om, at manglende oplysning kan betyde, at hjælpen ophører.

Hvis der er tale om andre beskæftigelsesfremmende aktiviteter vil de gældende regler om nedsættelse og ophør af introduktionsydelsen finde anvendelse.

Integrationsministeriet skal i øvrigt henvise til det af beskæftigelsesministeren samtidig fremsendte høringsnotat til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik (Pligt for unge under 25 år til at tage en uddannelse, supplerende af udlændinges integrationskontrakter, tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere som ikke er blevet aktiveret det seneste år, gentagen aktivering, særlig integrationsindsats, bortfald af kontanthjælp til hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere og ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.).

Integrationsministeriet
Att: Susanne Sehested Clausen
Holbergsgade 6
1057 København K
J. nr. 2005/5009-25

København, den 4. november 2005

Amnesty Internationals høringsvar til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

Amnesty International har modtaget Integrationsministeriets lovforslag af 19. oktober 2005 og skal i den anledning bemærke følgende:

Generelle kommentarer til lovforslaget:

Regeringens integrationsaftale hviler på et grundlæggende princip om, at den enkelte udlænding skal mødes med samme forventninger og krav, som andre borgere i Danmark mødes med, og at udlændinge og efterkommere skal have de samme reelle muligheder som andre.

Amnesty International finder det vigtigt, at flygtninge og indvandrere har de samme muligheder og rettigheder som alle andre, således at de bliver fuldt ligestillede med de øvrige borgere i Danmark. For at flygtninge og indvandrere opnår de samme muligheder og rettigheder i det danske samfund, vil det i visse tilfælde være nødvendigt at tage højde for, at flygtninge og indvandrere ikke har de samme forudsætninger som "almindelige danske borgere". Derfor vil det ikke altid være muligt at stille de samme forventninger og krav til indvandrere/flygtninge, som til andre danske borgere. Ofte vil det være nødvendigt at tage specielle hensyn til indvandrere/flygtninge, for at de kan blive fuldt ligestillede med øvrige borgere i Danmark.

Amnesty International har følgende kommentarer til de enkelte områder i integrationsloven:

Amnesty Internationals kommentarer vedrørende integrationskontrakterne:

Regeringen ønsker bl.a. med dette lovforslag at skærpe betingelserne for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse.

Amnesty International er bekymret over, at flygtninge bosiddende i Danmark, nu i endnu længere tid end førhen, skal leve med usikkerhed om, at deres midlertidige opholdstilladelse kan inddrages, idet der med det nye lovforslag ikke er nogen garanti for at kunne opnå tidsbegrænset ophold efter syv år. Dette vil især gå ud over de flygtninge i Danmark, der stadigvæk har en velbegrunnet frygt for at blive udsat for forfølgelse, såfremt de vender tilbage til deres oprindelsesland.

Det fremgår af lovforslaget, at en udlænding skal være forpligtet af en integrationskontrakt i de første syv år eller indtil den enkelte udlænding opnår tidsbestemt opholdstilladelse. Endvidere skal der ske en opfølgning på integrationskontrakten hver tredje måned. Amnesty International håber, at

det sikres, at den løbende justering sker i dialog med udlændingen således, at udlændingen involveres i justeringen af integrationskontrakten. Dette er særdeles vigtigt, når udlændinge er bundet af integrationskontrakten i så mange år indtil de opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Især set i lyset af, at udlændingen kan have svært ved at opfylde de betingelser, som står nævnt i integrationskontrakten. Der vil således være nogle ydre faktorer, der kan forhindre den pågældende udlænding i at opfylde de nævnte betingelser, idet arbejdsmarkedet eksempelvis ikke vil ansætte den pågældende udlænding. Derfor er det vigtigt hele tiden at sikre, at kommunerne yder en målrettet indsats i samarbejde med erhvervslivet for at få flere udlændinge i arbejde.

For at udlændingen kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skal den pågældende - udover de gældende betingelser - også have gennemført de aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der fastlægges i integrationskontrakten efter introduktionsperiodens udløb og have underskrevet integrationskontrakten og den såkaldte erklæring om integration. Udlændingen skal bl.a. have bestået danskprøven, ikke have gæld til det offentlige, og kriminalitet kan udskyde eller ligefrem forhindre, at den enkelte får tidsubegrænset opholdstilladelse.

Amnesty International savner en præcisering af, hvilke kriminelle handlinger, der kan vanskeliggøre udlændinges mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Vores organisation anbefaler derfor, at der opstilles en bagatelgrænse, på grund af de vidtrækkende konsekvenser kriminalitet har for en udlændings opholdstilladelse.

Amnesty International har bemærket, at det i lovforslaget fremgår (side 13) at betingelsen for tidsubegrænset opholdstilladelse er, at udlændingen ikke har "*gæld til det offentlige*". Derimod står der på lovforslagets side 17 og på side 63, at udlændingen ikke må have "*forfalden gæld til det offentlige*" for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det udgør en væsentlig forskel, om gælden er forfalden eller ikke, og vi går ud fra, at det er en fejl, at der på side 13 blot står nævnt, at udlændingen ikke må have "*gæld til det offentlige*".

Vores organisation anbefaler også, at der med hensyn til danskprøven laves dispensationsmuligheder for analfabeter, der ikke kan nå at tage hele danskuddannelsen 1 inden for den tidsperiode, personen har til det.

I lovforslaget fremgår det, at udlændinge, der har udvist vilje til at gøre en aktiv indsats og ønsker at lære dansk og komme i beskæftigelse vil blive belønnet derved, at de kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse før udlændinge, der ikke udviser vilje til at bidrage til samfundet. I den forbindelse vil det altid være nødvendigt at have in mente, at udlændinge har forskellige forudsætninger. Der er personer, der ønsker at deltage i det danske samfund, men som ikke har den nødvendige uddannelses- og erhvervsmæssige baggrund til at bestride de jobs, der udbydes af det danske arbejdsmarked. Eksempelvis kan flygtninge være stærkt traumatiserede og vil have svært ved at deltage aktivt i det danske arbejdsmarked. Flere arbejdsmarkedsorganisationer har endvidere påpeget, at den gruppe personer vil have problemer med at bestride et job. I forvejen er der en høj arbejdsløshed for indvandrere, og pr. januar 2004 var således 15 procent af de mandlige indvandrere og 17 procent af de kvindelige indvandrere arbejdsløse. Til sammenligning var arbejdsløsheden for danskere for henholdsvis kvinder og mænd på 5 procent.¹ Flere undersøgelser påpeger endvidere, at udlændinge ofte bliver diskrimineret, idet mange arbejdsgivere ikke ønsker at ansætte en udlænding. Derfor kan man stille spørgsmålstegn ved, om de svage udlændinge vil have mulighed for at opfylde de betingelser, som opstilles i integrationskontrakten. Amnesty International finder det nødvendigt, at kommunerne også yder en målrettet og fleksibel indsats og samarbejder med erhvervslivet for at få flere udlændinge i arbejde. Endvidere bør der tages højde for, om udlændingen har de nødvendige forudsætninger for at kunne lære dansk og komme i beskæftigelse.

¹ Integrationsministeriet, 2005: "Årbog om udlændinge i Danmark 2005- Status og udvikling".

Det fremgår af lovforslaget, at der kan gives tidsubegrænset opholdstilladelse, selvom ikke alle betingelser er opfyldt, hvis særlige grunde taler herfor. Amnesty International finder dette særdeles vigtigt, idet udlændingen kan have så store fysiske, psykiske handicap eller trauma, der forhindrer en aktiv deltagelse i de pågældende krav og aktiviteter, som kommunen har pålagt den pågældende. Derfor bør det fremgå af lovforslaget, at regeringens opremsning af de særlige grunde, der kan begrunde, at der gives tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke er udtømmende.

Regeringen anfører i lovforslaget, at en udlænding, der af fysiske grunde ikke vil være i stand til at underskrive kontrakten og erklæringen må markere sin accept på anden vis. Amnesty International finder det betænkeligt, at en person der er fysisk handicappet skal opfylde de samme krav og betingelser som andre velfungerende udlændinge.

Endvidere fremgår det, at en person kan være for psykisk syg eller handicappet, at udlændingen ikke forstår betydningen af integrationskontrakten og erklæringen, og derfor ikke skriver under. Amnesty International ønsker i den forbindelse en angivelse af, hvad den manglende underskrift vil have for konsekvenser for udlændingen. Derfor bør det fremgå af lovforslaget, at kravet om, at integrationskontrakten og erklæringen skal have været underskrevet i syv år, bortfalder i ovennævnte tilfælde.

Amnesty Internationals kommentarer vedrørende Erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund:

Der kan stilles spørgsmål ved, hvilket formål erklæringen tjener, og om den ikke opleves som stærkt stødende af udlændinge. Amnesty International anbefaler, at det sikres, at erklæringen forstås fuldt ud af den pågældende udlænding.

Amnesty International finder det nødvendigt, at det sidste afsnit på side 63 i erklæringen omskrives. I den nuværende erklæring skal den pågældende flygtning skrive under på følgende: "*Hvis jeg er flygtning, har jeg ikke længere krav på beskyttelse, hvis forholdene i mit hjemland har ændret sig, så jeg kan rejse hjem.*"

Amnesty International mener, at det er nødvendigt, at det i erklæringen fremgår, indenfor hvilken tidsramme opholdstilladelsen kan inddrages. Det skal derfor præciseres i selve erklæringen, at opholdstilladelsen kun kan inddrages, såfremt den pågældende flygtning endnu ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse.

Amnesty International finder det ydermere vigtigt at anføre i erklæringen, at forholdene i flygtningens oprindelsesland skal have ændret sig væsentligt, for at en flygtning kan vende tilbage, således at man sikrer, at princippet om non-refoulement ikke bliver krænket. Amnesty International henviser i den forbindelse til Flygtningekonventionens art. 1, C stk. 6, hvorefter der er mulighed for at sende folk hjem, hvis udlændingen er i stand til at vende tilbage til det land, i hvilket udlændingen tidligere har haft fast bopæl, hvis de forhold, som førte til, at udlændingen er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere er til stede. Det er således en betingelse, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse. Den pågældende sætning i erklæringen vil eksempelvis kunne omskrives til: "*Jeg ved, at hvis jeg er flygtning og har midlertidig opholdstilladelse, har jeg ikke længere krav på beskyttelse, hvis forholdene i mit hjemland har ændret sig i en sådan grad, at jeg ikke længere risikerer forfølgelse ved en tilbagevenden.*"

Amnesty International har - som tidligere nævnt - forbehold overfor, at udlændingen skal have bestået danskuddannelsens afgangsprøve, og at kriminelle handlinger (som ikke er nærmere præciseret) kan forhindre, at udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse.

Derudover mener vi, at følgende sætning i erklæringen kan misforstås: "*Jeg ved, at jeg kan lære dansk ved at deltage i den danskuddannelse, som kommunalbestyrelsen tilbyder mig*". Den nuværende ordlyd kan betyde, at vedkommende skal beherske dansk efter at have deltaget i danskundervisningen. Eftersom udlændinge har forskellige forudsætninger for at lære det danske sprog, og en deltagelse i danskundervisningen ikke er ensbetydende med, at det danske sprog derefter beherskes, bør det derfor præciseres, at udlændingen vil deltage i danskuddannelsen og vil forsøge at lære dansk.

Amnesty Internationals kommentarer vedrørende de 18-25-årige:

Det fremgår af lovforslaget, at kommunalbestyrelsen ud fra en vurdering af den unges forudsætninger, skal pålægge den unge at søge optagelse på en uddannelse.

Amnesty International er principielt enig, men mener, at der skal tages højde for, at den unge har en anden kulturel baggrund end danskere og, som ministeriet selv er opmærksom på, sjældent har de sproglige forudsætninger for at tage en uddannelse. Amnesty International savner derfor en plan for, hvad man vil gøre ved de unge, der ikke har de nødvendige forudsætninger for at tage en relevant kompetencegivende uddannelse.

Det fremgår af lovforslaget, at unge, der springer fra en uddannelse "*uden rimelig grund*" skal fratages kontanthjælpen. I den forbindelse savner Amnesty International en præcisering af begrebet "*uden rimelig grund*" i lovforslaget. Vores organisation ønsker at understrege, at unge, der har gjort hvad de kunne for at klare en uddannelse, ikke skal berøres af ordningen.

Amnesty Internationals kommentarer vedrørende sygdomsafklaring:

I lovforslaget fremgår det, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en plan for sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere. Det er en betingelse for at modtage kontanthjælp, at den sygemeldte deltager aktivt i forløbet med afklaring og behandling, og alle sygemeldte kontanthjælpsmodtagere skal kunne få trukket 1/3 af deres kontanthjælp, hvis ikke udlændinge deltager aktivt i opfølgningen. Amnesty International finder det vigtigt, at planen for sygeopfølgning sker i tæt samarbejde med lægelige ekspertise og med den pågældende udlænding. En eventuel sygeopfølgingsplan skal altid være rettet mod den enkelte udlænding, og såfremt en udlænding ikke overholder planen bør det analyseres, hvilke bevæggrunde, der ligger bag. Amnesty International anser det for problematisk, at det kan have store økonomiske konsekvenser for en udlænding, såfremt den pågældende stopper med en behandling, der ikke er relevant og nyttig for vedkommende.

Det fremgår af lovforslaget, at kommunalbestyrelsen kan hente oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom der kan indhentes læge- og sygehusjournaler. Såfremt udlændingen ikke ønsker, at kommunalbestyrelsen indhenter oplysninger af fortrolig karakter, skal dette som udgangspunkt respekteres – men ønsket kan alligevel tilsidesættes. Dette anser Amnesty International for at være problematisk. Såfremt en patient ikke kan få garanteret, at lægen ikke vil videregive personfølsomme oplysninger i sagen til en evt. myndighed vil det rykke ved tillidsforholdet mellem læge og patient. Lægen bør have tavshedspligt og ikke give informationer videre vedrørende patienter uden en persons samtykke. Amnesty International vil gerne henvisne til bestemmelserne i lov 1998-07-01 nr. 482 om patienters retsstilling og dens kapitel 5.

Med venlig hilsen
AMNESTY INTERNATIONAL, Dansk afdeling

Lars Normann Jørgensen
Generalsekretær

Lisa Blinkenberg
Flygtningekoordinator

Til

Integrationsministeriet
Att. Susanne S. Clausen

li@inm.dk

j.nr. 2005/5009-25.

4. November 2005

Høringssvar vedr. ændring af integrationsloven og udlændingeloven

(Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m. v.)

Børne- og Kulturchefforeningen (BKF) koncentrerer sig i dette høringssvar om den del af lovændringer, som drejer sig om undervisnings- og vejledningsområdet.

BKF tilslutter sig integrationslovens sigte med at også unge tosprogede sikres en kompetencegivende uddannelse, og at det for de svage unge sker som et element i en samlet indsats inden for arbejdsmarkedsområdet, uddannelsesområdet og det sociale område.

Som bilag vedlægges BKF's debatoplæg fra august 2005 "*Uddannelse til alle*", som netop sætter fokus på job og uddannelse for socialt svage unge, herunder særligt de tosprogede.

1. Ungdommens Uddannelsesvejledning

§ 16 a i Integrationsloven omhandler uddannelsespligt for unge over 18 år - men under 25 år. BKF har med nogen undren konstateret, at Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU) ikke omtales i lovforslaget eller bemærkningerne.

Det angives i lovforslaget, at kommunalbestyrelsen skal foreslå og efterfølgende pålægge den unge at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, hvor eleven under hele uddannelsesforløbet kan modtage elevløn, SU eller lignende, der sikrer den pågældende et forsørgelsesgrundlag.

Der er dermed tale om en uddannelsesforanstaltning, der i sin definition adskiller sig fra begreber som beskæftigelse, aktivering, jobtræning mv. Forudsætningen for, at kommunalbestyrelsen kan udføre opgaven på tilfredsstillende vis er, at den unge

tilbydes en uddannelsesvejledning, som lever op til de kvalitetskrav, der er anført i lov 298 af 30 april 2003 ang. "Lov om vejledning til uddannelse og erhverv".

I lov 298 nævnes det i §1 stk. 2, at det påhviler Ungdommens Uddannelsesvejledning at tilbyde unge med særlig behov for uddannelsesvejledning en særlig indsats.

UU har – og skal således have - den fornødne ekspertviden om uddannelsessystemet og ekspertise på det ungdomspædagogiske område. UU skal endvidere sikre, at såvel kommunen som den uddannelsessøgende modtager/tilbydes en professionel og kvalitetssikret vejledningsindsats, der både er sektor- og institutionsuafhængig.

UU skal desuden iht. loven søge samarbejde og indgå aftaler med de stedlige ungdomsuddannelser, organisationer, erhvervslivet mv., hvorfor det må forventes, at kommunen og de unge hermed kan opnå betydelige fordele og profitere af de etablerede netværk, aftaler og indsatser, der allerede er udviklet for unge med en marginaliseret uddannelsesmæssig baggrund, herunder unge med beskedne sociale og kulturelle kompetencer.

UU har endvidere en opsøgende forpligtigelse over for unge indtil det 19. år, i fald den unge befinder sig i en utilfredsstillende vejlednings-, uddannelses- eller beskæftigelsesmæssig situation. For unge indtil 25 år har UU en vejledningsforpligtigelse over for samme målgruppe, hvis de retter henvendelse.

Det er derfor BKF's opfattelse, at formuleringerne i bemærkningerne til § 16a (Trin 2, s. 29) ikke giver mening:

"Det almindelige vejledningssystem vil kunne yde udlændingen vejledning om uddannelsesmuligheder. Kommunalbestyrelsen vil således kunne tilskynde udlændingen til at opsøge det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem, der har en vejledningsforpligtelse over for målgruppen".

Der findes således ikke "det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem" (hvis der ikke med formuleringen menes UU). Der findes i dag alene UU, som skal sikre vejledningen af unge op til 25 år om valg af uddannelse. På side 30 (trin 3) fremgår det efterfølgende:

"Kommunalbestyrelsen kan til brug for ovenstående vurdering søge vejledning hos den konkrete uddannelses- eller vejledningsinstitution, der også vil kunne rådgive kommunalbestyrelsen om udlændingens muligheder for at modtage SU, elevløn eller lignende forsørgelsesgrundlag under uddannelsen."

Også denne opgave ligger alene hos UU, og der vil ikke kunne påregnes at få rådgivning hos uddannelsesinstitutioner uden særskilt betaling, idet alene gennemførelsesvejledning i dag er placeret her og den resterende vejledning overflyttet til UU ved lov.

BKF anbefaler således, at "det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem" erstattes af Ungdommens Uddannelsesvejledning og at afsnittet om vejledning hos den konkrete uddannelses- eller vejledningsinstitution slettes.

BKF skal endvidere foreslå, at der indføres et § 16a stk. 4 med følgende ordlyd:

"Det påhviler kommunalbestyrelsen at sikre, at opgaveløsningen i henhold til stk. 1-3 sker i samarbejde med Ungdommens Uddannelsesvejledning"

2. Erklæringen om integration

Af Erklæringen om integration, jf. § 19 stk. 1, fremgår det:

"Jeg anerkender, at der i Danmark skal være lige respekt og udfoldelsesmuligheder for alle børn – både piger og drenge – så de kan vokse op til at blive aktive og ansvarlige medborgere, der er i stand til at træffe deres egne valg. Jeg vil sikre, at mine børn får den bedst mulige opvækst, skolegang og integration i Danmark. Blandt andet vil jeg sørge for, at mit barn lærer dansk så tidligt som muligt og læser lektier gennem skoleforløbet, og jeg vil samarbejde aktivt med barnets daginstitution eller skole."

BKF skal gøre opmærksom på, at der på skole og dagtilbudsområdet *ikke* findes et formaliseret tilbagemeldingssystem til forvaltningsniveauet om lektielæsning og samarbejde mellem forældre og skole/daginstitution. Et tilbagemeldingssystem af denne karakter vil være forbundet med et ikke ubetydeligt administrativt arbejde og deraf følgende omkostninger.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til BKF's formand børne- og kulturdirektør Per B. Christensen, Næstved Kommune, tlf. 55784922, e-mail perb@naeskom.dk eller

Børne- og Undervisningsdirektør Klaus Nørskov, Albertslund Kommune tlf. 43686100, e-mail klaus.norskov@albertslund.dk

p.b.v.

Klaus Nørskov

Beskæftigelsesrådets sekretariat

4. november 2005

SMN

Høring over forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.)

Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA) og Ledernes Hovedorganisation (LH) stiller sig overordnet set positivt over for det foreliggende lovforslag og de øvrige lovforslag, som udmønter integrationsaftalen, idet det vurderes, at forslagene samlet set kan yde et betydeligt bidrag til, at flere indvandrere og efterkommere kommer i beskæftigelse.

Arbejdsgiversiden finder det positivt, at det med lovforslaget bliver tydeligt på hvilke områder kommunerne skal styrke deres indsats. Det er derfor arbejdsgiversidens forventning, at der bliver udviklet de nødvendige opfølgingsværktøjer, som kan sikre indsigt i, om kommuner faktisk gennemfører de aktiviteter de skal efter lovgivningen. Arbejdsgiversiden finder, at information herom bør indgå i Jobindsats.dk og samtidig være en del af Jobcentrenes resultatrevision.

Arbejdsgiversiden skal i øvrigt henvise til bemærkninger afgivet i høringssvar vedrørende forslag til *lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik*.

Kommunal sygeopfølgning

En styrket sygeopfølgning i forhold til kontanthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse er et væsentligt element i forhold til at øge arbejdsudbuddet. Endvidere bør det efter arbejdsgiversidens opfattelse være målsætningen, at syge kontanthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse får den samme systematiske opfølgningsindsats, som gælder for modtagere af sygedagpenge.

Det er derfor positivt, at en styrket sygeopfølgning i forhold til kontanthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse indgår som et vigtigt element i integrationsaftalen, hvor det fremgår, at *"Kravene til kommunernes opfølgning over for sygemeldte kontanthjælpsmodtagere skal præciseres. Kommunerne skal følge regelmæssigt op og udarbejde en plan for afklaring, behandling m.m., så kontanthjælpsmodtagere, der melder sig syge, får den hjælp og den opfølgning, de har brug for."*

Arbejdsgiversiden finder imidlertid, at aftalen på dette punkt er ufuldstændigt udmøntet i lovforslaget. I lovforslagets § 1 nr. 18 får kommunerne således kun pligt til at foretage en vurdering af behovet for en opfølgingsplan og ikke pligt til - under alle omstændigheder - at udarbejde en opfølgingsplan, som det fremgår af aftaleteksten.

Arbejdsgiversiden finder, at dette bør ændres, så lovgivningen - i overensstemmelse med aftalens ordlyd - indeholder en klar pligt for kommunerne til i alle tilfælde at udarbejde en opfølgningsplan svarende til, hvad der gælder i forhold til sygedagpengemodtagere, jf. sygedagpengelovens § 24.

Den statslige refusion af kommunernes udgifter til introduktionsydelse bør tilsvarende bortfalde, hvis der ikke er udarbejdet en opfølgningsplan, jf. lovforslagets § 1 nr. 22.

Arbejdsgiversiden støtter, at det også skal have konsekvenser for introduktionsydelsen, hvis en udlænding eller dennes ægtefælle udebliver fra en sygeopfølgningssamtale, som det indgår i lovforslagets § 1 nr. 20. For at sikre maksimal fokus på den enkeltes pligt til at deltage i sygeopfølgningen, bør forslaget til en ny § 31 stk. 4 dog præciseres nærmere, således at introduktionsydelsen kan bringes til ophør, hvis en udlænding eller dennes ægtefælle udebliver *"to eller flere gange"* fra en sygeopfølgningssamtale i stedet for den mere uklare formulering *"gentagne gange"*.

Ret og pligt for unge til at søge en uddannelse

Arbejdsgiversiden støtter indførelsen af ret og pligt for unge kontanthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse til at søge optagelse på en ordinær uddannelse. Dermed signaleres det over for både kommuner og unge, at unge uden en kompetencegivende uddannelse ikke hører hjemme på offentlig forsørgelse, men bør gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår med gode muligheder for efterfølgende at komme i varig ordinær beskæftigelse.

Arbejdsgiversiden forudsætter dog, at de unge, der søger optagelse på de ordinære uddannelser, skal opfylde de sædvanlige kriterier for optagelse på de forskellige uddannelser.

I lyset af den beskæftigelsespolitiske intention om at alle unge skal have en uddannelse, vil arbejdsgiversiden endvidere foreslå, at den generelle undtagelse for forsørgere i lovforslagets § 1 nr. 2 ændres, så det kun er forsørgere med et specifikt børnepasningsbehov, hvor der ikke kan henvises til anden pasningsmulighed, som undtages for reglen om ret og pligt til at søge om optagelse på en uddannelse. Ud fra et beskæftigelsespolitisk perspektiv vil også unge forsørgere have stor gavn af at gennemføre en relevant erhvervskompetencegivende uddannelse. Arbejdsgiversiden skal desuden henvide til, at der i SU-reglerne er fastsat særligt gunstige bestemmelser om SU til gruppen af enlige forsørgere.

Endelig bør det efter arbejdsgiversidens opfattelse fastsættes direkte i loven, eventuelt i form af en bemyndigelse til ministeren, at der skal fastsættes en klar frist, inden for hvilken den enkelte unge har ret og pligt til at foreslå en eller flere relevante uddannelser, som den pågældende kan søge om optagelse på. Effekten af initiativet udvandes, hvis det som i lovforslagets § 1 nr. 2 blot formuleres som *"inden for en nærmere fastsat frist"*. Med denne formulering er det op til den enkelte kommunes skøn, hvilken frist der sættes i forhold til den enkelte unge.

Med venlig hilsen

Stig Martin Nørgaard

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, 03.11.05

Dansk Blindesamfunds høringssvar til forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (j.nr. 2005/5009-25).

Dansk Blindesamfund har gennem De Sammenvirkende Invalideorganisationer (DSI) modtaget lovændringsforslaget til høring, og har følgende bemærkninger:

Dansk Blindesamfund har meget svært ved at vurdere, hvorledes handicapaspektet skal håndteres i forhold til lovgivningen.

Det fremgår af den nye § 16a og de tilhørende bemærkninger, at kommunen kan pålægge unge mellem 18 og 25 år at påbegynde en relevant kompetencegivende uddannelse, hvor udlændingen under hele studieforløbet skal modtage SU, elevløn eller lignende forsørgelsesgrundlag. Det fremgår endvidere, at den pågældende kun kan pålægges ovenstående, hvis vedkommende *"ikke har andre problemer end ledigheden"* (jf. § 16 a nr. 2). Disse "problemer" er dog ikke præciseret i bemærkningerne, hvor der alene omtales personlige problemer.

Vi kan derfor godt være bekymrede for, at blinde og svagsynede unge - der måske vil have behov for støtte fra lov om aktiv social politik i form af revalidering og for hvem det bl.a. er afgørende, at de får adgang til undervisningsmateriale i et tilgængeligt format - vil falde mellem 2 stole, og ikke få den nødvendige hjælp og støtte til et uddannelsesforløb, der kan være med til at sikre dem hel eller delvis selvforsørgelse.

Dansk Blindesamfund vil derfor opfordre til, at man i bemærkningerne eksplicit får præciseret, hvorledes handicapaspektet skal håndteres.

Med venlige hilsner

Jens Bromann
Landsformand

Mariann Lillemose
Social- og arbejdsmarkedskonsulent

Integrationsministeriet
Att: Susanne Sehested Clausen
Holbergsgade 6
1057 København K
J. nr. 2005/5009-25

København, den 4. november 2005

Amnesty Internationals hørings svar til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

Amnesty International har modtaget Integrationsministeriets lovforslag af 19. oktober 2005 og skal i den anledning bemærke følgende:

Generelle kommentarer til lovforslaget:

Regeringens integrationsaftale hviler på et grundlæggende princip om, at den enkelte udlænding skal mødes med samme forventninger og krav, som andre borgere i Danmark mødes med, og at udlændinge og efterkommere skal have de samme reelle muligheder som andre.

Amnesty International finder det vigtigt, at flygtninge og indvandrere har de samme muligheder og rettigheder som alle andre, således at de bliver fuldt ligestillede med de øvrige borgere i Danmark. For at flygtninge og indvandrere opnår de samme muligheder og rettigheder i det danske samfund, vil det i visse tilfælde være nødvendigt at tage højde for, at flygtninge og indvandrere ikke har de samme forudsætninger som "almindelige danske borgere". Derfor vil det ikke altid være muligt at stille de samme forventninger og krav til indvandrere/flygtninge, som til andre danske borgere. Ofte vil det være nødvendigt at tage specielle hensyn til indvandrere/flygtninge, for at de kan blive fuldt ligestillede med øvrige borgere i Danmark.

Amnesty International har følgende kommentarer til de enkelte områder i integrationsloven:

Amnesty Internationals kommentarer vedrørende integrationskontrakterne:

Regeringen ønsker bl.a. med dette lovforslag at skærpe betingelserne for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse.

Amnesty International er bekymret over, at flygtninge bosiddende i Danmark, nu i endnu længere tid end førhen, skal leve med usikkerhed om, at deres midlertidige opholdstilladelse kan inddrages, idet der med det nye lovforslag ikke er nogen garanti for at kunne opnå tidsbegrænset ophold efter syv år. Dette vil især gå ud over de flygtninge i Danmark, der stadigvæk har en velbegrunnet frygt for at blive udsat for forfølgelse, såfremt de vender tilbage til deres oprindelsesland.

Det fremgår af lovforslaget, at en udlænding skal være forpligtet af en integrationskontrakt i de første syv år eller indtil den enkelte udlænding opnår tidsbestemt opholdstilladelse. Endvidere skal der ske en opfølgning på integrationskontrakten hver tredje måned. Amnesty International håber, at

det sikres, at den løbende justering sker i dialog med udlændingen således, at udlændingen involveres i justeringen af integrationskontrakten. Dette er særdeles vigtigt, når udlændinge er bundet af integrationskontrakten i så mange år indtil de opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Især set i lyset af, at udlændingen kan have svært ved at opfylde de betingelser, som står nævnt i integrationskontrakten. Der vil således være nogle ydre faktorer, der kan forhindre den pågældende udlænding i at opfylde de nævnte betingelser, idet arbejdsmarkedet eksempelvis ikke vil ansætte den pågældende udlænding. Derfor er det vigtigt hele tiden at sikre, at kommunerne yder en målrettet indsats i samarbejde med erhvervslivet for at få flere udlændinge i arbejde.

For at udlændingen kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skal den pågældende - udover de gældende betingelser - også have gennemført de aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der fastlægges i integrationskontrakten efter introduktionsperiodens udløb og have underskrevet integrationskontrakten og den såkaldte erklæring om integration. Udlændingen skal bl.a. have bestået danskprøven, ikke have gæld til det offentlige, og kriminalitet kan udskyde eller ligefrem forhindre, at den enkelte får tidsubegrænset opholdstilladelse.

Amnesty International savner en præcisering af, hvilke kriminelle handlinger, der kan vanskeliggøre udlændinges mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Vores organisation anbefaler derfor, at der opstilles en bagatelgrænse, på grund af de vidtrækkende konsekvenser kriminalitet har for en udlændings opholdstilladelse.

Amnesty International har bemærket, at det i lovforslaget fremgår (side 13) at betingelsen for tidsubegrænset opholdstilladelse er, at udlændingen ikke har "*gæld til det offentlige*". Derimod står der på lovforslagets side 17 og på side 63, at udlændingen ikke må have "*forfalden gæld til det offentlige*" for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det udgør en væsentlig forskel, om gælden er forfalden eller ikke, og vi går ud fra, at det er en fejl, at der på side 13 blot står nævnt, at udlændingen ikke må have "*gæld til det offentlige*".

Vores organisation anbefaler også, at der med hensyn til danskprøven laves dispensationsmuligheder for analfabeter, der ikke kan nå at tage hele danskuddannelsen 1 inden for den tidsperiode, personen har til det.

I lovforslaget fremgår det, at udlændinge, der har udvist vilje til at gøre en aktiv indsats og ønsker at lære dansk og komme i beskæftigelse vil blive belønnet derved, at de kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse før udlændinge, der ikke udviser vilje til at bidrage til samfundet. I den forbindelse vil det altid være nødvendigt at have in mente, at udlændinge har forskellige forudsætninger. Der er personer, der ønsker at deltage i det danske samfund, men som ikke har den nødvendige uddannelses- og erhvervsmæssige baggrund til at bestride de jobs, der udbydes af det danske arbejdsmarked. Eksempelvis kan flygtninge være stærkt traumatiserede og vil have svært ved at deltage aktivt i det danske arbejdsmarked. Flere arbejdsmarkedsorganisationer har endvidere påpeget, at den gruppe personer vil have problemer med at bestride et job. I forvejen er der en høj arbejdsløshed for indvandrere, og pr. januar 2004 var således 15 procent af de mandlige indvandrere og 17 procent af de kvindelige indvandrere arbejdsløse. Til sammenligning var arbejdsløsheden for danskere for henholdsvis kvinder og mænd på 5 procent.¹ Flere undersøgelser påpeger endvidere, at udlændinge ofte bliver diskrimineret, idet mange arbejdsgivere ikke ønsker at ansætte en udlænding. Derfor kan man stille spørgsmålstegn ved, om de svage udlændinge vil have mulighed for at opfylde de betingelser, som opstilles i integrationskontrakten. Amnesty International finder det nødvendigt, at kommunerne også yder en målrettet og fleksibel indsats og samarbejder med erhvervslivet for at få flere udlændinge i arbejde. Endvidere bør der tages højde for, om udlændingen har de nødvendige forudsætninger for at kunne lære dansk og komme i beskæftigelse.

¹ Integrationsministeriet, 2005: "Årbog om udlændinge i Danmark 2005- Status og udvikling".

Det fremgår af lovforslaget, at der kan gives tidsubegrænset opholdstilladelse, selvom ikke alle betingelser er opfyldt, hvis særlige grunde taler herfor. Amnesty International finder dette særdeles vigtigt, idet udlændingen kan have så store fysiske, psykiske handicap eller trauma, der forhindrer en aktiv deltagelse i de pågældende krav og aktiviteter, som kommunen har pålagt den pågældende. Derfor bør det fremgå af lovforslaget, at regeringens opremsning af de særlige grunde, der kan begrunde, at der gives tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke er udtømmende.

Regeringen anfører i lovforslaget, at en udlænding, der af fysiske grunde ikke vil være i stand til at underskrive kontrakten og erklæringen må markere sin accept på anden vis. Amnesty International finder det betænkeligt, at en person der er fysisk handicappet skal opfylde de samme krav og betingelser som andre velfungerende udlændinge.

Endvidere fremgår det, at en person kan være for psykisk syg eller handicappet, at udlændingen ikke forstår betydningen af integrationskontrakten og erklæringen, og derfor ikke skriver under. Amnesty International ønsker i den forbindelse en angivelse af, hvad den manglende underskrift vil have for konsekvenser for udlændingen. Derfor bør det fremgå af lovforslaget, at kravet om, at integrationskontrakten og erklæringen skal have været underskrevet i syv år, bortfalder i ovennævnte tilfælde.

Amnesty Internationals kommentarer vedrørende Erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund:

Der kan stilles spørgsmål ved, hvilket formål erklæringen tjener, og om den ikke opleves som stærkt stødende af udlændinge. Amnesty International anbefaler, at det sikres, at erklæringen forstås fuldt ud af den pågældende udlænding.

Amnesty International finder det nødvendigt, at det sidste afsnit på side 63 i erklæringen omskrives. I den nuværende erklæring skal den pågældende flygtning skrive under på følgende: *"Hvis jeg er flygtning, har jeg ikke længere krav på beskyttelse, hvis forholdene i mit hjemland har ændret sig, så jeg kan rejse hjem."*

Amnesty International mener, at det er nødvendigt, at det i erklæringen fremgår, indenfor hvilken tidsramme opholdstilladelsen kan inddrages. Det skal derfor præciseres i selve erklæringen, at opholdstilladelsen kun kan inddrages, såfremt den pågældende flygtning endnu ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse.

Amnesty International finder det ydermere vigtigt at anføre i erklæringen, at forholdene i flygtningens oprindelsesland skal have ændret sig væsentligt, for at en flygtning kan vende tilbage, således at man sikrer, at princippet om non-refoulement ikke bliver krænket. Amnesty International henviser i den forbindelse til Flygtningekonventionens art. 1, C stk. 6, hvorefter der er mulighed for at sende folk hjem, hvis udlændingen er i stand til at vende tilbage til det land, i hvilket udlændingen tidligere har haft fast bopæl, hvis de forhold, som førte til, at udlændingen er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere er til stede. Det er således en betingelse, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse. Den pågældende sætning i erklæringen vil eksempelvis kunne omskrives til: *"Jeg ved, at hvis jeg er flygtning og har midlertidig opholdstilladelse, har jeg ikke længere krav på beskyttelse, hvis forholdene i mit hjemland har ændret sig i en sådan grad, at jeg ikke længere risikerer forfølgelse ved en tilbagevenden."*

Amnesty International har - som tidligere nævnt - forbehold overfor, at udlændingen skal have bestået danskuddannelsens afgangsprøve, og at kriminelle handlinger (som ikke er nærmere præciseret) kan forhindre, at udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse.

Derudover mener vi, at følgende sætning i erklæringen kan misforstås: "*Jeg ved, at jeg kan lære dansk ved at deltage i den danskuddannelse, som kommunalbestyrelsen tilbyder mig*". Den nuværende ordlyd kan betyde, at vedkommende skal beherske dansk efter at have deltaget i danskundervisningen. Eftersom udlændinge har forskellige forudsætninger for at lære det danske sprog, og en deltagelse i danskundervisningen ikke er ensbetydende med, at det danske sprog derefter beherskes, bør det derfor præciseres, at udlændingen vil deltage i danskuddannelsen og vil forsøge at lære dansk.

Amnesty Internationals kommentarer vedrørende de 18-25-årige:

Det fremgår af lovforslaget, at kommunalbestyrelsen ud fra en vurdering af den unges forudsætninger, skal pålægge den unge at søge optagelse på en uddannelse.

Amnesty International er principielt enig, men mener, at der skal tages højde for, at den unge har en anden kulturel baggrund end danskere og, som ministeriet selv er opmærksom på, sjældent har de sproglige forudsætninger for at tage en uddannelse. Amnesty International savner derfor en plan for, hvad man vil gøre ved de unge, der ikke har de nødvendige forudsætninger for at tage en relevant kompetencegivende uddannelse.

Det fremgår af lovforslaget, at unge, der springer fra en uddannelse "*uden rimelig grund*" skal fratages kontanthjælpen. I den forbindelse savner Amnesty International en præcisering af begrebet "*uden rimelig grund*" i lovforslaget. Vores organisation ønsker at understrege, at unge, der har gjort hvad de kunne for at klare en uddannelse, ikke skal berøres af ordningen.

Amnesty Internationals kommentarer vedrørende sygdomsafklaring:

I lovforslaget fremgår det, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en plan for sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere. Det er en betingelse for at modtage kontanthjælp, at den sygemeldte deltager aktivt i forløbet med afklaring og behandling, og alle sygemeldte kontanthjælpsmodtagere skal kunne få trukket 1/3 af deres kontanthjælp, hvis ikke udlændinge deltager aktivt i opfølgningen. Amnesty International finder det vigtigt, at planen for sygeopfølgning sker i tæt samarbejde med lægelige ekspertise og med den pågældende udlænding. En eventuel sygeopfølgingsplan skal altid være rettet mod den enkelte udlænding, og såfremt en udlænding ikke overholder planen bør det analyseres, hvilke bevæggrunde, der ligger bag. Amnesty International anser det for problematisk, at det kan have store økonomiske konsekvenser for en udlænding, såfremt den pågældende stopper med en behandling, der ikke er relevant og nyttig for vedkommende.

Det fremgår af lovforslaget, at kommunalbestyrelsen kan hente oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom der kan indhentes læge- og sygehusjournaler. Såfremt udlændingen ikke ønsker, at kommunalbestyrelsen indhenter oplysninger af fortrolig karakter, skal dette som udgangspunkt respekteres – men ønsket kan alligevel tilsidesættes. Dette anser Amnesty International for at være problematisk. Såfremt en patient ikke kan få garanteret, at lægen ikke vil videregive personfølsomme oplysninger i sagen til en evt. myndighed vil det rykke ved tillidsforholdet mellem læge og patient. Lægen bør have tavshedspligt og ikke give informationer videre vedrørende patienter uden en persons samtykke. Amnesty International vil gerne henvise til bestemmelserne i lov 1998-07-01 nr. 482 om patienters retsstilling og dens kapitel 5.

Med venlig hilsen

AMNESTY INTERNATIONAL, Dansk afdeling

Lars Normann Jørgensen
Generalsekretær

Lisa Blinkenberg
Flygtningekoordinator

Til

Integrationsministeriet
Att. Susanne S. Clausen

li@inm.dk

j.nr. 2005/5009-25.

4. November 2005

Høringssvar vedr. ændring af integrationsloven og udlændingeloven

(Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsbegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m. v.)

Børne- og Kulturchefforeningen (BKF) koncentrerer sig i dette høringssvar om den del af lovændringer, som drejer sig om undervisnings- og vejledningsområdet.

BKF tilslutter sig integrationslovens sigte med at også unge tosprogede sikres en kompetencegivende uddannelse, og at det for de svage unge sker som et element i en samlet indsats inden for arbejdsmarkedsområdet, uddannelsesområdet og det sociale område.

Som bilag vedlægges BKF's debatoplæg fra august 2005 "*Uddannelse til alle*", som netop sætter fokus på job og uddannelse for socialt svage unge, herunder særligt de tosprogede.

1. Ungdommens Uddannelsesvejledning

§ 16 a i Integrationsloven omhandler uddannelsespligt for unge over 18 år - men under 25 år. BKF har med nogen undren konstateret, at Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU) ikke omtales i lovforslaget eller bemærkningerne.

Det angives i lovforslaget, at kommunalbestyrelsen skal foreslå og efterfølgende pålægge den unge at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, hvor eleven under hele uddannelsesforløbet kan modtage elevløn, SU eller lignende, der sikrer den pågældende et forsørgelsesgrundlag.

Der er dermed tale om en uddannelsesforanstaltning, der i sin definition adskiller sig fra begreber som beskæftigelse, aktivering, jobtræning mv. Forudsætningen for, at kommunalbestyrelsen kan udføre opgaven på tilfredsstillende vis er, at den unge

tilbydes en uddannelsesvejledning, som lever op til de kvalitetskrav, der er anført i lov 298 af 30 april 2003 ang. "Lov om vejledning til uddannelse og erhverv".

I lov 298 nævnes det i §1 stk. 2, at det påhviler Ungdommens Uddannelsesvejledning at tilbyde unge med særlig behov for uddannelsesvejledning en særlig indsats.

UU har – og skal således have - den fornødne ekspertviden om uddannelsessystemet og ekspertise på det ungdomspædagogiske område. UU skal endvidere sikre, at såvel kommunen som den uddannelsessøgende modtager/tilbydes en professionel og kvalitetssikret vejledningsindsats, der både er sektor- og institutionsuafhængig.

UU skal desuden iht. loven søge samarbejde og indgå aftaler med de stedlige ungdomsuddannelser, organisationer, erhvervslivet mv., hvorfor det må forventes, at kommunen og de unge hermed kan opnå betydelige fordele og profitere af de etablerede netværk, aftaler og indsatser, der allerede er udviklet for unge med en marginaliseret uddannelsesmæssig baggrund, herunder unge med beskedne sociale og kulturelle kompetencer.

UU har endvidere en opsøgende forpligtigelse over for unge indtil det 19. år, i fald den unge befinder sig i en utilfredsstillende vejlednings-, uddannelses- eller beskæftigelsesmæssig situation. For unge indtil 25 år har UU en vejledningsforpligtigelse over for samme målgruppe, hvis de retter henvendelse.

Det er derfor BKF's opfattelse, at formuleringerne i bemærkningerne til § 16a (Trin 2, s. 29) ikke giver mening:

"Det almindelige vejledningssystem vil kunne yde udlændingen vejledning om uddannelsesmuligheder. Kommunalbestyrelsen vil således kunne tilskynde udlændingen til at opsøge det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem, der har en vejledningsforpligtelse over for målgruppen".

Der findes således ikke "det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem" (hvis der ikke med formuleringen menes UU). Der findes i dag alene UU, som skal sikre vejledningen af unge op til 25 år om valg af uddannelse. På side 30 (trin 3) fremgår det efterfølgende:

"Kommunalbestyrelsen kan til brug for ovenstående vurdering søge vejledning hos den konkrete uddannelses- eller vejledningsinstitution, der også vil kunne rådgive kommunalbestyrelsen om udlændingens muligheder for at modtage SU, elevløn eller lignende forsørgelsesgrundlag under uddannelsen."

Også denne opgave ligger alene hos UU, og der vil ikke kunne påregnes at få rådgivning hos uddannelsesinstitutioner uden særskilt betaling, idet alene gennemførelsesvejledning i dag er placeret her og den resterende vejledning overflyttet til UU ved lov.

BKF anbefaler således, at "det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem" erstattes af Ungdommens Uddannelsesvejledning og at afsnittet om vejledning hos den konkrete uddannelses- eller vejledningsinstitution slettes.

BKF skal endvidere foreslå, at der indføres et § 16a stk. 4 med følgende ordlyd:

"Det påhviler kommunalbestyrelsen at sikre, at opgaveløsningen i henhold til stk. 1-3 sker i samarbejde med Ungdommens Uddannelsesvejledning"

2. Erklæringen om integration

Af Erklæringen om integration, jf. § 19 stk. 1, fremgår det:

"Jeg anerkender, at der i Danmark skal være lige respekt og udfoldelsesmuligheder for alle børn - både piger og drenge - så de kan vokse op til at blive aktive og ansvarlige medborgere, der er i stand til at træffe deres egne valg. Jeg vil sikre, at mine børn får den bedst mulige opvækst, skolegang og integration i Danmark. Blandt andet vil jeg sørge for, at mit barn lærer dansk så tidligt som muligt og læser lektier gennem skoleforløbet, og jeg vil samarbejde aktivt med barnets daginstitution eller skole."

BKF skal gøre opmærksom på, at der på skole og dagtilbudsområdet *ikke* findes et formaliseret tilbagemeldingssystem til forvaltningsniveauet om lektielæsning og samarbejde mellem forældre og skole/daginstitution. Et tilbagemeldingssystem af denne karakter vil være forbundet med et ikke ubetydeligt administrativt arbejde og deraf følgende omkostninger.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til BKF's formand børne- og kulturdirektør Per B. Christensen, Næstved Kommune, tlf. 55784922, e-mail perb@naeskom.dk eller

Børne- og Undervisningsdirektør Klaus Nørskov, Albertslund Kommune tlf. 43686100, e-mail klaus.norskov@albertslund.dk

p.b.v.

Klaus Nørskov

Beskæftigelsesrådets sekretariat

4. november 2005

SMN

**Høring over forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændinge-
loven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab,
skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge
nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmod-
tagere m.v.)**

Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforenin-
ger (SALA) og Ledernes Hovedorganisation (LH) stiller sig overordnet set positivt over for
det foreliggende lovforslag og de øvrige lovforslag, som udmønter integrationsaftalen, idet
det vurderes, at forslagene samlet set kan yde et betydeligt bidrag til, at flere indvandrere og
efterkommere kommer i beskæftigelse.

Arbejdsgiversiden finder det positivt, at det med lovforslaget bliver tydeligt på hvilke områ-
der kommunerne skal styrke deres indsats. Det er derfor arbejdsgiversidens forventning, at der
bliver udviklet de nødvendige opfølgingsværktøjer, som kan sikre indsigt i, om kommuner
faktisk gennemfører de aktiviteter de skal efter lovgivningen. Arbejdsgiversiden finder, at
information herom bør indgå i Jobindsats.dk og samtidig være en del af Jobcentrenes resultat-
revision.

Arbejdsgiversiden skal i øvrigt henvise til bemærkninger afgivet i høringssvar vedrørende
forslag til *lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpoli-
tik*.

Kommunal sygeopfølgning

En styrket sygeopfølgning i forhold til kontanthjælpsmodtagere og modtagere af introdukti-
onsydelse er et væsentligt element i forhold til at øge arbejdsudbuddet. Endvidere bør det ef-
ter arbejdsgiversidens opfattelse være målsætningen, at syge kontanthjælpsmodtagere og
modtagere af introduktionsydelse får den samme systematiske opfølgningsindsats, som gæl-
der for modtagere af sygedagpenge.

Det er derfor positivt, at en styrket sygeopfølgning i forhold til kontanthjælpsmodtagere og
modtagere af introduktionsydelse indgår som et vigtigt element i integrationsaftalen, hvor det
fremgår, at *"Kravene til kommunernes opfølgning over for sygemeldte kontanthjælpsmodta-
gere skal præciseres. Kommunerne skal følge regelmæssigt op og udarbejde en plan for af-
klaring, behandling m.m., så kontanthjælpsmodtagere, der melder sig syge, får den hjælp og
den opfølgning, de har brug for."*

Arbejdsgiversiden finder imidlertid, at aftalen på dette punkt er ufuldstændigt udmøntet i lov-
forslaget. I lovforslagets § 1 nr. 18 får kommunerne således kun pligt til at foretage en vurde-
ring af behovet for en opfølgningsplan og ikke pligt til - under alle omstændigheder - at udar-
bejde en opfølgningsplan, som det fremgår af aftaleteksten.

Arbejdsgiversiden finder, at dette bør ændres, så lovgivningen - i overensstemmelse med aftalens ordlyd - indeholder en klar pligt for kommunerne til i alle tilfælde at udarbejde en opfølgingsplan svarende til, hvad der gælder i forhold til sygedagpengemodtagere, jf. sygedagpengelovens § 24.

Den statslige refusion af kommunernes udgifter til introduktionsydelse bør tilsvarende bortfalde, hvis der ikke er udarbejdet en opfølgingsplan, jf. lovforslagets § 1 nr. 22.

Arbejdsgiversiden støtter, at det også skal have konsekvenser for introduktionsydelsen, hvis en udlænding eller dennes ægtefælle udebliver fra en sygeopfølgningssamtale, som det indgår i lovforslagets § 1 nr. 20. For at sikre maksimal fokus på den enkeltes pligt til at deltage i sygeopfølgningen, bør forslaget til en ny § 31 stk. 4 dog præciseres nærmere, således at introduktionsydelsen kan bringes til ophør, hvis en udlænding eller dennes ægtefælle udebliver "*to eller flere gange*" fra en sygeopfølgningssamtale i stedet for den mere uklare formulering "*gentagne gange*".

Ret og pligt for unge til at søge en uddannelse

Arbejdsgiversiden støtter indførelsen af ret og pligt for unge kontanthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse til at søge optagelse på en ordinær uddannelse. Dermed signaleres det over for både kommuner og unge, at unge uden en kompetencegivende uddannelse ikke hører hjemme på offentlig forsørgelse, men bør gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår med gode muligheder for efterfølgende at komme i varig ordinær beskæftigelse.

Arbejdsgiversiden forudsætter dog, at de unge, der søger optagelse på de ordinære uddannelser, skal opfylde de sædvanlige kriterier for optagelse på de forskellige uddannelser.

I lyset af den beskæftigelsespolitiske intention om at alle unge skal have en uddannelse, vil arbejdsgiversiden endvidere foreslå, at den generelle undtagelse for forsørgere i lovforslagets § 1 nr. 2 ændres, så det kun er forsørgere med et specifikt børnepasningsbehov, hvor der ikke kan henvises til anden pasningsmulighed, som undtages for reglen om ret og pligt til at søge om optagelse på en uddannelse. Ud fra et beskæftigelsespolitisk perspektiv vil også unge forsørgere have stor gavn af at gennemføre en relevant erhvervskompetencegivende uddannelse. Arbejdsgiversiden skal desuden henvide til, at der i SU-reglerne er fastsat særligt gunstige bestemmelser om SU til gruppen af enlige forsørgere.

Endelig bør det efter arbejdsgiversidens opfattelse fastsættes direkte i loven, eventuelt i form af en bemyndigelse til ministeren, at der skal fastsættes en klar frist, inden for hvilken den enkelte unge har ret og pligt til at foreslå en eller flere relevante uddannelser, som den pågældende kan søge om optagelse på. Effekten af initiativet udvandes, hvis det som i lovforslagets § 1 nr. 2 blot formuleres som "*inden for en nærmere fastsat frist*". Med denne formulering er det op til den enkelte kommunes skøn, hvilken frist der sættes i forhold til den enkelte unge.

Med venlig hilsen

Stig Martin Nørgaard

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, 03.11.05

Dansk Blindesamfunds høringssvar til forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (j.nr. 2005/5009-25).

Dansk Blindesamfund har gennem De Sammenvirkende Invalideorganisationer (DSI) modtaget lovændringsforslaget til høring, og har følgende bemærkninger:

Dansk Blindesamfund har meget svært ved at vurdere, hvorledes handicapaspektet skal håndteres i forhold til lovgivningen.

Det fremgår af den nye § 16a og de tilhørende bemærkninger, at kommunen kan pålægge unge mellem 18 og 25 år at påbegynde en relevant kompetencegivende uddannelse, hvor udlændingen under hele studieforløbet skal modtage SU, elevløn eller lignende forsørgelsesgrundlag. Det fremgår endvidere, at den pågældende kun kan pålægges ovenstående, hvis vedkommende *"ikke har andre problemer end ledigheden"* (jf. § 16 a nr. 2). Disse "problemer" er dog ikke præciseret i bemærkningerne, hvor der alene omtales personlige problemer.

Vi kan derfor godt være bekymrede for, at blinde og svagsynede unge - der måske vil have behov for støtte fra lov om aktiv social politik i form af revalidering og for hvem det bl.a. er afgørende, at de får adgang til undervisningsmateriale i et tilgængeligt format - vil falde mellem 2 stole, og ikke få den nødvendige hjælp og støtte til et uddannelsesforløb, der kan være med til at sikre dem hel eller delvis selvforsørgelse.

Dansk Blindesamfund vil derfor opfordre til, at man i bemærkningerne eksplicit får præciseret, hvorledes handicapaspektet skal håndteres.

Med venlige hilsner

Jens Bromann
Landsformand

Mariann Lillemose
Social- og arbejdsmarkedskonsulent

Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration
Integrationskontoret

Dato 04-11-05
Ref.
beb/

Holbergsgade 6
1057 København K

Høring: forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, sygeopfølgning overfor sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.). Ministeriets j.nr. 2005/5009-25.

Dansk Flygtningehjælp har modtaget ovennævnte lovforslag med anmodning om eventuelle bemærkninger.

Dansk Flygtningehjælp vil i det følgende fokusere på generelle tendenser i lovforslaget og kommentere udvalgte elementer, men ikke give detaljerede eller tekniske bemærkninger til de enkelte bestemmelser. Bemærkningerne vil koncentreres om uddannelsespligt for unge, integrationskontrakt og erklæring samt forslaget om skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse.

1. Generelt

Dansk Flygtningehjælp er enig i at der er behov for en øget indsats, der kan styrke unge udlændinges muligheder for at få en uddannelse og finde en varig plads på det danske arbejdsmarked. Vi ser ligeledes meget gerne en udvidet og forbedret integrationsindsats i forhold til de flygtninge og familiesammenførte, som har været igennem integrationslovens 3-årige introduktionsprogram, men fortsat ikke er lykkedes med at komme i beskæftigelse. Vi finder det endelig også vigtigt at øge opmærksomheden på de særlige problemer, der gør sig gældende for sygemeldte modtagere af introduktionsydelse.

Vi er imidlertid generelt betænkelige ved flere tendenser i de foreslåede tiltag.

Der fokuseres primært på, hvad den enkelte udlænding skal præstere og ikke så meget på forbedring af indsatsen og på de samfundsmæssige barrierer for, at den enkelte kan lykkes i sine bestræbelser på at blive ligeværdig medborger i Danmark.

Derudover satses på tvang, sanktioner og skærpet kontrol, hvor der måske snarere er brug for positiv støtte, opbakning og hjælp til at finde troen på, at den enkeltes anstrengelser kan lykkes samt om udvikling af bedre redskaber i integrationsindsatsen. Det gælder f.eks. i forhold til unge flygtninge, som kommer med særlige forudsætninger i forhold til at gennemføre en uddannelse i Danmark.

Det er endvidere Dansk Flygtningehjælps erfaring, at utryghed over for fremtiden i form af langvarig usikkerhed omkring opholdsgrundlaget har stærk negativ betydning for flygtnings integrationsproces, jf. vores høringssvar i forbindelse med tidligere stramninger af betingelserne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, herunder især vores kritik af forlængelsen fra 3 til syv år før varigt ophold. Vi er derfor bekymrede for, at de nu foreslåede stramninger kan forstærke denne negative effekt og dermed få den omvendte effekt af den tilsigtede. Frem for at styrke den enkeltes handlekraft og initiativ kan skærpet utryghed, manglende tro på en fremtid i Danmark, risikere at betyde opgiveness blandt flygtninge og dermed svække mulighederne for en vellykket integration.

I lovforslaget lægges endelig stærk vægt, at de nye borgere tilslutter sig en række grundlæggende demokratiske værdier. Folkelig opbakning bag disse grundlæggende værdier er afgørende for samfundsudviklingen, herunder også for integrationen af borgere med flygtningebaggrund. Lovforslagets udmøntning af denne erkendelse i form af en særlig kontrakt og erklæring for borgere med udenlandsk baggrund kan imidlertid - kombineret med den overvejende tendens til at satse på tvang og sanktioner - tolkes som negativ forhåndsforventning til netop denne gruppe borgere og dermed indirekte virke stemplende for hele gruppen. Oplevelse af at blive mødt med negative forventninger om værdigrundlag, oplevelse af at tilhøre en befolkningsgruppe, der i særlig grad har brug for at blive kontrolleret og tvunget til at leve op til forpligtelserne som aktiv medborger, kan virke negativt ind på integrationsprocessen.

2.Uddannelsespligt for unge udlændinge (ny §16a i integrationsloven)

For at anspore og motivere unge nyankomne udlændinge til at tage en relevant uddannelse foreslås, at unge mellem 18 og 25 år fremover forpligtes til at foreslå en uddannelse, påbegynde den og gennemføre den. Hvis en ung uden rimelig grund undlader at efterleve et kommunalt pålæg herom, kan den pågældende fratages sin introduktionsydelse. Forpligtelsen gælder kun unge med forudsætninger for at blive optaget på og gennemføre en uddannelse og omfatter ikke unge med børn og unge med problemer ud over ledighed. Det fremgår af lovbemærkningerne, at unge nyankomne udlændinge må forventes kun i helt sjældne tilfælde at have de fornødne forudsætninger, herunder de sproglige forudsætninger. Forslaget vil dermed formentlig kun have betydning for en meget lille gruppe unge flygtninge.

Dansk Flygtningehjælp er som nævnt ovenfor under de generelle bemærkninger enig i behovet for at gøre en ekstra indsats for at sikre, at unge flygtninge får en kompetencegivende uddannelse. Formaliseret tvang og sanktioner kan muligvis for enkelte unge flygtninge være en ansporing til selv at gøre noget for at komme i uddannelse, men tvang og sanktioner med relevans for en meget lille del af gruppen er imidlertid efter vores opfattelse ikke vejen frem og i hvert fald ikke et tilstrækkeligt svar på problemerne med manglende uddannelse blandt unge flygtninge.

For størsteparten af gruppen handler det primært om at give de unge tilstrækkelige faglige og sproglige forudsætninger for at kunne tage en uddannelse. Dernæst handler det om vejledning og støtte til at finde en uddannelse, der passer til den enkeltes ønsker og forudsætninger

samt om støtte undervejs i uddannelsen for at undgå frafald. Endelig vil Dansk Flygtningehjælp opfordre til at man udvikler brobygnings- og kvalificeringsforløb, som tager højde for, at nyankomne unge flygtninge både har brug hurtig og effektiv danskindlæring og samtidig ofte brug for at indhente et fagligt efterslæb på grund af manglende eller afbrudt skolegang i hjemlandet. Samlet er der mere behov for positiv, individuelt tilpassede tilbud frem for tvang og sanktioner.

Erfaringer fra Dansk Flygtningehjælps frivillige arbejde i forhold til unge med flygtninge- eller indvandrerbaggrund, herunder erfaringerne fra det såkaldte Guideprojekt, viser, at de unge gerne vil finde vejen til uddannelse og job, men er usikre på uddannelsesvalg og på, om de kan klare kravene. Deres forældre vil gerne støtte dem i at tage en uddannelse, men mangler ofte det tilstrækkelige kendskab til uddannelsessystemet og mulighederne på det danske arbejdsmarked, hvorfor de unge ikke kan få den vejledning og hjælp i deres familie og netværk, som andre unge får. Hertil kommer, at de unge oplever, at de løber ind særlige barrierer for at komme igennem en uddannelse, f.eks. store vanskeligheder med at finde en praktikplads. Der er behov for styrket vejledning i det almindelige professionelle vejledningssystem, fremskaffelse af flere praktikpladser m.v., jf. også andre dele af det indgåede integrationsforlig. Herudover kan frivillige give personlig vejledning, støtte og opbakning. De kan medvirke til, at de unge bevarer troen på, at en uddannelsesindsats nytter.

3. Integrationskontrakt og erklæring om integration og aktivt medborgerskab

Det foreslås, at den nuværende 3-årige individuelle kontrakt efter integrationsloven afløses af en såkaldt integrationskontrakt, som skal gælde frem til udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingen skal endvidere underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Integrationskontraktens indhold svarer i store træk til den nugældende individuelle kontrakt om danskundervisning og deltagelse i beskæftigelsesfremmende tilbud. Det nye er primært udvidelsen af kontraktperioden til også at gælde tiden efter den 3-årige introduktionsperiode, hvor eventuel forsørgelsesbistand og beskæftigelsestilbud overvejende gives efter reglerne i lov om socialpolitik og lov om aktiv beskæftigelsesindsats samt i, at pligter og sanktioner i henhold til disse love nu indskrives i kontrakten og indgår i kriterierne for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Dansk Flygtningehjælp er betænkelig ved sammenkoblingen til betingelserne for varigt ophold og de mulige ekstra sanktioner, dette medfører ud over de almindeligt gældende sanktioner i social- og beskæftigelseslovgivningen, jf. nedenfor. Vi kan se en mening med den udvidede integrationskontrakt, hvis den sikrer et målrettet kontinuert forløb hen imod arbejdsmarkeds-tilknytning, og hvis kontrakten indgår i reelt samarbejde med den enkelte borger. Den gennemførte evaluering af erfaringerne med de individuelle kontrakter efter integrationsloven peger imidlertid på vanskeligheder med at få kontrakten til at fungere som eksplicit redskab for den berørte borger. Det er derfor vigtigt, at der arbejdes videre med at få kontraktformen til at fungere som gensidig forpligtelse mellem integrationsansvarlig myndighed og den pågældende borger og med at få processen omkring den til at ske i reelt samarbejde med bor-

geren. Det er den forbindelse også afgørende, at borgeren gives vejledning og handlemuligheder, hvis myndighederne ikke lever op til deres del af kontrakten.

Vi har herudover vanskeligt ved at se, at kontrakten og forlængelsen af kontraktperioden i sig selv kan give den tiltrængte forbedring af integrationsindsatsen i perioden efter det 3-årige introduktionsprogram. Bedre integrationsindsats handler om i højere grad om bedre udnyttelse af de eksisterende redskaber i lovgivningen, om tilstrækkelige ressourcer og prioritering af indsatsen, om koordinering af indsatsen i forhold til den enkelte familie samt udvikling af nye målrettede tiltag, herunder direkte, aktivt opsøgende samarbejde med virksomheder om at skabe og fastholde arbejdspladser for arbejdssøgende med udenlandsk baggrund. Bedre integration i form af beskæftigelse handler også om at nedbryde barrierer på arbejdsmarkedet og i det omgivende samfund.

Om erklæringen (bilag til lovudkastet)

Som nævnt ovenfor har Dansk Flygtningehjælp en generel betænkelighed ved den indirekte negative stempling, som kan ligge i, at nyankomne udlændinge afkræves en særlig erklæring om aktivt medborgerskab, om overholdelse af de danske love og tilslutning til forskellige grundlæggende samfundsmæssige værdier. F.eks. gælder det for en del flygtninge, at de netop er blevet genstand for forfølgelse i hjemlandet, fordi de kæmpede for demokratiske værdier.

Udover denne generelle bekymring for effekten af erklæringen har vi følgende bemærkninger til dele af det konkrete forslag til erklæring:

En række af punkterne i erklæringen kræver formentlig en meget omfattende og velformidlet forklaring for at blive forstået af nyankomne udlændinge uden forhåndskendkab til Danmark.

Det gælder de mere konkrete videnselementer, f.eks. afsnittet om muligheden for at skulle rejse hjem igen samt retten til støtte ved frivillig hjemvenden. Det gælder også formuleringerne omkring de overordnede værdier og generelle pligter. F.eks. kan sidste del af formuleringerne omkring mænd og kvinders position i det danske samfund måske forstås som et generelt forbud mod, at forældre vælger at gå hjemme og passe børn. Vi går ud fra, at den bagvedliggende tanke, er at kvinder uanset livsform skal være medborgere samt at der i Danmark ikke skal være mulighed for offentlig forsørgelse som hjemmegående, jf. det samtidige lovudkast med forslag om ændring af reglerne i lov om aktiv socialpolitik (ægtefællertilæg). Som yderligere eksempel vil vi nævne udsagnet om aktivt engagement som forudsætning for en god tilværelse, som nok kan virke generelt indlysende, men hvis nærmere betydning og konsekvenser måske samtidig kan være vanskelig at afkode for nyankomne.

Dele af formuleringerne kan endvidere formentlig så tvivl om rækkevidden af de forpligtelser, man skriver under på at påtage sig. En ting er f.eks., at den nyankomne skal erklære sig villig til at lære det danske sprog og skaffe sig viden om det danske samfund. Noget andet og mere er, at den nyankomne også skal skrive under på at vide, at dansk kan læres ved at deltage i den kommunalt tilbudte danskuddannelse. Spørgsmålet er, hvad der ligger i formuleringen "Jeg ved". Hvad nu, hvis man f.eks. er nervøs for, at man af forskellige gode grunde, f.eks. på

grund af dårligt helbred eller mangelfuld skolegang, vil få svært ved at lære et nyt sprog? Eller har hørt rygter om dårlig dansk undervisning hos familie eller bekendte, der allerede opholder sig i Danmark?

Svarende til de mulige fortolkningsproblemer ved formuleringerne omkring danskindlæring kunne formuleringerne i tredje punkt om selvforsørgelse også give anledning til usikkerhed omkring betydningen af formuleringen "Jeg ved, at det kan hjælpe mig til at blive selvforsørgende, at jeg deltager i de aktiviteter som er beskrevet i min integrationskontrakt med kommunen". Betyder det f.eks. at man ikke skal gøre andet for at blive selvforsørgende? Eller at de kommunale tilbud altid fører til det ønskede resultat?

I erklæringens syvende punkt, som omhandler opdragelse og ansvar for børn kunne man måske også forestille sig, at der opstod tvivl om rækkevidden af udsagnet om at "sørge for" at ens børn lærer dansk samt læser lektier i hele skoleforløbet. Forældre vil jo som hovedregel gøre, hvad de kan for deres børn klarer sig godt, men der kan opstå problemer både i hjemmet og på skolen der gør, at man som ansvarlig forældre ikke kan sikre det uanset ønsker herom. Hvilke konsekvenser skal de nyankomne familier forstå følger af manglende succés for børnene i den danske folkeskole?

4. Skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse

Med afsæt i flygtninges særlige baggrund i forfølgelse og flugt nærer Dansk Flygtningehjælp betænkelighed ved den yderligere skærpelse af betingelserne, som ligger i lovforslaget, jf. de generelle bemærkninger.

Det gælder især bestemmelsen om, at det ud over de gældende bestemmelser fremover skal være en betingelse for tidsubegrænset ophold, at flygtninge har gennemført mindst 85 procent af de tilbudte beskæftigelsesrettede aktiviteter i den integrationskontrakt, som gælder efter integrationslovsperioden.

De mulige konsekvenser for opholdstilladelsen vil nu både i integrationslovsperioden og i en årrække derefter fungere som en ekstra sanktionsmulighed i forhold til flygtninge udover de almindeligt gældende sanktionsmuligheder i forhold til borgere, der modtager forsørgelsehjælp. Der er yderligere tale om en sanktion, der kan få meget alvorlige konsekvenser for en flygtningefamilie og som anført i de generelle bemærkninger øge utrygheden hos en forvejen presset gruppe til skade for integrationen.

Dansk Flygtningehjælp er opmærksom på, at de skærpede betingelser efter forslaget ikke skal gælde, hvis særlige grunde taler imod det. Vi hæfter os i den forbindelse ved at lovbetænkningerne - med udgangspunkt i, at særlige grunde er forhold der ikke kan lægges den enkelte til last - udover almindeligt gyldige grunde til fravær, eksemplificerer særlige grunde med tortur- eller voldsoplevelse eller stærkt traume eller sygdom. Vi håber, at dette betyder sikkerhed for, at reglerne vil blive administreret således, at flygtninge med manglende evne til deltagelse ikke rammes af den foreslåede skærpelse.

Men uanset undtagelsesmulighederne i forhold til skærpelsen er vi bekymrede for, at skærpelsen vil lægge yderligere pres på en sårbar gruppe, som i øvrigt ikke mangler vilje til at klare sig og leve op til samfundets krav.

Med venlig hilsen

Andreas Kamm, generalsekretær

Dansk Flygtningehjælp
Andreas.kamm@drc.dk
Direkte telefon 33735130

DANSK RETSPOLITISK FORENING

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

den 3. november 2005

Udtalelse til Ministeren for Integration mv. og Beskæftigelsesministeren
Vedrørende Integrationsministeriets høring af 19. oktober 2005 (ad j.nr.
2005/5009-25)

På vegne af Dansk Retspolitisk Forening (DRF) skal vi hermed fremkomme med vedhæftede udtalelse med bemærkninger til det tilsendte udkast til forslag af 19. oktober 2005 til Lov om ændring i integrationsloven og udlændingeloven:

Det bemærkes, at det foreliggende lovforslag fra Integrationsministeriet må ses i nær sammenhæng med det samtidig fremsatte lovforslag fra Beskæftigelsesministeriet vedr. ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik.

Sidstnævnte lovforslag har DRF ikke modtaget til høring fra Beskæftigelsesministeriet. Der fremsættes imidlertid i foreningens svar til Integrationsministeriet også en del synspunkter og bemærkninger, der vedrører sidstnævnte lovforslag som præsenteret på Beskæftigelsesministeriets hjemmeside sammen med teksten til den såkaldte Integrationsaftale og pjecen "En ny chance til alle".

Nærværende brev tilsendes derfor Beskæftigelsesministeriet i kopi med henvisning til de fremsatte synspunkter på beskæftigelsesministeriets lovforslag.

DRF skal samtidig anmode Beskæftigelsesministeriet om fremtidig at sende forslag af tilsvarende karakter til høring hos foreningen.

Med venlig hilsen

På DRF's vegne

Bjørn Elmquist
Formand

Sekretariat c/o Advokat Bjørn Elmquist, H.C.Andersens Boulevard 11, 1., 1553 Kbh.V.
Tlf. 33 14 14 33, FAX 33 14 14 32, www.retspolitik.dk

21 NOV. 2005

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

København, den 17. november 2005

Indgået i
Integrationsafdelingen

22 NOV. 2005

Integrationsministeriets Ref.: j.nr. 2005/2009-25**Hørings svar til lovforslag om ændring af integrationsloven og udlændingeloven.**

Dansk Røde Kors takker for invitationen til at fremkomme med kommentarer til "lovforslag om ændring af integrationsloven og udlændingeloven" og har følgende kommentarer:

§16: Uddannelse til unge under 25 år

Lovforslaget pålægger unge mellem 18 og 25 år, som er på introduktionsydelse og som ikke har nogen kompetencegivende uddannelse, at søge optagelse på en uddannelse.

Dansk Røde Kors finder det positivt med en målrettet indsats i forhold til at fremme disse unges muligheder og incitament for at gå i gang med en uddannelse. Det vil imidlertid være afgørende, at lovforslaget følges op med tiltag i forhold til at sikre, at uddannelsessystemerne kan tage imod, rumme og fastholde disse unge, hvis motivation ikke nødvendigvis er høj – herunder sikre de unge mulighed for relevant praktikplads.

§ 19-20: Integrationskontrakten

Kommunen skal inden en måned efter at have 'overtaget ansvaret' for en udlænding i samarbejde med udlændingen udarbejde en integrationskontrakt. Kontrakten skal beskrive den pågældende persons beskæftigelses- og/eller uddannelsesmål og fastlægge indholdet af de aktiviteter, der skal sikre, at de i kontrakten opstillede mål opfyldes. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem kommunen og udlændingen om kontraktens indhold, fastsætter kommunen indholdet. Der skal mindst hver 3. måned ske opfølgning på integrationskontrakten.

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25

22 NOV. 2005 HMO

Antal bilag 0 Akim. 40

**Lands-
kontoret**
www.drk.dkBlegdamsvej 27
Postbox 2600
2100 København Ø
E-mail: info@drk.dkTelefon: 35 25 92 00
Telefax: 35 25 92 92
Postgiro: 6 44 76 00
CVR-nr.: 20 70 02 11

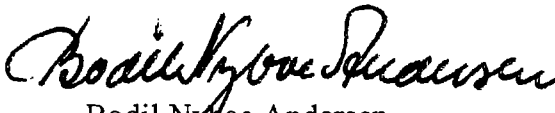
Dansk Røde Kors finder, at ændringsforslaget med fordel kan nuanceres således at der tages hensyn til, at ikke alle udlændinge – f.eks. ældre eller stærkt traumatiserede mennesker – umiddelbart har potentiale til at blive integreret på arbejds- eller uddannelsesmarkedet. Deltagelse i frivilligt arbejde, støtte til opbygning af sociale netværk, engagement i børnenes skolegang osv. er centrale elementer som også kunne indgå i en integrationsaftale – men som muligheder; ikke tvang.

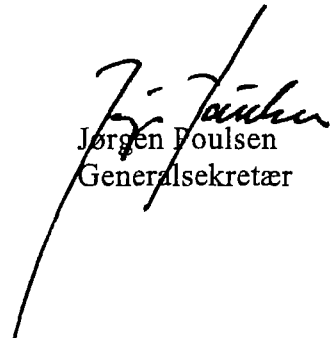
§25: Plan ved sygemelding

Kommunal bestyrelsen har pligt til at vurdere, om der for en sygemeldt udlænding, der har ansøgt om eller modtager introduktionsydelse, er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning m.v. med henblik på at sikre, at den pågældende får den nødvendige hjælp til at opnå eller generhverve tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Dansk Røde Kors finder ovenstående tiltag positivt.

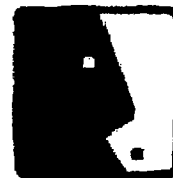
Med venlig hilsen

Bodil Nyboe Andersen
Præsident

Jørgen Poulsen
Generalsekretær

HK Kommunal

Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19A
Postboks 69
1003 København K
www.socialrdg.dk
Tlf.nr. 33913033

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

J.nr. 2005-5009-25

4. november 2005

**Udkast til høringssvar fra Dansk Socialrådgiverforening
ang. Lov om ændring af integrationsloven og
udlændingeloven**

Dansk Socialrådgiverforening (DS) og HK/Kommunal (HK/K) skal takke for tilsendelsen af udkast til forslag til ændring af integrationsloven og udlændingeloven. DS og HK/K har følgende bemærkninger til forslaget:

I. Generelle bemærkninger

Overordnet set er det ikke DS og HK/Ks opfattelse at det udsendte lovforslag vil bidrage positivt til integrationsindsatsen af flygtninge og udlændinge i Danmark. Lovforslaget bærer præg af uhensigtsmæssig signalpolitik kombineret med fokus på mistillid, kontrol og sanktioner og kun i meget begrænset omfang på rettigheder og konstruktiv integrationspolitik. DS og HK/K mener, at lovforslaget i sin helhed ikke vil bidrage til en positiv integrationsproces, men i stedet vil føre til øget stigmatisering og social udstødelse.

Administrative krav og arbejdsmæssig belastning:

Samlet set er der tale om overordentlig komplicerede og administrativt tunge ændringer. DS og HK/K er derfor nødt til indledningsvis at påpege, at der med lovændringerne lægges nye indviklede og administrativt krævende elementer til et

lovkompleks, der allerede er meget kompliceret, som har mange formkrav og fastlagte procedurer, og som har mange indbyggede kontrolforanstaltninger. Flere af forslagene vil ikke kunne løftes, uden at der tilføres ressourcer til forvaltningerne.

Disse ressourcebehov er der ikke taget højde for i lovforslaget. Derfor vil forslaget efter DS og HK/Ks vurdering betyde, at kommunernes problemer med at leve op til lovgivningen kan forøges. Yderligere tilførsel af arbejdsopgaver til de i forvejen hårdt belastede kommunale medarbejdere vil desuden øge de arbejdsmiljøbelastninger som personalet udsættes for, og som vi allerede ser i dag. Lovforslaget bør derfor sammen med Lov om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik give anledning til overvejelser om hvor stor en sagsmængde og hvor mange administrative kontrolfunktioner de kommunale sagsbehandlere reelt kan overkomme uden at det går ud over kvaliteten i integrationsarbejdet.

Integration eller yderligere marginalisering

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget påpeges at integrationsindsatsen skal bidrage til, at nyankomne udlændinge sikres mulighed for deltagelse på lige fod med andre borgere i samfundets politiske, økonomiske, arbejdsmæssige, sociale, religiøse og kulturelle liv (s.13). Det er DS og HK/Ks opfattelse, at de fremsatte forslag virker mod denne hensigt. De mange stramninger vil efter DS og HK/Ks mening føre til økonomisk isolation, hvilket på sigt vil føre til større ulighed i samfundet. Samtidig er det DS og HK/Ks bekymring at de mange stramninger ift. udlændige og kontanthjælpsmodtagere generelt er med til at forstærke tendensen til social eksklusion og marginalisering af visse samfundsgrupper, hvilket på sigt kan føre til øgede sociale problemer og problemer med grupper der reelt sætter sig uden for samfundets normer og rammer.

II. Kommentarer til enkelte områder eller problemstillinger

Uddannelsespligt for unge:

§16 a. §25 stk.10 §25 e. Integrationsloven

DS og HK/K deler målsætningen om at få flere unge kontanthjælpsmodtagere i uddannelse. DS og HK/K mener, at de unge, som ikke har problemer udover ledighed, skal tilskyndes til at gå i uddannelse, og at det skal ske i motiverende dialog med den enkelte unge.

Dog finder DS og HK/K stærke elementer af tvang i forslaget, og DS og HK/K er bekymrede for, at netop forslagets tvangselementer kan medføre utilsigtede uhensigtsmæssigheder. DS og HK/K frygter således, at mange unge vil droppe ud af uddannelser, som de ikke har haft ordentlig tid til at overveje relevansen af, og at de dernæst rammes urimeligt af sanktioner. Sådanne mekanismer vil eksempelvis medføre uhensigtsmæssig gældssætning for meget unge kontanthjælpsmodtagere.

Det er i den forbindelse væsentligt at nævne, at det kan være vanskeligt for kommunerne at tilvejebringe et dækkende grundlag for at vurdere noget så komplekst som et ungt menneskes forudsætninger for at gennemføre en given uddannelse. Man kan frygte, at dette vil skabe problemer for de unge, som dermed kan pålægges optagelse i en uddannelse som det viser sig, at de alligevel ikke havde interesse for, hvorved det risikeres, at en del unge gennemfører uddannelser, som de aldrig kommer til at benytte i beskæftigelsesøjemed. Sådanne erkendelser er almindeligt kendte i uddannelsessystemet allerede, og DS og HK/K mener, at det også bør være muligt for disse unge at nå frem til en sådan erkendelse, uden at de dermed udsættes for sanktioner.

Dette forstærkes af at et evt. ophør med deltagelse i uddannelsesforløbet formentlig vil blive tolket som en overtrædelse af integrationskontrakten. Vi risikerer derfor at unge udlændinge fastholdes i på længere sigt uholdbare uddannelsesforløb, fordi de er bange for at det vil komme til at påvirke deres ret til tidsubegrænset opholdstilladelse. Samtidig finder DS og HK/K det samfundsøkonomisk omkostningsfuldt at presse unge ind i uddannelsesvalg, som samfundet efterfølgende aldrig får glæde af.

Unge nytilkomne udlændinge befinder sig i forvejen i en sårbar situation. At tvinge dem i gang med et uddannelsesforløb som de reelt ikke er parate til vil kunne betyde yderligere nederlag og dermed længere vej hen til det der er målet: vellykket integration og selvforsørgelse.

DS og HK/K beklager at forslaget ikke indeholder noget krav i selve lovteksten om at kommunen skal vurdere at den unge er i stand til at gennemføre uddannelsen, sådan som det er kravet ift. unge kontanthjælpsmodtagere (se forslag til ny § 21 b. i LAB). DS og HK/K mener at der som minimum bør tilføjes en lignende pasus i integrationsloven §16 a.

Det påpeges i bemærkningerne at der må forventes at være meget få nyankomne udlændinge som reelt vil have forudsætningerne for at gennemføre en udannelse på normale vilkår, primært grundet at det vel er de færreste nytilkomne flygtninge der har det fornødne danskniveau. Set på den baggrund finder DS og HK/K, at der er tale

om unødige lovgivninger som højst vil føre til større administrative byrder.

DS og HK/K vil også pege på, at beslutningens rækkevidde bør medføre, at en klage over kommunens beslutning har opsættende virkning. Det er at invitere til problemer, hvis man tvinger en ung til at starte på en uddannelse, selvom vedkommende har klaget over valget.

§ 16 a er knyttet til flere sanktionsmuligheder. Det nævnes for det første i bemærkningerne (side 20), at kommunen ikke kan yde hjælp, så længe den unge har mulighed for at genoptage uddannelsen. Det er en upræcis og vidtgående sanktion. I stedet tilbydes introduktionsydelse, der dog gøres tilbagebetalingspligtig. DS og HK/K mener, at det er hårde sanktioner at anvende, hvis en ung ikke gennemfører en uddannelse. Endvidere vil DS og HK/K særskilt pege på, at det vil medføre, at nogle unge flygtninge og indvandrere uden permanent opholdstilladelse vil komme i gæld til det offentlige, hvilket kan begrunde en afvisning af deres senere ansøgning om fast opholdstilladelse.

DS og HK/K vil endelig pege på, at det er vigtigt, at der sker en koordinering med Undervisningsministeriets initiativer. Det må sikres, at de unge kan optages på uddannelserne, og at de har ret til SU, også selvom de ikke har permanent opholdstilladelse. Det må fremgå af den senere lovgivning fra Undervisningsministeriet.

Erklæring om integration og aktivt medborgerskab

§19, stk.1 Integrationsloven

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget påpeges det, at aftalen hviler på det grundlæggende princip, at den enkelte udlænding skal mødes med samme forventninger og krav, som andre borgere i Danmark mødes med. Det er DS og HK/Ks opfattelse at den erklæring om integration og aktivt medborgerskab som foreslås her strider mod dette princip. Erklæringen er en uheldig sammenblanding af jura og moral og har et indhold der nemt kan opleves både nedladende og stigmatiserende. Samtidig vil erklæringen føre til ekstra arbejde for sagsbehandlerne - tid der ellers kunne være gået til aktivt at hjælpe og vejlede den enkelte.

Det er DS og HK/Ks opfattelse, at erklæringen vil være med til at besværliggøre samarbejdet mellem sagsbehandleren og klienten, da erklæringen kan opleves som mistillid til borgeren. Erklæringen skaber dermed en uheldig relation mellem sagsbehandler og klient. Noget DS og HK/K mener, vil komme til at skade integrationsarbejdet i kommunerne. DS og HK/K vil derfor foreslå

at erklæringen, såfremt den bliver vedtaget, underskrives samtidig med udlændingestyrelsens behandling af sagen og ikke i mødet med den kommunale sagsbehandler.

DS og HK/K finder det vigtigt at påpege, at lovforslaget ikke er særlig præcist hvad angår hvilke sanktionsmuligheder der er ved mindre overtrædelser, samt om der skal være nogen opfølgning på erklæringen. Hvilken effekt vil det f.eks. have på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, at en udlænding har slået sit barn? Set på den baggrund kan erklæringen være med til at problemer der ellers kunne være løst med kommunens hjælp forsøges at holdes skjul med negative konsekvenser til følge. Samlet set er erklæringen med til at øge den generelle usikkerhed for den enkelte - noget flere undersøgelser har peget på kan være med til at besværliggøre en positiv integrationsindsats.

Samlet set er det DS og HK/Ks opfattelse at erklæringen i stedet for at bidrage til en positiv integrationsproces vil skabe mistillid, utryghed og stigmatisering i den enkelte udlændings møde med det danske samfund. Erklæringen er et uheldigt eksempel på signalpolitik, der ikke løser de egentlige problemer men i stedet føjer nye til. Samtidig kan modvilje til at underskrive kontrakten føre til udsættelse eller hindring af opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, da forslaget til ny §11 c i udlændingeloven gør opnåelse heraf afhængig af at have haft erklæringen underskrevet i 7 år.

Integrationskontrakt

§19 stk.1, stk. 4, stk. 5, stk. 7, stk. 8, §20 stk.1, 1. pkt. integrationsloven, §11 c. udlændingeloven

DS og HK/K mener, at integrationskontrakterne i den form, de er fastlagt i lovforslaget, lægger op til en ret ensidig adfærdsregulering fra kommunens side, der vil være umyndiggørende, klientgørende og i værste fald konfliktskabende. For at undgå det, er det afgørende, at kontrakten er realistisk, og at den udformes i enighed mellem borgeren og kommunen. Ellers kan den medføre, at den usikkerhed, borgeren befinder sig i som ny i landet og uden tidsubegrænset opholdstilladelse, forlænges, og at det vil forringe borgerens mulighed for at gå aktivt ind i integrationsforløbet. En formynderisk og umyndiggørende brug af kontrakterne vil også medføre, at borgerne vil prøve at skjule eventuelle problemer med at leve op til kontrakten. Det er selvfølgelig meget uensigtsmæssigt både for integrationsforløbet og for samarbejdet.

Der er flere forhold i relation til kontrakterne, der er svagt beskrevet i lovforslaget, hvilket efterlader en ret åben dagsorden, når bekendtgørelsen skal skrives. Det finder DS og

HK/K kritisabelt, da Folketinget og offentligheden bør vide, hvordan reglerne om kontrakterne vil blive, inden lovforslaget vedtages.

Et af de centrale spørgsmål i denne forbindelse er hvordan kommunerne i realiteten skal leve op til kravet om at kontrakter der er "individuel tilpasset den enkelte udlændings kvalifikationer og ressourcer" samt indeholder "beskrivelse af den enkelte udlændings færdigheder og forudsætninger (lovforslaget s.10f) samtidig med kravet om, at disse skal være udfærdiget inden en måned efter at kommunen har overtaget sagen. Den korte sagsbehandlingstid kan efter DS og HK/Ks opfattelse nemt komme til at gå ud over kvaliteten af kontrakten. Hvorvidt den enkelte kommune forventes at udvikle egne metoder eller der lægges op til en samlet metode fremgår heller ikke tydeligt af lovforslaget. Det er heller ikke klart, hvilken indflydelse, borgeren kan få, når kontrakten udarbejdes og senere under det forløb, der får så stor indflydelse på vedkommendes vilkår i landet.

§19 stk.8 udvider den tid den enkelte er bundet til integrationskontrakten frem til det tidspunkt hvor tidsubegrænset opholdstilladelse kan opnås (tidligst efter 7 år). Det er DS og HK/Ks opfattelse at dette for mange vil opleves som en stress faktor frem for en hjælp. Usikkerhed omkring ens fremtidige situation gør det vanskeligt at tilegne sig den adfærd og de kvalifikationer der er nødvendige for at kunne klare sig på det danske arbejdsmarked. DS og HK/K frygter derfor at forslaget frem for at føre til hurtigere integration og selvforsørgelse reelt vil have den modsatte effekt.

Endelig skal DS og HK/K påpege, at arbejdet med kontrakterne, herunder især at det pålægges kommunerne at udarbejde integrationskontrakter med alle herboende udlændinge uden tidsubegrænset opholdstilladelse hvis udlændingen søger om eller modtager hjælp til forsørgelse efter LAS, arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse, vil forøge arbejdspresset på sagsbehandlerne (lovforslagets §3 stk.4). Dette vil i praksis begrænse muligheden for et opsøgende og formidlende arbejde i forhold til private virksomheder og offentlige arbejdspladser.

Sygeopfølgning

§25 d. §30 nyt stk. 4, §31 stk.4 og 5, §45 a. integrationsloven

DS og HK/K finder, at det er godt, hvis de borgere, der i dag ikke får hjælp til faktiske helbredsproblemer, kan få det. Vi ved, at en del udlændinge har helbredsproblemer, og at nogle ikke får vurderet behovet for sygdomsafklaring, behandling og genoptræning, og at de derfor ikke får den hjælp, de burde få. Det gælder blandt andet for nogle traumatiserede torturofre. DS og HK/K finder det

således godt, hvis der kan blive taget bedre hånd om disse borgeres situation. I den forbindelse vil DS og HK/K gerne gøre opmærksom på at der ift. tortur og traumatiserede flygtning er begrænset kapacitet på de få tilbud, der er rettet mod denne målgruppe. DS og HK/K foreslår derfor, at forslaget følges op med en indsats for at styrke behandlingstilbudene til denne gruppe

Samtidig vil DS og HK/K pege på, at sygeopfølgningen er en omfattende opgave, der vil kræve megen tid og opmærksomhed i forvaltningerne. Ydermere er reglerne kontrolorienterede, og DS og HK/K finder det paradoksalt, hvis kommunerne skal bruge (meget) tid på at kontrollere borgere, der faktisk er syge, i stedet for at bruge tiden på dem, der er raske, og som umiddelbart kan hjælpes i forhold til arbejdsmarkedet.

DS og HK/K er også betænkelige ved, at reglerne vil stille forvaltningen overfor krav, som hører hjemme hos behandlende læge. Planer for sygdomsafklaring, behandling og genoptræning skal lægges af lægefagligt uddannet personale, især vil borgerens praktiserende læge være central. Forslaget kan dermed komme til at rykke grænsen mellem de praktiserende læger og socialforvaltningen på en uhensigtsmæssig måde.

Videregivelse af oplysninger mellem kommuner uden samtykke

§51b stk. 3 integrationsloven

DS og HK/K bemærker at kommunernes mulighed for at videregive oplysninger uden klientens samtykke øges med dette lovforslag. En sådan praksis svækker den enkeltes retssikkerhed og kan samtidig føre til, at udlændinge fastholdes i bestemte problemstillinger. Samtidig bør man være opmærksom på, at mange udlændige pga. dårlige oplevelser med de offentlige myndigheder i deres oprindelseslande kun kan opbygge et tillidsforhold til deres lokale sagsbehandler, hvis de kan have tillid til at denne ikke misbruger de oplysninger, vedkommende kommer i besiddelse af. Videregivelse af oplysninger i integrationskontrakten, der nu muliggøres, betyder endvidere at oplysninger om evt. tortur kan videregives uden klientens samtykke. For mennesker der har oplevet tortur er dette en meget angstprovokerende situation. Det er derfor vigtigt ift. torturoplevelser, at det er det enkelte torturoffer der bestemmer hvem vedkommende oplyser om torturen. Samlet set kan denne bestemmelse derfor betyde at udlændingen tilbageholder oplysninger for kommunen, hvilket kan være med til at vanskeliggøre en hensigtsmæssig integrationsproces.

Skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

§11 stk. 9, nr.2, §11 c. Udlændingeloven

DS og HK/K noterer sig at reglerne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes med indførelse af ny §11 stk. 9 nr.2 i udlændingeloven. Det er DS og HK/Ks opfattelse at der er tale om unødige stramninger der alene vil føre til større usikkerhed for den enkelte udlænding og dermed primært vil bidrage til at besværliggøre integrationsarbejdet.

Ligestillingsmæssige konsekvenser

Af lovforslagets bemærkninger fremgår det at lovforslaget forventes at have positive kønsligestillingsmæssige konsekvenser. DS og HK/K er uenige i denne betragtning. DS og HK/K mener ikke erklæring om integration og aktivt medborgerskab vil have denne effekt. Dertil kommer at lovforslaget også bør vurderes ud fra et etnisk ligestillingsperspektiv. I et sådant perspektiv fremstår lovforslaget som et tilbageslag for ligestillingen da erklæring om integration og aktivt medborgerskab primært virker rettet mod bestemte etniske grupper og dermed kan forstærke stigmatiseringen af disse grupper.

Med venlig hilsen

Bettina Post
næstformand
Dansk Socialrådgiverforening

Per Støve
formand
Socialpolitisk udvalg
HK/Kommunal

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K
Att.: Susanne Sehested Clausen

Indgået i
Integrationsafdelingen
- 7 NOV. 2005

Den 4. november 2005
J.nr. 3862.9 [10.25] SIH/PSL/ck

Høringssvar fra De Samvirkende Invalideorganisationer, DSI, vedrørende forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

Med henvisning til Integrationsministeriets j.nr.: 2005/5009-25 vil DSI afgive følgende kommentarer til høring vedrørende forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven:

DSI ønsker at gøre opmærksom på at det at være udlænding i Danmark, og samtidig have en nedsat funktionsevne, kan udgøre en *dobbelbarriere*, som kan have nogle særlige konsekvenser for den pågældendes mulighed for at få en uddannelse og/eller skabe en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. DSI savner, at lovforslaget tager højde for denne problemstilling, og at lovgivningen sikrer, at udlændinge og danskere med handicap ligestilles.

Uddannelse

DSI finder, at (2) § 16 a, stk. 1, pkt. 5, bør formuleres anderledes. Det skal være muligt for mennesker, der er dækket af integrationsloven, at tage en uddannelse, selvom det ikke kan foregå på almindelige vilkår. Mennesker der kommer til Danmark som flygtninge, har oftere, end befolkningen i øvrigt, et handicap der gør, at de har behov for hjælpemidler og/eller anden specialpædagogisk støtte. Det skal ikke være dette behov, der forhindrer, at de kan tage en uddannelse, hvis de i øvrigt har mod på dette.

Også mennesker der kommer til Danmark af andre grunde end flygtninge har handicap. Fra nogle dele af verden er handicap mere udbredt end i Danmark – heller ikke disse personer skal udelukkes fra at modtage specialpædagogisk støtte.

DSI anbefaler derfor, at muligheden for specialpædagogisk støtte skrives ind i lovgivningen. Vi ønsker ikke den diskrimination, som det er udtryk for, hvis ikke mennesker med

handicap kan benytte støtteordningerne – heller ikke når de har et andet statsborgerskab end dansk.

DSI efterlyser at muligheden for at modtage revalideringsydelse under det pålagte uddannelsesforløb nævnes eksplicit (jf. § 16 a, pkt. 5, stk. 2).

Hvad angår (9) § 19, stk. 4, skal DSI bemærke, at der nyligt er foretaget screeninger på nogle kurser i dansk for udlændinge. Her viste det sig, at en del kursister deltog i undervisningen og samtidig havde ikke-erkendte høre- og synshandicap. Vi finder det uhyre væsentligt, at der er mulighed for specialpædagogisk støtte også i danskundervisningen. For nogen betyder muligheden for specialpædagogisk støtte hele forskellen på, om de kan drage nytte af undervisningen eller ej. Specialpædagogisk støtte er for disse mennesker hele forskellen på, om undervisningen giver mening eller ej. Dette bliver så meget vigtigere, når danskundskaberne spiller en afgørende rolle for, om det er muligt at opnå dansk statsborgerskab.

Her finder DSI, at der er behov for at præcisere lovgivningen, således at udlændinge, der er udviklingshæmmede eller har generelle indlæringsvanskeligheder, har mulighed for at opnå dansk statsborgerskab også uden danskundskaber.

Formuleringen af (14) § 25, stk. 10, finder DSI noget tilfældig. Vi er betænkelige ved, hvem der skal vurdere, om en udlænding eller dennes ægtefælle er i stand til at genoptage uddannelsen.

Arbejdsmarked

DSI mener, § 19, stk. 4, om indholdet af kontrakten er mangelfuld i forhold til udlændinge med handicap, som er omfattet af integrationsloven. Det skal således fremgå af kontrakten, hvilke hjælpemidler og arbejdspladsindretninger, der er nødvendige for, at den enkelte kan opfylde de mål, der er opstillet i forhold til beskæftigelsesmålene (i kontrakten). Det være sig i både ordinær beskæftigelse og i job på særlige vilkår eksempelvis fleksjob eller virksomhedspraktik.

Hvordan vil det blive sikret, at den enkelte forstår integrationserklæringen, når den skal underskrives? DSI efterlyser, at kommunens rådgivningsforpligtelser eksempelvis i forhold til tolk eller tegnsprogstolk indskrives i lovforslaget.

DSI vil gerne understrege, at en persons funktionsnedsættelse kan være en *rimelig grund* til, at en udlænding afviser at tage imod et pågældende arbejde (10) § 19, stk. 5. Det være sig, hvis en persons arbejdsevne som følge af funktionsnedsættelsen er så alvorligt nedsat, at det selv med de bedst mulige arbejdspladsindretninger og hjælpemidler ikke er muligt at kompensere fuldt for funktionsnedsættelsen i forhold til det anviste job.

DSI ønsker i forhold til § 25 d, at få indskrevet en henvisning til sygedagpengelovens regler. Kan behandling i øvrigt blive dikteret/pålagt den enkelte? Og i givet fald af hvem og under hvilke omstændigheder? Lovforslaget bør præcisere, at behandlingen skal være anerkendt, iværksættes på baggrund af en lægelig vurdering og være uden helbredsrisiko for den enkelte.

I forhold til § 25 e, (1) skal kommunalbestyrelsen udelukkende kunne formidle et ordinært job til udlændingen med nedsat arbejdsevne, hvis pågældende persons arbejdsevne kombineret med de rette arbejdspladsindretninger og hjælpemidler gør det muligt at bestride det formidlede job (på ordinære vilkår). For udlændinge med nedsat funktionsevne vil DSI fremhæve kommunens pligt til at formidle et job på særlige vilkår (jf. § 25 e).

Med venlig hilsen

Stig Langvad
formand

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

København den 02-11-2005
J.nr.: 70-023
Kira Hallberg

Sendt pr. e-mail til li@inm.dk

J.nr. 2005/5009-25

**Høring over forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændinge-
loven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medbor-
gerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddan-
nelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over sygemeldte
introduktionsydelsesmodtagere mv.)**

Det Centrale Handicapråd har med tak modtaget ovennævnte høringsforslag.

Rådet finder, at det bør sikres, at der ved indgåelse af integrationskontrakten tages hensyn til personer med funktionsnedsættelser. Der bør desuden ved den løbende opfølgning være opmærksomhed på funktionsnedsættelser, der måske ikke har været kendt ved kontraktens indgåelse eller som opstår efterfølgende.

Rådet ønsker yderligere at gøre opmærksom på, at det er yderst vigtigt, at der bliver givet den rette vejledning og rådgivning angående hjælp i forbindelse med funktionsnedsættelsen.

Det bør endvidere sikres, at personer med funktionsnedsættelse forstår den information kommunen giver, og at integrationskontrakten og anden information formidles på en tilgængelig måde.

Med venlig hilsen

Kira Hallberg

Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination

Indgået i
Integrationsafdelingen

- 8 NOV. 2005

... som en fond, og som med udgangspunkt i menneskerettigheds-konventionerne arbejder mod racediskrimination. DRC kortlægger racediskrimination og giver råd, vejledning samt juridisk bistand til personer, der har været udsat for racediskrimination, eller som har været vidne hertil. DRC arbejder med det holdningskabende arbejde gennem konferencer, seminarer, kurser og debatmøder.

4. november 2005

→ HUCO

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration.
Holbergsgade 6
1216 København K

Deres j.nr. 2005/5009-25, udkast af 19. oktober 2005

DRC skal takke for de fremsendte udkast til lovforslag om ændring af integrationsloven og udlændingeloven.

DRC hilser det meget velkomment, såfremt der skabes bedre tilbud om undervisning af de 18 til 25 årige med en anden etnisk oprindelse end dansk samt forbedre alle nyankomne udlændinges adgang til uddannelse og arbejdsmarked. Ligeledes finder DRC, at integration bygger på forståelse og demokratisk deltagelse for alle borgere i samfundet. DRC ser meget gerne tiltag som kan fremme, at såvel majoritets- som minoritetsbefolkning opbygger gensidige fællesskaber i privatsfæren, foreningslivet, uddannelses- og arbejdsmarkedet, og alle de steder, hvor mennesker mødes og udveksler holdninger og synspunkter i en gensidig dialog. Ægte integration har derimod meget vanskelige vilkår, hvis de iværksatte tiltag bygger på majoritetens ensidige tvang overfor minoriteterne – hvilket vel nærmest må betegnes assimilation. DRC finder desværre overordnet set, at grundantagelsen i de fremlagte forslag er, at de etniske minoriteter i højere grad end det allerede er tilfældet i dag - skal udsætte for tvang og trusler i forhold til uddannelse og arbejde. Dette bryder med en langvarig dansk tradition for at lade uddannelse være et spørgsmål om tilskyndelse og motivation og bringer os tilbage til en tid, hvor indlæring var forbundet med tugt og afstraffelse.

Kommentarer til de "almindelige bemærkninger"

DRC er helt enige med forslagsstillerne om, at man skal opstille de samme forventninger og krav – som til alle andre borgere – og at alle skal have de samme reelle muligheder.

Desværre er det veldokumenteret at der ikke er lige muligheder. Der henvises til ILO's testundersøgelse (DAMES 1998) som viste at to unge jobsøgende med hhv dansk og indvandrerbaggrund ikke blev behandlet lige, idet personen med indvandrer baggrund (som have samme kvalifikationer) blev udsat for diskrimination ved 3. ansøgning. Der henvises også til undersøgelse af arbejdsgivernes holdninger, som er kommet til udtryk i Arbejdsmarkedsstyrelses flaskehalsundersøgelser i 2000 og 2001, samt i undersøgelsen om lære- og praktikpladser fortaget af det nu nedlagte Nævn for Etnisk Ligestilling (1997).

Dertil kommer en lang række undersøgelser af de etniske minoriteters egen oplevelse af at blive udsat for diskrimination, hvilket naturligvis ikke i sig selv udgør noget bevis for om diskrimination

www.drcenter.dk

Dokumentations- og
rådgivningscenteret om
racediskrimination (DRC)

Besøgsadresse: DRC,
Medborgerhuset, Nørre Allé 7,
2200 København N

Postadresse: DRC,
Postboks 549
2200 København N

Tlf.: +45 35 36 38 50
Fax: +45 35 36 15 90
drc@drcenter.dk

faktisk finder sted. Ikke desto mindre er det i sig selv et problem, som må tages alvorligt, fordi negative forventninger hos de etniske minoriteter i sig selv kan blive en barriere for at søge ind på uddannelser (det nytter jo ikke noget alligevel) eller søge jobs (jeg bliver udelukket allerede pga. mit navn).

DRC møder i vores arbejde dagligt etniske minoriteter, som gør alt, hvad der er dem menneskeligt mulig for at få arbejde svarende til deres kvalifikationer, men som støder ind i barrierer, som i nogle tilfælde er i strid med lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. DRC har da også beskrevet en række af disse sager i vores publikation "Diskrimination på arbejdsmarkedet – sager siden 1996", hvor man kan finde en række eksempler på diskriminerende barrierer, som eksempelvis krav til dansk kundskaber som går langt udover det som jobbet kræver, beklædningsregler osv. Senest er der med udvidelsen af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet (2005) også kommet forbud mod diskrimination pga. alder og handicap opstået sager, hvor DRC bistår personer som diskrimineres af flere grunde på samme tid (eksempelvis dagplejemoderen der både blev udelukket pga. sprog og handicap).

DRC er derfor af den klare overbevisning, at der blandt etniske minoriteter er et meget stort (og desværre alt for ofte uopfyldt) ønske om at komme i ordinær beskæftigelse. Vores indtryk understøttes dog også af de seneste tal fra LO's Ugebrev, hvor det fremgår af Catinets undersøgelse at 72,3 procent af indvandrere svarede, at de er parate til at gå i arbejde, også selv om det vil betyde, at de får mindre udbetalt i gennem offentlig forsørgelse. Dette tal er helt identisk med svarprocenten for de adspurgte danskere. På spørgsmålet om "selvforsørgelse er vigtigt" svarede 76 % at det er meget vigtigt (mens 16 % at det er vigtigt). Blandt danskerne er det kun 57% som finder det meget vigtigt, hvilket er en markant forskel op til de 76%.

Andre tal viser da også, at 40% af de indvandrere der er i arbejde - faktisk ikke har noget ud af det, sammenlignet med hvis de i stedet modtog offentlige ydelser. Det tilsvarende tal for danskere er kun 10%.

Når det således fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at: **"Udlændingen selv skal ... yde sit til at indsatsen lykkes, ved at tage ansvar og vise vilje til at lade sig integrere, finde beskæftigelse og blive selvforsørgende."** (lovforslagets side 8) så finder DRC, at denne ansvarlighed i højere grad er tilstede blandt de etniske minoriteter, end tilfældet er for en ikke uvæsentlig del af den indfødte befolkning.

Dette giver sig bl.a. udtryk i de ovennævnte tal fra Catinet undersøgelsen, men også i det faktum, at blandt de etniske minoriteter, som er i arbejde er der desværre en alt for stor gruppe, som er beskæftiget med job, som de er klart overkvalificerede til. Dette gælder især personer, som har medbragt uddannelser fra hjemlandet, men også personer, som har taget uddannelsen her, men som alene har kunnet finde beskæftigelse som grønthandlere, kiosk, frisør og andre liberale erhverv. Nogle har forsøgt at forklare dette fænomen som en særlig "selvstændighedskultur", som skulle være medbragt fra hjemlandet. Hertil bemærkes, at der i 60'erne og 70'erne "gæstearbejdere" fra de selv samme lande, og at de alle blev lønmodtagere i industrien m.v. Den nuværende bølge af selvstændigt erhvervsdrivende med anden etisk baggrund kan således alene forklares ud fra det forhold, at de etniske minoriteter generelt er blevet marginaliseret i forhold til lønarbejde og derfor er tvunget over i de liberale erhverv.

DRC finder således, at en helt afgørende forudsætning for regeringens integrationsplan ”**En ny chance til alle**” og den efterfølgende integrationsaftale lider af den afgørende mangel, at man alene har fokuseret på, om de etniske minoriteter står til rådighed for det danske arbejdsmarked, men man har ikke ville tage fat i spørgsmålet om det danske arbejdsmarked står til rådighed for de etniske minoriteter? Man taler om pligt til integration, men taler ikke om ret til fravær af diskrimination.

Regeringen vil muligvis pege på, at man i april 2004 gav institut for Menneskerettigheder mandat til også at beskæftige sig med sager om etnisk diskrimination på arbejdsmarkedet som et led i bekæmpelsen af diskrimination på arbejdsmarkedet. Hertil bemærkes for det første, at regeringen meget længe var imod dette, og først da DRC havde indsat arbejdsmarkedsklage sager til Institutets klagekomite (som afviste dem pga. manglende mandat), blev der omsider opnået et politisk forlig, som sikrede, at enkeltssager på arbejdsmarkedet nu er omfattet af mandatet.

Desuden bemærkes det, at Regeringen endvidere har begrænset mandatet for så vidt angår sager, hvor der måtte være bevistvivi. Det betyder at regeringen i deres rapport til EU Kommissionen om gennemførelsen af EU ligebehandlingsdirektivet 43/2000 har oplyst, at Klagekomiteen i Institut for Menneskerettigheder alene har truffet afgørelse om overtrædelse af diskriminationsforbuddet i 1 (en!) sag ud af de i alt ca. 140 sager, som man har haft under behandling. Det fremgår også, at dette især skyldes, at man pga. begrænsningen vedrørende bevisspørgsmål har måtte afstå fra at tage stilling til en meget lang række af de klager, som har været indgivet til komiteen.

DRC finder på denne baggrund, at man alene har foretaget en nødtørftig gennemførelse af EU direktivet på en måde så eksempelvis klageorganet har vist sig uden effekt i forhold til at skulle beskytte mod diskrimination på arbejdsmarkedet. Først – fordi man i det hele taget har nægtet at lade arbejdsmarkedet været omfattet af mandatet, og for det andet – fordi man gennem begrænsningen af mandatet i forhold til bevisspørgsmål har gjort det umuligt for klagekomiteen at udfylde sin rolle.

Samlet set finder DRC derfor, at man ville komme meget længere med en strategi til at fjerne barriere og diskrimination i forbindelse med de etniske minoriteters adgang til det danske arbejdsmarked end det resultat, som man opnår ved at presse/truе de etniske minoriteter med yderligere eksklusion.

Kommentarer til de enkelte bestemmelser

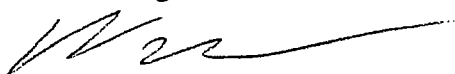
Jævnføre de ovennævnte bemærkninger er DRC stærkt bekymret overfor forslag til § 16 a. Det virker umiddelbart ikke gennemtænkt – og som nævnt i strid med dansk uddannelsestradition – at tvinge unge mennesker til at tage en videregående uddannelse. Som nævnt er et forbedret TILBUD meget velkomment, men ideen om at tvinge unge til at vælge et studium under trusler om økonomiske sanktioner og/eller trusler om ikke at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse vil kun forstærke disse unges oplevelse af at være udsat for en diskriminerende særbehandling, som andre unge ikke bliver udsat for.

For så vidt angår forslag til nyt kapitel 4 vedr. ”Integrationskontrakten” for nyankomne udlændinge er der tale om en form for ”signal” lovgivning, som ikke ses at indeholde noget reelt nyt. Der vil ikke være nogen måde at håndhæve overholdelsen af om kontrakter faktisk bliver ”opfyldt”, og alle vil derfor ”omkostningsfrit” kunne underskrive erklæringen. Det vil med andre ord alene være

principfaste personer, som (med rette) føler sig mistænkeliggjort og diskrimineret ved at blive aftvunget en sådan erklæring – som man jo lige så godt kunne aftvinge danske statsborger at underskrive - der vil nægte at underskrive, og dermed ifalde sanktionen i form af ikke at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse jfr. ændringen af udlændingelovens § 11 c.

Der skal endvidere henvises til forslag til ny § 51 b, hvor der sker automatisk overførelse af oplysninger mellem kommuner for personer under integration, men også i perioden efter de tre år. DRC finder denne adgang stærkt bekymrende, fordi man i forlængelse af de mange krav der allerede findes i forhold til den 3 årige integrationsperiode, nu yderligere er gået i gang med perioden fra udløbet af de 3 år til yderligere 4 år frem til tildelingen af tidsubegrænset ophold efter 7 år. Der synes hermed at være lagt op til, at der kan ske yderligere skærpelser, og at de nyankomne således skal se frem til at være "jaget vildt" ikke kun i 3 men nu helt op til 7 år.

Med venlig hilsen

Niels-Erik Hansen

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

(Vedhæftet mail til 1i@inm.dk, vedr. j.nr. 2005/5009-25).

31. oktober 2005

Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser (FLD) takker for invitationen til at deltage i høringen om ændringsforslag til integrationsloven og udlændingeloven.

FLD vælger udelukkende at kommentere ændringsforslag, der har konsekvenser for lederforeningens medlemmer og andre danskuddannelsesudbydernes virke. Derfor kommenterer vi kun enkelte ændringsforslag til integrationsloven og udlændingeloven.

Pålæg til unge om ansøgning af uddannelse

FLD har principiel forståelse for forslaget om at tilskynde unge til at søge optagelse på og gennemføre kompetencegivende uddannelser (Ændring nr. 2, § 16 a).

Lederforeningen forudsætter, at der – når det gælder unge udlændinge - tænkes på unge, der har bestået den afsluttende, statskontrollerede prøve ved en Danskuddannelse, eller tilsvarende. I modsat fald er det, erfaringsmæssigt, at frygte, at de ikke har de fornødne dansk kundskaber, og derfor ikke vil være i stand til at gennemføre en SU-berettiget uddannelse.

For at gøre dette klart for de lokale aktører, foreslår vi, at det præciseres i en vejledning eller lignende.

Integrationskontrakten

FLD ser mange positive muligheder i, at kontraktens løbetid udvides til 7 år. Mange udlændinge når erfaringsmæssigt ikke at afslutte integrationsforløbet inden for de første tre år. Det er der mange og særlige årsager til; erhvervsarbejde, barsel, sygdom, handicap, traumatisering, osv..

Derfor hilser FLD det velkomment, hvis de særlige incitamentskabende finansieringsordninger for bl.a. danskuddannelser, også blev udvidet til at gælde ud over treårsperioden. Omvendt ser FLD med dybeste betænkelighed på det forhold, at Integrationskontrakten tilsyneladende ikke kan indeholde tilbud efter § 16, stk. 2 eller 7, efter udløbet af den treårige introduktionsperiode. (Ændring nr. 12, § 19, stk. 8)

Ifølge gældende lovgivning skal den treårige danskuddannelsesret forlænges, såfremt særlige forhold gør sig gældende, og den kan forlænges af bopælskommunen, hvis det vurderes, at det er formålstjenligt, fx under perspektivet, at blive arbejdsmarkedsparat.

Lederforeningen stiller sig undrende overfor den mulige hensigt med lovforslaget – eller den mulige konsekvens - at det lokale råderum begrænses og at fx. traumatiserede, syge, barslende udlændinge, fremover vil være underkastet en langt mere indskrænket fortolkning af treårsretten til danskuddannelse.

Alle udlændinge har som udgangspunkt andre problemer end ledighed, fordi de mangler dansk kundskaber. Udlændinge uden særlige problemer, kan gennemføre en Danskuddannelse inden for rammerne af den treårige uddannelsesret. Men for så vidt en indskrænket udlægning af treårsretten, vil en stor gruppe udlændinge enten ikke kunne gennemføre en Danskuddannelse, og derved hverken komme indenfor og få fodfæste på arbejdsmarkedet, nå frem til en kompetencegivende uddannelse eller blive arbejdsmarkedsparate.

Med venlig hilsen

Thorkil Dam
Formand for Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser

8 NOV. 2005

MENNESKERETTIGHEDER

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

STRANDGADE 56 · 1401 KØBENHAVN K
TLF. 32 69 88 88
FAX 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATE 7. nov. 2005

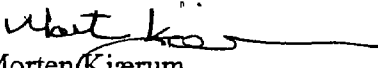
JNR. 540.61/9820

Under henvisning til Ministeriets j.nr. 2005/5009-25:

forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.) fremsendes vedlagt:

Notat om forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik samt forslag til Lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven.

Med venlig hilsen

Morten Kjærum
Direktør

Notat om
forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv
beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik samt
forslag til Lov om ændring af integrationsloven og
udlændingeloven.

Den 19. oktober 2005 har Arbejdsmarkedsstyrelsen bedt om instituttets bemærkninger til forslag til Lov om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik. Samtidig har Integrationsministeriet bedt om instituttets bemærkninger til Lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven.

Der er tale om temmelig omfattende lovforslag både med hensyn til ændringernes karakter og med hensyn til selve lovpakkens fysiske omfang. Det første lovforslag med bemærkninger er på 66 sider, det andet på 82 sider. Høringsfristen er imidlertid meget kort, idet bemærkninger skal være modtaget den 4. november 2005. Derfor har det desværre ikke været muligt for instituttet at forholde sig til lovforslagene i deres helhed. Institutet har dog følgende bemærkninger.

Forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik

Efter lovforslaget til § 13, stk. 8 i lov om aktiv socialpolitik ændres rådighedskravet således, at en ægtefælle ikke anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, når ægteparret har modtaget hjælp i 2 år eller derover, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 2 år. Undtaget fra reglen er den ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. forslaget til § 13, stk. 9.

I bemærkningerne til lovforslaget er det beskrevet, hvorledes en ledig kontanthjælpsmodtagers beskæftigelsespotentiale skal vurderes. Det fremgår videre, at kontanthjælpsmodtagerne skal inddeles i 5 matchkategorier. Matchgruppe 5 vedrører personer, der har så omfattende begrænsninger i kompetencer og ressourcer, at de pågældende ikke har nogen arbejdsevne, der kan anvendes i jobfunktioner på det ordinære arbejdsmarked. Det er denne gruppe, der er omfattet af forsla-

get til § 13, stk. 9. For de øvrige 4 matchkategorier: 1) umiddelbar match, 2) høj grad af match, 3) delvis match og 4) lav grad af match gælder 300 timers kravet ubetinget. De nærmere kriterier for indplaceringen er ikke beskrevet hverken i lovforslaget eller i bemærkningerne.

Som en konsekvens ændres også § 26, stk. 5 og 6, således at der kun udbetales hjælp til den ægtefælle, der kan opfylde dokumentationskravet. Kan ingen af ægtefællerne dokumentere 300 timers arbejde, udbetales der dog alligevel hjælp til den ægtefælle, som anses for at være "tættest på arbejdsmarkedet". Samtidig bortfalder det tidligere ægtefællertilæg i § 26, stk. 5, således at de berørte ægtepar får samme hjælp som en enlig, nemlig 10.245 kr. uanset hvor mange børn, der måtte være i ægteskabet.

Pligten til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet som betingelse for at modtage hjælp efter lov om aktiv socialpolitik erstattes således efter lovforslaget af et krav om *faktisk arbejdsmarkedstilknytning* for alle de grupper, som ikke falder ind under bestemmelsen i § 13, stk. 9.

Instituttet kan selvsagt ikke vurdere, i hvilken udstrækning det er muligt for personerne i matchgruppe 1-4 at opfylde 300 timers arbejdskravet, men mener ikke, at det kan lægges til grund, at *alle* personerne i de 4 grupper *til enhver tid* og *i alle dele af landet* vil kunne skaffe sig arbejde i det krævede omfang. Instituttet går herved ud fra, at det ikke er meningen med lovforslaget, at ledige kontanthjælpsmodtagere skal flytte rundt for at kunne arbejde måske kun nogle få timer om ugen med de konsekvenser, det ville have for børn og familieliv.

I en tid med høj beskæftigelse er det sandsynligt, at de fleste vil kunne skaffe sig arbejde, hvorimod der i perioder med høj ledighed formentlig vil være vanskeligheder forbundet med at opfylde kravet. Dette gælder i princippet for alle 4 matchgrupper – i hvert fald i visse egne af landet – om end vanskelighederne naturligvis navnlig vil gøre sig gældende for personer med delvis eller lav grad af match. F.eks. vil indvandrerkvinder med ingen eller ringe tilknytning til det danske arbejdsmarked, ingen uddannelse og dårlige danskundskaber kunne få betydelige vanskeligheder med at opfylde kravet, og det fremgår da også tydeligt af andre dele af lovpakken, at regeringen er meget bevidst om betydningen af uddannelse, aktivering og træning af færdigheder.

Hvis det viser sig, at ledige i matchgrupperne 1-4 rent faktisk ikke er i stand til at skaffe sig så meget arbejde, at de kan opfylde kravet om 300 timers beskæftigelse, opstår flere spørgsmål af menneskeretlig karakter. Et spørgsmål knytter sig til kontanthjælpens størrelse. Et andet vedrører spørgsmålet om diskrimination.

Kontanthjælpens størrelse

Danmark har ingen officiel fattigdomsgrænse. Det er imidlertid anerkendt i retspraksis, at der gælder en nedre grænse for, hvilket rådighedsbeløb der kan anses for acceptabelt. I UfR 1999 1700 H vedrørende krav om tilbagebetaling af sociale ydelser antog Højesteret således, at "bistandslovens § 27, stk. 1, dog [må] fortolkes således, at der kun kunne fastsættes en tilbagebetalingsordning, såfremt den pågældende havde et væsentligt større rådighedsbeløb end kontanthjælpsmodtageren i almindelighed."

Opfattelsen kan formentlig også støttes på grundlovens § 75, stk. 2, hvorefter "[D]en, der ikke kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige." Om fortolkningen af denne bestemmelse har Kirsten Ketscher anført følgende i Henrik Zahle (red.), *Danmarks Riges Grundlov med kommentarer*, 1999, p. 417:

Ret til forsørgelse må opfattes som henvisende til en målestok, der giver borgeren ret til det nødvendige, forstået efter enhver tids standard. Ved en fortolkning af ydelsens art og omfang kan man således ikke tage sit udgangspunkt i forrige århundredes skravede fattigvæsen. I overensstemmelse med et objektive fortolkningsprincip må bestemmelsen fortolkes med baggrund i vore dages velfærdsstat.

Også FN konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fortolkes som indeholdende et krav om mindstestandarder eller *minimum core rights*. Komitéen for økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder har i para. 10 i *General Comment No. 3* om konventionens artikel 2(1) udtalt, at

... the Committee is of the view that a minimum core obligation to ensure the satisfaction of, at the very least, minimum essential levels of each of the rights is incumbent upon every State party. Thus, for example, a State party in which any significant number of individuals is deprived of essential foodstuffs, of essential primary health care, of basic shelter and housing, or of the most basic forms of education is, *prima facie*, failing to discharge its obligations under the Covenant. If the Covenant were to be read in such a way as not to establish such a minimum core obligation, it would be largely deprived of its *raison d'être*.

Forpligtelsen skal forstås relativt i den forstand, at mindstestandarden skal afpasses efter ressourcetsituationen i det enkelte land, og komitéen har rent faktisk beklaget, at Danmark ikke har fastsat nogen fattigdomsgrænse, jf. *Concluding Observations of the Committee on Economic, Social and Cultural Rights : Denmark*. 14/12/2004, E/C.12/1/Add.102, para. 20.

Efter Den europæiske socialpakt er der tilsvarende en nedre grænse for den acceptable ydelse, en *poverty threshold*, og der er endvidere en målestok for,

hvad der kan accepteres. I forbindelse med vurderingen af starthjælpen i 2004 udtalte Den europæiske komité om sociale rettigheder således følgende:

The Committee notes from Eurostat that the poverty threshold in Denmark defined as 50 % of median equivalised income corresponded to about 808 € per month in 1999.

Til trods for, at starthjælpen ligger under fattigdomsgrænsen udsatte komitéen sin vurdering i afventen af nærmere oplysninger fra den danske regering om omfanget af supplerende ydelser, jf. *European Committee of Social Rights, Conclusions XVII-1*, ad artikel 13.

Efter forslaget til § 26, stk. 5 i lov om aktiv socialpolitik skal de ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller ikke opfylder beskæftigelseskravet, leve af 10.245 kr. uanset hvor mange børn, der er i ægteskabet. Det svarer til 1373 € eller 686,5 € pr. ægtefælle, altså en hel del under 1999-grænsen på 808 €. Selvom instituttet ikke er bekendt med 2005-grænsen målt i €, er den næppe lavere end 1999-grænsen. En vedtagelse af lovforslaget må derfor forventes at udløse kritik fra Den europæiske komité om sociale rettigheder, med mindre naturligvis komitéen igen vælger at udsætte afgørelsen i afventen af nærmere oplysninger om udbetaling af eventuelle supplerende ydelser.

Det spiller i den forbindelse en rolle, at lovforslaget synes at forudsætte, at de berørte ægtepar "typisk vil blive berettiget til (en højere) boligstøtte", jf. de almindelige bemærkninger s. 18. Som det imidlertid allerede har været indvendt i medierne, fremgår det af boligstøttelovens § 15, at lejen som udgangspunkt ikke må overstige halvdelen af husstandsindkomsten. Er det tilfældet skal "kommunalbestyrelsen efter en samlet vurdering af husstandsmedlemmernes økonomiske og personlige forhold bestemme, om boligstøtte kan ydes."

Der kunne efter instituttets opfattelse være anledning til at overveje en ændring af boligstøttelovens regler, men selv om der blev indført et retskrav om øget boligstøtte for de berørte ægtepar, kan man langt fra udelukke, at den foreslåede ændring af lov om aktiv socialpolitik vil give anledning til kritik fra Den europæiske komité om sociale rettigheder.

Spørgsmålet om diskrimination

Som oven for anført finder instituttet det ikke godtgjort, at samtlige de personer, der er omfattet af matchgruppe 1-4, vil kunne opnå beskæftigelse i det krævede omfang. Det vil formentlig primært være personer i matchgruppe 4, som kan få vanskeligheder med at opfylde kravet, men i princippet kan det også gælde personer i andre matchgrupper. I den udstrækning, der stilles en betingelse, som faktisk

ikke kan opfyldes, opstår en forskelsbehandling mellem enkeltpersoner i match-gruppe 1-4 og matchgruppe 5, som er undtaget fra kravet. En sådan forskelsbehandling kan være udtryk for diskrimination.

Diskriminationsforbuddet er formuleret lidt forskelligt i de menneskeretskonventioner, som Danmark har ratificeret. De afvigende formuleringer dækker imidlertid næppe over nogen reel forskel i den tilsigtede beskyttelse mod forskelsbehandling af nogen grund, herunder race, hudfarve, køn, sprog, religion, politisk eller anden opfattelse, national eller social oprindelse, ejendom, fødsel eller anden status. Oplistningen er altså ikke udtømmende. Er en sådan forskelsbehandling ikke objektiv og rimelig, taler man om diskrimination. Indirekte diskrimination foreligger, hvis en tilsyneladende neutral betingelse i praksis vil stille bestemte personer særlig ufordelagtigt i forhold til andre personer.

Spørgsmålet om diskrimination vil kunne vurderes efter konventionerne om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. I den forbindelse kan der være anledning til at nævne, at Den europæiske komité om sociale rettigheder i *Conclusions XVII-1*, ad artikel 13 fandt, at starthjælpen er udtryk for indirekte diskrimination, fordi den "in practice restricts access of foreign nationals to assistance to a much larger extent." Det skal dog tilføjes, at Regeringskomitéen (Governmental Committee of the European Social Charter) i sin *Report concerning Conclusions XVII-1* ikke deler den opfattelse, som er kommet til udtryk i *Conclusions XVII-1*, og at kritikken derfor ikke vil blive fulgt op af en henstilling fra Ministerkomiteén.

Spørgsmålet om diskrimination vil også kunne bedømmes efter artikel 26 i FN konventionen om civile og politiske rettigheder, som indeholder et generelt diskriminationsforbud. Beskyttelsen efter artikel 26 knytter sig således ikke blot til det traktatregulerede men til det, som staterne har valgt at regulere ved hjælp af lovgivning eller på anden måde. Der foreligger en omfattende praksis fra Menneskerettighedskomiteen vedrørende diskrimination med hensyn til tildeling af sociale ydelser, jf. omtalen i kapitel 4 i Ida Elisabeth Koch m.fl. *Menneskerettigheder og magtfordeling – domstolskontrol med politiske prioriteringer*. På grundlag af denne praksis anser instituttet det for sandsynligt, at det vil kunne give anledning til kritik fra FN's menneskerettighedskomité, hvis en families sociale ydelser halveres, fordi en ægtefælle ikke kan matche arbejdsmarkedets krav.

Instituttet skal endelig bemærke, at spørgsmålet muligvis også kan bedømmes efter Den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK). Konventionens artikel 14 er ganske vist accessorisk i den forstand, at den alene knytter sig til de rettigheder, der er beskyttet efter konventionen, altså navnlig civile og politiske rettigheder. Imidlertid har artikel 14 autonom karakter, det vil sige, at den kan påberåbes, selv om der ikke foreligger en krænkelse af en anden bestemmelse i kon-

ventionen. Det er tilstrækkeligt, at det omtvistede spørgsmål falder inden for området af en anden af konventionens bestemmelser. I den forbindelse har det betydning, at Den europæiske menneskerettighedsdomstol i praksis har givet artikel 14 betydelig rækkevidde, og efter domsafsigelsen den 30. september 2003 i sagen *Koua Poirrez v. France* kan man ikke længere afvise, at spørgsmålet om den diskriminerende karakter af de foreslåede bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik vil kunne prøves på grundlag af EMRK.

Sagen Koua Poirrez vedrørte lovgivning, hvorefter kun statsborgere var berettiget til en bestemt, rent skattefinansieret, social invaliditetsydelse, og domstolen anerkendte, at denne ydelse var omfattet af artikel 1 i Protocol No. 1 om beskyttelse af ejendomsretten. Eftersom Koua Poirrez opfyldte samtlige tildelingskriterier bortset fra statsborgerskabskriteriet, fandt domstolen, at nægtelsen var udtryk for en krænkelse af artikel 14 sammenholdt med artikel 1 i Protokol No.1.

Dommen indeholder – desværre – ingen nærmere begrundelse for resultatet, men kan ikke desto mindre fortolkes som en ganske omfattende udvidelse af beskyttelsen af sociale rettigheder. Hvis en rent skattefinansieret invaliditetsydelse kan beskyttes som "ejendom" i protokollens forstand, er det nærliggende at antage, at det samme gælder andre skattefinansierede sociale ydelser, herunder også kontanthjælpsydelse. I givet fald vil en person, som rammes af de foreslåede bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik, kunne få sin diskriminationspåstand prøvet på grundlag af EMRK.

Den praksis, der foreligger fra Den europæiske menneskeretsdomstol med hensyn til anerkendelsen af skattefinansierede sociale ydelser som ejendom, er for sparsom til, at instituttet tør give et bud på, hvorledes domstolen i givet fald ville forholde sig til de foreslåede bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik. Dog skal det nævnes, at det ikke er fremmed for domstolen at skele til, hvad det primære overvågningsorgan under Den europæiske socialpakt, Den europæiske komité om sociale rettigheder, har udtalt om spørgsmål, som "hører hjemme" i begge konventioner. I Koua Poirrez dommen fandt domstolen således anledning til at nævne, at komitéen havde anset den omstridte lovgivning for at være uforenelig med socialpagten. Komitéens vurdering vil således kunne indgå som ét blandt flere led i den proportionalitetsvurdering, som naturligt vil indgå i en bedømmelse af, om en forskelsbehandling er rimelig og objektiv.

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven.

Det fremgår meget tydeligt af lovbemærkningerne til forslaget til ændring af integrationsloven, at det overordnede formål med lovforslaget er at fremme

integrationen af udlændinge i Danmark. Som et led i denne bestræbelse skal en udlænding efter forslaget til § 19, stk. 1 i lov om ændring af integrationsloven underskrive en erklæring omfattende i alt 16 punkter om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. lovforslagets bilag 1.

Nogle af punkterne vedrører forhold, som er strafbelagte. Udlændingen skal blandt andet erklære at være bekendt med, at det i Danmark er forbudt at slå sine børn og sin ægtefælle, at det danske samfund tager skarpt afstand fra terrorisme. Andre punkter vedrører nogle rent faktuelle forhold og atter andre vedrører nogle *synspunkter*, jf. pkt. 5, som ikke nødvendigvis deles af alle danskere. F.eks. skal udlændingen anerkende, at både mænd og kvinder skal bidrage til samfundet ved at uddanne sig, arbejde og deltage i demokratiske processer.

Med henblik på at understrege vigtigheden af erklæringen foreslås det, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse gøres betinget af, at erklæringen har været underskrevet i 7 år, jf. forslaget til § 11 c i udlændingeloven.

Forslaget til erklæring giver ikke anledning til indvendinger af menneskeretlig karakter. Under hensyn til det overordnede integrationsformål efterlyser instituttet imidlertid nærmere dokumentation for den positive affekt af sådanne erklæringer.

Instituttet bemærker endvidere, at formuleringen i punkt 5 synes at forudsætte, at det er en *pligt* for både mænd og kvinder at uddanne sig, arbejde og deltage i demokratiske processer. Det kan ganske vist have nogle negative konsekvenser, at man ikke uddanner sig eller arbejder, men om nogen pligt er der ikke tale. Det er heller ikke nogen pligt at deltage i demokratiske processer og slet ikke for nyankomne udlændinge, som ikke har stemmeret.

Ida Elisabeth Koch
4. november 2005

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Høringssvar til lovforslag om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

KL har den 19. oktober 2005 fra Integrationsministeriet modtaget forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (j.nr. 2005/2009-25). KL's bestyrelse har endnu ikke haft mulighed for at behandle høringsvaret. På den baggrund tager KL forbehold for eventuelle yderligere bemærkninger.

KL's generelle bemærkninger

Lovforslaget vil implementere dele af regeringens integrationsaftale fra juni 2005, og skal ses i sammenhæng med lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en aktiv socialpolitik, der forventes fremsat af beskæftigelsesministeren i november 2005.

KL finder det positivt, at der tages konkrete initiativer for at flere udlændinge kommer i arbejde, og at de unge får en ordinær uddannelse. Det er dog en forudsætning for succes, at arbejdsmarkedet kan og vil tage imod, og at uddannelsessystemet modtager og fastholder de unge, herunder at der skaffes praktikpladser mv.

Som KL flere gange har påpeget, er der i disse år en tendens til, at der lægges et større fokus på det administrative arbejde i kommunerne – herunder udarbejdelse af statuser, opfølgning på kontrakter og planer for sygdomsafklaring m.v. – det fylder mere og mere på bekostning af det direkte beskæftigelsesrettede integrationsarbejde. Nærværende forslag er ikke en undtagelse. KL skal derfor opfordre til, at der i forbindelse med lovændringerne sættes større fokus på regelforenklning og på at lette det administrative ar-

Den 4. november 2005

Jnr 02.00.00 P22
Sagsid 000156883

Ref CTJ/MED/JRE/BIR
ctj@kl.dk
Dir 3370 3829

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/6

bejde, således at reglerne i højere grad lever op til borgernes retssikkerhed og gøres administrerbare.

./ Der vedlægges bilag med uddybende og mere tekniske bemærkninger.

Integrationskontrakter

I lovforslaget lægges der op til, at den individuelle kontrakt erstattes af en integrationskontrakt, der varer i op til 7 år frem for de tidligere 3 år.

Integrationskontrakterne er som udgangspunkt et godt redskab i integrationsindsatsen, men det bør indgå i overvejelserne, hvorvidt nytteværdien af at have integrationskontrakter med dertil knyttet opfølgingsforpligtigelse i alle tilfælde står i rimeligt forhold til de betydelige administrative opgaver, der medfølger. F.eks. kan der stilles spørgsmålstegn ved nytteværdien af beskæftigelsesrettede kontrakter over for ældre udlændinge og udlændinge, hvor kommunen ingen tilbudsmuligheder har (se bilag for uddybning).

Rent administrativt er det vanskeligt at overskue de nye og samlede bestemmelser vedr. integrationskontrakter. Dels fordi bestemmelserne nu fremgår både af integrationsloven og beskæftigelsesloven og snittet mellem bestemmelserne er uklare. Dels er ikrafttrædelsesbestemmelserne særdeles komplicerede. Ud fra ønsket om et gennemskueligt regelsæt vil KL foreslå et rent snit mellem integrationsloven og beskæftigelsesloven.

KL vurderer, at forslaget om integrationskontrakter og den 7-årige opfølgingsforpligtigelse er en betydelig udvidelse af kommunens opgaver på området. De anførte beløb i lovforslagets økonomiske konsekvenser vil langt fra være tilstrækkelige til at dække udgifterne til opgaven.

Erklæring om integration og aktivt medborgerskab

Erklæringen udarbejdes af integrationsministeren og underskrives af udlændingen samtidig med udarbejdelsen af integrationskontrakten. Der lægges op til én standarderklæring, som skal underskrives af alle nyankomne udlændinge, der omfattes af integrationsloven. Det betyder i praksis, at både udlændinge over 65 år, meget syge udlændinge og udlændinge, der forsørges af ægtefællen skal underskrive erklæringen.

Erklæringen svinger indholdsmæssigt mellem noget meget overordnet og meget detaljeret. Det bør sikres, at erklæringen spænder så bredt i sine formuleringer, at alle der bliver bedt om at underskrive erklæringen oplever den som vedkomne og relevant.

Samtidig bør det fremgå af standarderklæringen, hvilken myndighed der står bag erklæringen, samt hvilke konsekvenser det kan få for den enkelte udlænding ikke at underskrive.

KL forventer, at Integrationsministeriet oversætter standarderklæringen til relevante sprog. Ud fra erklæringens formuleringer og indhold stiller erklæringen store oversættelseskrav, og det er KL's opfattelse, at ministeriet som den myndighed, der står bag erklæringen, bør varetage oversættelsesopgaven til de relevante sprog. Endvidere bør Udlændingestyrelsen allerede i forbindelse med kvoterejser præsenterer udlændingene for erklæringens indhold.

Unge og uddannelse

Alle unge mellem 18 og 25 år, der modtager introduktionsydelse og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, får med lovforslaget pligt til at begynde på en relevant kompetencegivende uddannelse. Det fremgår af forslaget, at det kun gælder unge, der ikke har problemer ud over ledighed og ikke er forsørgere.

KL finder det positivt, at der gøres en indsats for, at unge gennemfører en ordinær kompetencegivende uddannelse frem for at modtage ydelser i social- og beskæftigelsessystemet. Det er samtidig en helt afgørende forudsætning for ordningens succes, at uddannelsesinstitutionerne gør en aktiv indsats for i højere grad at være i stand til at modtage og fastholde denne ungegruppe, herunder at der er de fornødne praktikpladser.

Opfølgning over for sygemeldte ydelsesmodtagere

Der lægges med forslaget op til, at kommunen har en pligt til at vurdere, om der for en sygemeldt udlænding, der modtager ydelse, er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling m.v.

KL finder det positivt, at der tages initiativer i forhold til udlændinge, der melder sig syge. KL vægter i den forbindelse, at der er et rimeligt forhold mellem de administrative ressourcer, kommunerne skal bruge på det foreslåede tiltag og den forventede effekt. Endelig er det KL's opfattelse, at det foreslåede tiltag bør ledsages af en forstærket dialog med lægerne. Der er behov for at synliggøre variationen i lægernes udskrivning af erklæringer om uarbejdsdygtighed.

Vejledning om reglerne om tidsbegrænset opholdstilladelse

Det skal fremgå af integrationskontrakten, hvilke sanktioner der gælder for en udlænding, hvis udlændingen afviser at tage imod arbejde, eller hvis ud-

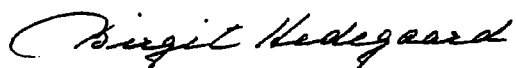
lændingen udebliver fra eller ikke deltager i aktiviteter, aftalt eller fastsat i kontrakten. Udover sanktioner i relation til udbetaling af introduktionsydelse skal det således af kontrakten fremgå, hvilke betingelser der gælder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Som det også fremgår af ikrafttrædelsesbestemmelsen til lovforslaget, afhænger disse betingelser af, hvornår den enkelte udlænding har ansøgt om eller er meddelt opholdstilladelse. Med vedtagelse af lovforslagets regler vil der gælde hele tre forskellige sæt regler, afhængig af om udlændingen har ansøgt om eller er meddelt opholdstilladelse før 28. februar 2002, før 1. marts 2006 eller først har ansøgt efter 1. marts 2006. Det er således en vanskelig og tidkrævende opgave at få overblik over, hvilke betingelser der gælder for den enkelte udlænding. KL skal på denne baggrund opfordre til, at Integrationsministeriet udarbejder vejledningsmateriale om de forskellige betingelser til brug for kommunernes arbejde med at udarbejde integrationskontrakter.

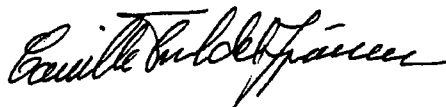
Økonomiske konsekvenser af lovforslaget

KL vurderer, at lovforslaget medfører øgede administrative opgaver for kommunerne, og at de i lovforslagets anførte beløb langt fra vil være tilstrækkelige til at dække udgifterne til de nye administrative opgaver. KL forudsætter, at der ydes økonomisk kompensation for alle nye opgaver.

Med venlig hilsen

Birgit Hedegaard

Camilla Tredal Jørgensen

KL's uddybende og mere tekniske bemærkninger til de enkelte bestemmelser

§ 1, nr. 2 – Uddannelsespligt for unge, der ikke har problemer ud over ledighed

Med henblik på regelforenkling vil det være en fordel hvis teksten i integrationsloven gøres enslydende med den foreslåede tekst i beskæftigelsesloven, når det indholdsmæssige er identisk.

KL har i sit høringssvar til Beskæftigelsesministeriet afgivet en række tekniske bemærkninger til implementeringen af uddannelsespligten for unge. Disse bemærkninger gør sig også gældende i forhold til indsatsen for unge udlændinge.

§ 1, nr. 5 – Integrationskontrakter

Det fremgår af forslaget, at udlændinge der forsørges af ægtefællen skal have en integrationskontrakt i op til 7 år. Som udgangspunkt har kommunerne ingen tilbudsmuligheder i det 4. til det 7. år for denne målgruppe. Alligevel skal kontrakten fortsat følges op hver tredje måned, indtil de i kontrakten fastsatte mål er nået. Heller ikke her vurderer KL, at nytteværdien står i et rimeligt forhold til de administrative meropgaver.

I forslaget lægges der op til, at der udarbejdes én kontrakt, der vil gælde i hele den 7-årige periode. Det bør sikres og understreges tydeligere, at integrationskontrakten fortsat skal være et dynamisk og fleksibelt værktøj, der løbende tilrettes og justeres i takt med den udvikling der sker. På den baggrund vil KL foreslå, at der udarbejdes en standardkontrakt, som kan danne udgangspunkt for den individuelle udformning af integrationskontrakter i kommunerne. KL forventer at blive inddraget i dette udviklingsarbejde.

§ 1, nr. 5 – Erklæring om aktivt medborgerskab

KL finder ikke erklæringen anvendelig i forhold til alle udlændinge. F.eks. virker formuleringen *"Jeg ved, at hvis jeg er arbejdssøgende og deltager aktivt i danskuddannelse og i de aktiviteter, der er beskrevet i min integrationskontrakt med kommunen, er jeg berettiget til midlertidig økonomisk hjælp, indtil jeg kan forsørge mig selv"* uhensigtsmæssig i forhold til de ældre og de udlændinge, hvortil der er stillet forsørgelsesgaranti. Erklæringen bør gøre mere målrettet de enkelte målgrupper eller formuleres i mere overordnede vendinger.

KL's uddybende og mere tekniske bemærkninger til de enkelte bestemmelser

§ 1, nr. 2 – Uddannelsespligt for unge, der ikke har problemer ud over ledighed

Med henblik på regelforenkling vil det være en fordel hvis teksten i integrationsloven gøres enslydende med den foreslåede tekst i beskæftigelsesloven, når det indholdsmæssige er identisk.

KL har i sit høringssvar til Beskæftigelsesministeriet afgivet en række tekniske bemærkninger til implementeringen af uddannelsespligten for unge. Disse bemærkninger gør sig også gældende i forhold til indsatsen for unge udlændinge.

§ 1, nr. 5 – Integrationskontrakter

Det fremgår af forslaget, at udlændinge der forsørges af ægtefællen skal have en integrationskontrakt i op til 7 år. Som udgangspunkt har kommunerne ingen tilbudsmuligheder i det 4. til det 7. år for denne målgruppe. Alligevel skal kontrakten fortsat følges op hver tredje måned, indtil de i kontrakten fastsatte mål er nået. Heller ikke her vurderer KL, at nytteværdien står i et rimeligt forhold til de administrative meropgaver.

I forslaget lægges der op til, at der udarbejdes én kontrakt, der vil gælde i hele den 7-årige periode. Det bør sikres og understreges tydeligere, at integrationskontrakten fortsat skal være et dynamisk og fleksibelt værktøj, der løbende tilrettes og justeres i takt med den udvikling der sker. På den baggrund vil KL foreslå, at der udarbejdes en standardkontrakt, som kan danne udgangspunkt for den individuelle udformning af integrationskontrakter i kommunerne. KL forventer at blive inddraget i dette udviklingsarbejde.

§ 1, nr. 5 – Erklæring om aktivt medborgerskab

KL finder ikke erklæringen anvendelig i forhold til alle udlændinge. F.eks. virker formuleringen *"Jeg ved, at hvis jeg er arbejdssøgende og deltager aktivt i dansk uddannelse og i de aktiviteter, der er beskrevet i min integrationskontrakt med kommunen, er jeg berettiget til midlertidig økonomisk hjælp, indtil jeg kan forsørge mig selv"* uhensigtsmæssig i forhold til de ældre og de udlændinge, hvortil der er stillet forsørgelsesgaranti. Erklæringen bør gøre mere målrettet de enkelte målgrupper eller formuleres i mere overordnede vendinger.

§ 1, nr. 12 – Indhold i kontrakten efter udløb af de 3 år

Det bør tydeliggøres, at der efter udløb af introduktionsperioden kan gives tilbud efter danskuddannelsesloven, såfremt den enkelte udlændinge ikke har opbrugt sit retskrav til danskundervisning.

§ 1, nr. 18 – Udarbejdelse af plan for sygdomsafklaring, behandling, m.v.

Det er KL's opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt med en vis elasticitet i bestemmelserne om, at vurderingen skal foretages umiddelbart efter, at kommunen er blevet bekendt med sygdommen, og om, at planen skal udarbejdes umiddelbart, hvis det vurderes, at der er behov for en plan. Dels med henblik på at sikre, at en simpel forkølelse ikke unødigt skal udløse administrativt merarbejde, og dels for at undgå, at et rigtigt krav om uopsættelig udarbejdelse af en sådan plan får negative konsekvenser for planernes kvalitet og anvendelighed.

§ 1, nr. 19 og 20 – Sanktioner overfor sygemeldte ydelsesmodtagere

Udlændinge der udebliver fra sygeopfølgningssamtale eller andre aktiviteter som led i sygeopfølgningen skal ifølge lovforslagets sanktioneres, så ydelsen reduceres forholdsmæssigt efter den del af aktiviteterne, hvorfra borgeren er udeblevet, eller helt bortfalder. Den foreslåede formulering er blevet til ud fra en sammenhæng, hvor sanktionen angår fravær fra aktivering, danskuddannelse el. lign. Der er derfor under hensynstagen til borgerens retssikkerhed et behov for, at der følger nærmere vejledning om, hvorledes denne bestemmelse om forholdsmæssig sanktion skal effektueres.

§ 2, nr. 1 – Kommunens udtalelse ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse

KL går ud fra, at der ved udmøntning af reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse i en ny bekendtgørelse, ikke stilles yderligere krav til kommunerne om opbygning af og registrering i fraværstatistikker mv. med yderligere administrativt merarbejde til følge. En regel om 85 pct. deltagelse er i øvrigt administrativt kompliceret, idet introduktionsprogrammet og de beskæftigelsesrettede aktiviteter efter beskæftigelsesloven som regel ikke er sammenhængende forløb, men består af en række delforløb, der kan indgå i forskellige kombinationsforløb/integrerede forløb.

Indgået i
Integrationsafdelingen

4400

- 1 NOV. 2005

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
att.: Susanne Sehested Clausen
1057 København K

Engboulvarden 30
8900 Randers
Tlf. 8911 2233
Fax 7227 7200

pol.sekr@krifa.dk
www.krifa.dk

Åbningstider:
mandag: 9-16.30
tirsdag-torsdag: 9-15
fredag: 9-14

Randers, den 31. oktober 2005
4400/459-6300/2002-2529
ERB

HMO

Hørings svar til Lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven j. nr.2005/5009-25

Kristelig Fagbevægelse har følgende bemærkninger til det fremsatte lovforslag. Som faglig organisation har vi hovedsagelig forholdt os til de områder der direkte har en arbejdsmarkedsrelation.

Lovforslagets indhold er et positivt tiltage for, at fremme tilknytningen til det danske arbejdsmarked. Vi er helt enig i lovens intentioner og formål.

Der er i § 14a stk. 1 anvendt udtrykket "relevant" uddannelse. I bemærkningerne til loven er der anført, at: "Udlændingen er ikke omfattet af uddannelsespligten, hvis udlændingen allerede har en erhvervskompetancegivende uddannelse."

Lovens tekst fastslår ikke klart, at der skal være tale om en "relevant" erhvervskompetancegivende uddannelse. Formålet med uddannelsespligten må være, at vedkommende kvalificerer sig til et arbejde på det danske arbejdsmarked. Selv om vedkommende har en uddannelse fra et andet land, vil det fortsat kunne være relevant i nogle tilfælde, at få uddannelsen målrettet danske forhold.

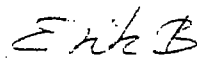
Som en generel betragtning mener vi det er vigtigt, når den nye Integrationskontrakt skal være gældende, at der vises respekt for de værdier vedkommende har. Aftalen kan jo ikke fratage den nye danske borger sin identitet som en borger med en anden kulturel og værdimæssig oprindelig. Og her mener vi der kan være et overordnet problem med en generel anvendelse af udtrykket "udlænding."

Integrationskontrakt bygger jo på, vedkommendes "aktivt medborgerskab i det danske samfund." Det kan være en modsigelse i, at der konsekvent anvendes udtrykket udlænding, når det handler om aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Venlig hilsen

Søren Fibiger Olesen
Landsformand

Erik Bertelsen
Politisk konsulent

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25

- 1 NOV. 2005 HMO

Antal bilag 0 Aktnr. 6

Kristelig Fagbevægelse er en fællesbenævnelse for:
Kristelig Fagforening og Kristelig A-kasse

- 7 NOV. 2005

Sagsnr. 50.10-05-619
Vores ref. MLK/kfr
Deres ref.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
Att.: Susanne S. Clausen

Den 4. november 2005

Kommentarer til forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration mv.)

LO har modtaget ovennævnte lovforslag i høring den 19. oktober 2005 og har følgende kommentarer:

LO er enige i, at vejen til en vellykket integration bedst nås via en styrket uddannelses- og arbejdsmarkedsrettet indsats. Derfor er intentionen, om at alle unge skal have en kompetencegivende uddannelse, også god.

Generelt savner forslaget fokus på opkvalificering, støtte og rådgivning til den enkelte. De økonomiske sanktioner i forslaget kan få store konsekvenser for de berørte familier ikke kun i økonomisk henseende men også i social og integrationsmæssig forstand. Derfor er det centralt at holde sig nedenstående for øje i udmøntningen af integrationsaftalen "En ny chance til alle".

- At ingen borgere stilles overfor krav, som den enkelte ikke har ressourcer og muligheder for at honorere.
- At et samspil mellem de forskellige økonomiske sanktionsmuligheder ikke bringer kontanthjælpsmodtagere og deres familier ud i en fattigdomssituation, der forringer deres muligheder for integration på arbejdsmarkedet.
- At retssikkerheden for den enkelte borger styrkes gennem information og vejledning samt en velfungerende klageadgang.
- At der tilvejebringes det nødvendige antal uddannelsespladser, så alle unge kan få en kompetencegivende uddannelse.
- At kommunerne opfylder deres forpligtigelser overfor kontanthjælpsmodtagerne bl.a. i form af kontaktførelse – herunder vejledning, opkvalificering og jobtræning.

Med henblik på at tilgodese disse hensyn kommenteres de enkelte dele af forslag til lov om ændring af integrationsloven nedenfor:

Forslag om uddannelsespligt for unge mellem 18 og 25 år

Kommunen skal pålægge ledige mellem 18 og 25 år under integrationsloven at foreslå en eller flere relevante uddannelser, som udlændingen skal søge om optagelse på (§ 16a).

Det er positivt, at der lægges op til, at der ved uddannelsesvalg tages udgangspunkt i udlændingens egne ønsker til uddannelse, og at reglerne alene gælder unge uden andre problemer end ledighed. Det bør tilføjes, at kommunen som udgangspunkt har pligt til at følge den unges ønske om uddannelse. Såfremt kommunen af en eller anden årsag afslår et ønske, bør den unge have ret til at fremkomme med nye forslag og prioriteringer til et uddannelsesvalg.

Mange indenfor målgruppen har begrænset viden om det danske uddannelsessystem og procedurer i forbindelse med optagelse på uddannelserne. Kommunen skal have en særlig forpligtelse i forhold til individuel vejledning og information af de unge om uddannelsessystemet, ligesom kommunen bør forpligtes til at hjælpe den unge med ansøgninger efter behov mv. De unges forældre bør medtænkes i rådgivningsindsatsen, da forældrene ofte har stor indflydelse på den unges valg af uddannelse. Det forudsættes, at kommunerne styrker samarbejdet med de relevante uddannelsesinstitutioner, som følge af indsatsen.

LO finder, at der er behov for en fastholdelsesindsats i forhold til de unge, der påbegynder et pålagt uddannelsesforløb, hvorfor kommunen skal forpligtes til at følge den unge systematisk i uddannelsesforløbet.

Kommunen skal bestemme, at introduktionsydelsen ophører, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle uden rimelig grund ikke efterkommer meddelte pålæg om at søge en uddannelse eller heraf afledte forpligtelser (§ 31, stk.5).

Det skal tilføjes, at kommunen har en forpligtelse til at sikre sig, at udlændingen forstår de stillede krav og indholdet af sanktionerne. Ligeledes skal der være en grænse for, hvor længe introduktionsydelsen kan ophøre pga. manglende udførelse af pålæg/afledte forpligtelser deraf.

Hvis en udlænding eller dennes ægtefælle er ophørt med en uddannelse, som pågældende var forpligtet til at påbegynde, og har udlændingen mulighed for at genoptage uddannelsen, er udlændingen ikke berettiget til at modtage introduktionsydelse (§ 25, stk. 10).

Det skal tilføjes, at kommunen har en forpligtelse til at sikre sig, at udlændingen forstår indholdet af sanktionen ved ophørelse af uddannelse. Såfremt en udlænding rammes af en økonomisk sanktion, skal der indføres en grænse for sanktionens varighed. Dertil skal det sikres, at udlændingen kender konsekvenserne af at have gæld til det offentlige i forhold til muligheden for at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Når en udlænding ansøger om introduktionsydelse, efter personen uden rimelig grund er ophørt en uddannelse, som den pågældende har været forpligtet til at påbegynde, har kommunen tre valgmuligheder 1) formidle et arbejde 2) pålægge udlændingen at søge job, 3) foretage opfølgning på udlændingens integrationskontrakt (§ 25 e).

Det skal være et krav til og ikke en valgmulighed for kommunen at følge op på integrationskontrakten. Samtidig skal kommunen forpligtes til sammen med udlændingen at afsøge muligheden for at genoptage den afbrudte uddannelse eller søge en ny uddannelse, således at en ung ikke fastlåses i et ufaglært job uden muligheder for at få en kompetencegivende uddannelse. LO foreslår, at der indføres en frist for kommunen på to uger fra den modtager ansøgning om introduktionsydelse til den følger op på integrationskontrakten.

Forslag om en 7-årig integrationskontrakt med erklæring

Det foreslås, at der indføres en 7-årig integrationskontrakt (eller varighed indtil opnået tidsubegrænset opholdstilladelse) med beskrivelse af udlændingens beskæftigelses- eller uddannelsesmål og fastlæggelse af aktiviteter, der skal sikre, at målene kan opfyldes. Det skal endvidere fremgå af kontrakten, hvilke sanktioner der efter lovgivningen gælder over for udlændinge, hvis udlændingen uden rimelig grund afviser at tage imod arbejde mv. Udlændingen skal samtidig underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund (§ 19, stk. 1-5).

Det er positivt, at perioden for den gensidige forpligtelse mellem udlænding og kommunen, forlænges fra i dag 3 år til 7 år. Hvad angår indholdet af kontrakten bør det fremgå tydeligt, hvilke rettigheder og pligter udlændingen har. Ligeledes skal det fremgå, hvordan mistede rettigheder generhverves. I kontrakten indføres iflg. forslaget, hvilke lovgivningsmæssige konsekvenser det har for den enkelte ved uden rimelig grund ikke at tage imod et arbejde eller at udeblive fra eller afvise en eller flere af de i introduktionsprogrammet aftalte eller fastsatte aktiviteter. Der bør lægges vægt på, at kommunen har pligt til at varsle en udlænding i god tid inden en eller flere sanktioner træder i kraft. I tilfælde af udeblivelse el. lign. bør kommunen have pligt til at indkalde til en individuel samtale med henblik på afklaring af udlændingens situation. Det bør fremgå klart, at det er kommunens pligt at sikre, at udlændingen har forstået indhold og konsekvenser af integrationskontrakten, herunder eksisterende klagemuligheder samt kommunens pligt til at bistå udlændingen i forberedelse og gennemførelse af en klagesag.

Med hensyn til erklæringen vurderer LO, at den alene har signalmæssig værdi i forhold til det danske samfund og i den offentlige debat i øvrigt. Erklæringen vil som den foreligger i forslaget i bedste fald ingen betydning have for integrationsindsatsen. I værste fald vil den være skadelig på grund af den meget negative retorik og mistænkeliggørelse af alle udlændinge i Danmark. LO foreslår, at erklæringen formuleres som en positivt formuleret skrivelse om demokratiske værdier i Danmark. Skrivelsen udleveres til udlændingen, som underskriver for modtagelsen.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen ved udløbet af en udlændings introduktionsperiode udarbejder en status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet. Status ligger til grund for Udlændingestyrelsens meddelelse om tidsubegrænset opholdstilladelse (§ 18a).

Da den foreslåede status vil få afgørende betydning for den enkeltes situation, bør der lægges vægt på kommunernes forpligtelser i forhold til udformning og inddragelse af udlændingen i udarbejdelsen af status. Status bør udformes ud fra gennemskuelige og

klare retningslinier, således, at der sikres en ensartet sagsbehandling af den enkelte udlænding. I kommentarer til bestemmelsen anføres, at introduktionsprogrammet anses for opfyldt, hvis udlændingen har deltaget i mindst 85 pct. af tilbudte forløb. Det fremgår ikke af bemærkningerne, om det er i forhold til antallet af forløb og/eller i forhold til hvor lang tid udlændingen har deltaget samlet i tilbudte forløb. Dette bør tydeliggøres. Det bør samtidig indføres, at kommunerne har en forpligtelse til ved en individuel samtale med udlændingen, at gennemgå indholdet af status.

Forslag om styrket sygeopfølgning

Kommunen har pligt til at vurdere, om der for en sygemeldt udlænding, der modtager eller har søgt om integrationsydelse, er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning mv. med henblik på at sikre, at udlændingen får den nødvendige hjælp til at opnå eller generhverve tilknytning til arbejdsmarkedet (§ 25d).

LO finder det positivt, at der er kommet fokus på fastholdelse af sygemeldte ledige udlændinge. Det er positivt, at kommunen har pligt til at foretage en vurdering for behov for afklaring og behandling samt at sikre, at udlændingen får den nødvendige hjælp til at opnå/generhverve tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Det er dog ikke beskrevet, hvilket grundlag kommunerne skal have, for at foretage vurderingen af behovet for en plan for sygdomsafklaring. Der savnes ligeledes en fastsættelse af, hvad en plan (for sygdomsafklaring og behandling) skal indeholde, og hvordan planen udføres.

Det er vigtigt, at kommunen har tilstrækkelig viden om den enkelte borger for at kunne vurdere behov for en plan, udarbejde planen og gennemføre sygdomsopfølgningen. LO anbefaler, at reglerne for visitation og opfølgning i sygedagpengesager (Lov nr. 396 af 1. juni 2005) overføres til integrationsloven. Hermed sikres en ensartet sagsbehandling af kommunens opgaver i forhold til sygemeldte.

Kommunen har pligt til at vurdere, om en udlænding, der har ansøgt om eller får introduktionsydelse, fortsat opfylder betingelserne for at modtage hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis udlændingen undlader at give meddelelse til kommunen om sygdom i tilfælde, hvor udlændingen er indkaldt til en sygdomsopfølgningssamtale eller andre aktiviteter som led i sygeopfølgningen, eller hvis udlændingen udebliver fra en sygeopfølgningssamtale eller andre aktiviteter som led i sygdomsopfølgningen (§ 25a stk.1, nr. 5 og 6).

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at sygemeldte, der udebliver eller undlader at melde om sygdom i forbindelse med aktiviteter som led i sygeopfølgningen, ifølge rådighedsvurderingen kan anses som, at de ikke står til rådighed i visse tilfælde, og derved ikke opfylder betingelserne for at modtage introduktionsydelse.

LO finder, at denne sanktionsbestemmelse er for unuanceret, og at det derfor bør præciseres, i hvilke tilfælde udlændingen kan få frataget sin ydelse.

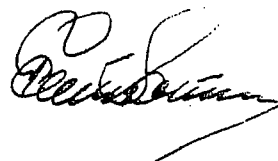
Det skal igen her tilføjes, at kommunen har en forpligtelse til at sikre sig, at udlændingen forstår de stillede krav og indholdet af sanktionerne. Ligeledes bør der være en grænse for, hvor længe introduktionsydelsen kan ophøre pga. sanktionen.

Der kan ikke ydes refusion af kommunens udgifter til ydelser for sygemeldte udlændinge, hvor kommunen ikke har foretaget en vurdering af behovet for udarbejdelse af en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning mv., udarbejdet en sådan plan eller foretaget opfølgning på en sådan plan (§ 45a).

LO støtter, at der indføres økonomiske incitamenter for kommunerne til at gennemføre vurderinger mv.

Afslutningsvis foreslår vi, at der i forslaget tilføjes en revisionsbestemmelse, således at Regeringen om 2 år forpligtes til at revidere forslaget på integrationsindsatsen, herunder hvor mange borgere, der har været ramt af sanktioner, antallet af unge, der er påbegyndt kompetencegivende uddannelse under forslaget, frafald mv. Derudover bør kommunerne have en løbende underretningsforpligtelse i forhold til de lokale beskæftigelsesråd.

P.D.V.

Rådet for Etniske Minoriteter

Integrationsministeriet

E-mail: li@inm.dk

Dato: 4. november 2005
Kontor: Sekretariatet
J.nr.: 2005/5020-185
Sagsbeh.: PSK
Fil-navn: REM/Høringer/INM_
En ny chance til alle

Høring over forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

Rådet for Etniske Minoriteter takker for lejligheden til at fremkomme med bemærkninger til forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændige, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere mv.)

Rådet for Etniske Minoriteter finder det positivt, at der indledningsvis i bemærkningerne til lovforslaget bemærkes, at den enkelte udlænding skal mødes med samme forventninger og krav, som andre borgere i Danmark mødes med, og at udlændinge og efterkommere skal have de samme reelle muligheder som alle andre.

Rådet for Etniske Minoriteter mener, at lovforslaget indeholder flere positive aspekter, eksempelvis at kommunen forpligtes til at tilbyde den enkelte udlænding beskæftigelses- og uddannelsestilbud.

Rådet mener dog, at de positive aspekter i lovforslaget overskygges af en mere generel negativ tilgang, nemlig den at etniske minoriteter ikke vil integreres i samfundet, og at de udnytter systemet. Dette finder rådet beklageligt. Den negative tilgang fremmer efter rådets opfattelse ikke integrationen i Danmark.

Uddannelsespligt for unge under 25 år:

Rådet for Etniske Minoriteter vil gerne henlede opmærksomheden på, at når alle unge under 25 år, som ikke har problemer ud over ledighed, forpligtes til at tage en uddannelse, er det yderst vigtigt, at man samtidig sørger for, at uddannelsessystemet formår at inkludere etniske minoriteter. Det er vig-

Sekretariatet for Rådet for Etniske Minoriteter

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

Telefon +45 3392 2790

Telefax +45 3311 1239

E-mail: rem@inm.dk

www.rem.dk

tigt, at der ikke forekommer barrierer, som bevirker, at etniske minoriteter har vanskeligere ved at gennemføre en uddannelse, og at de dermed fastholdes i en bestemt socialgruppe. Hvis uddannelses-systemet tager højde for dette, forudsætter rådet, at flere unge med etniske minoritetsbaggrund fremover vil gennemføre en uddannelse, og at dette ikke behøver at være under tvang.

Rådet ønsker endvidere, at det tydeligere fremgår af loven, at kommunerne gøres forpligtede til at hjælpe de unge med at vælge en passende uddannelse, og at de forpligtes til at hjælpe de unge med at komme i kontakt med den konkrete uddannelsesinstitution.

Integrationskontrakt:

Rådet for Etniske Minoriteter vil gerne tilkendegive, at rådet ikke finder tanken om indgåelse af en integrationskontrakt motiverende for at tage del i samfundet. Rådet mener, at det er en selvfølge, at alle, der kommer til landet, skal overholde de gældende regler i samfundet mv. Endvidere mener rådet, at der ved indgåelse af kontrakter ikke er tale om, at udlændinge mødes med samme forventninger og krav, som andre borgere i Danmark mødes med.

Rådet for Etniske Minoriteter mener, at kontrakterklæringen er skrevet i en ekskluderende tone, som har en negativ effekt på integrationen. For meget pisk i form af kontrol og mistillid og for få gulerødder virker ikke motiverende og kan direkte modarbejde integrationen af etniske minoriteter i det danske samfund. Rådet for Etniske Minoriteter vil derfor anbefale, at regeringen i stedet sender et positivt og inkluderende signal gennem lovgivningen. Det vil skabe mere accept af og respekt for etniske minoriteter som ligeværdige medborgere i samfundet, hvilket igen vil have en positiv effekt på integrationsindsatsen.

Endvidere vil rådet gerne påpege, at personer, som lige er ankommet til landet, ofte er meget ydmyge og derfor vil underskrive kontrakten. Efter en tid vil de kunne læse i medierne, at der foregår en del kriminalitet, både blandt etniske danskere og etniske minoriteter, og på den baggrund mister de respekten for erklæringen.

Rådet finder det endvidere problematisk, at erklæringen bygger på værdier og normer, der tager afsæt i kulturelle forhold, som kan ændre sig over tid. Det påkræves altså, at udlændinge underskriver en kontrakt, som bygger på værdier og normer, som dels kan diskuteres, og som det dels kan tænkes, at ikke alle etniske danskere er enige i.

Rådet for Etniske Minoriteter ønsker endvidere at påpege det problematiske i, at det kan få ydelsesmæssige konsekvenser, hvis den pågældende udlænding ikke samarbejder og deltager i de tilbud, som kommunen anviser til den pågældende. Rådet vil gerne fremhæve, at udlændinge på starthjælp i for-

vejen modtager en meget lav ydelse. Rådet frygter, at økonomiske sanktioner kan føre til alvorlige konsekvenser, såsom voksende had til samfundet, kriminalitet og segregation i samfundet.

Såfremt regeringen og aftalepartierne vil holde fast i integrationskontrakten, herunder kontrakterklæringen, anbefaler rådet:

- At de enkelte krav i kontrakterklæringen udspecificeres yderligere, idet der ses flere eksempler på muligheder for fortolkning. Rådet finder det vigtigt, at alle punkter i erklæringen fremstår i et klart og utvetydigt sprog, således at der ikke åbnes op for fortolkning af de enkelte punkter.
- At kontrakterklæringen genovervejes, således at den skrives i en mere positiv tone, som ikke virker ekskluderende og nedvurderende.
- At kontrakterklæringen udelukkende indeholder punkter vedrørende oplysninger i forhold til lovgivning og ikke, som det ses nu, punkter, der bygger på kulturelle værdier og normer, som kan fortolkes.
- At alle udlændinge ved indgåelse af integrationskontrakten informeres om, hvad der lægges vægt på, når det senere vurderes, om den enkelte udlænding har levet op til de aftalte punkter i kontrakten. Herunder betydning i forhold til opnåelse af dansk indfødsret eller permanent opholdstilladelse.
- At klagemuligheder tilbydes, og at der informeres om disse. Såfremt en udlænding finder en afgørelse om overtrædelse af den underskrevne integrationskontrakt urimelig, bør der være mulighed for at klage over afgørelsen.
- At de enkelte kommuner uddannes på betryggende vis, således at de enkelte kommuner rustes til at varetage opgaven om indgåelse af kontrakter. Rådet mener, at det er vigtigt, at personalet er rustet til at rådgive, herunder at de har en bred viden om, hvilke uddannelses- og beskæftigelsestilbud, der findes.
- At der foretages en fuldstændig ensartet sagsbehandling af alle udlændinge, som skal indgå en integrationskontrakt. Dette er især vigtigt, idet det fremgår, at overholdelse af kontrakten samt kontrakterklæringen kan få betydning for opnåelse af dansk indfødsret.
- At der er mulighed for at klage og få sin sag gennemgået af en anden end den involverede ansvarlige myndighed, hvis kommunalbestyrelsen ved uenighed om udformningen af integrationskontrakten fastlægger aktiviteter og tilbud til udlændingen, som udlændingen ikke er enig i.

Rådet for Etniske Minoriteter finder det endvidere problematisk, at der i § 51 b lægges op til, at kommunen og staten kan videregive relevante oplysninger om navn, personlige data, opholdsgrundlag og kopi af integrationskontrakten mv. uden udlændingens samtykke. Rådet vil gerne henstille til, at dette ændres således, at oplysninger videregives med udlændingens samtykke. Det er rådets opfattelse, at alle oplysninger kun bør videregives med samtykke.

Særlig indsats over for personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp:

Rådet for Etniske Minoriteter vil gerne tilkendegive, at rådet finder det positivt, at kommunerne ved en vedtagelse af lovforslaget forpligtes til at foretage en sagsgennemgang og bistå med at finde beskæftigelse eller give uddannelses tilbud, hvis en person ikke har modtaget tilbud inden for de seneste 12 måneder.

Rådet vil dog gerne fremhæve, at det i lovgivningen tydeligere bør fremgå, at de aktiveringstilbud som tilbydes, altid bør have et erhvervsrettet sigte, og at de baseres på et praktikforløb. Rådet vil foreslå, at der stilles krav til kommunen om, at en udlændings sag efter to aktiveringstilbud gennemgås nøje, og at det vurderes, om der kan tilbydes et ordinært job inden for samme eller lignende område, som aktiveringen har været gennemført.

Rådet for Etniske Minoriteter vil endvidere påpege, at mange udlændinge allerede har en kompetencegivende uddannelse, ud fra hvilken de kan søge arbejde. Problemet er i mange tilfælde, at Danmark ikke har indgået en uddannelsesoverenskomst med de lande, som udlændingene kommer fra, således at udlændingenes uddannelse kan anvendes i Danmark. Danmark bør være endnu bedre til at overføre den enkeltes uddannelse til danske forhold, således at de, som allerede har taget en uddannelse, ikke skal tage samme uddannelse i Danmark eller anden længerevarende supplerende uddannelse.

Rådet ønsker endvidere at påpege, at flere udlændinge, som har en relevant uddannelse, stadig har svært ved at finde arbejde. Rådet mener, at der ved de forslåede stramninger over for udlændinge ikke nødvendigvis kommer flere i arbejde. Problemet er ikke udelukkende, at udlændinge ikke vil arbejde. Problemet er i højere grad, at arbejdsmarkedet ikke formår at inkludere etniske minoriteter. Rådet har kendskab til flere med etnisk minoritetsbaggrund, som gerne vil arbejde, men som ikke kan få et job.

Rådet for Etniske Minoriteter vil gerne opponere imod, at ægtepar vurderes samlet og ikke som individuelle personer. Forslaget bevirker, at der kan skabes splid blandt ægtefæller, såfremt den ene ikke opfylder betingelser angivet i loven. Den enkelte vil ikke længere blot være ansvarlig for sig selv, men ægtefællen vil ligeledes blive påvirket af sin ægtefælles situation.

Rådet for Etniske Minoriteter ønsker endvidere at bemærke, at kravet om min. 300 timers arbejde er urimeligt i forhold til, at rådet har kendskab til flere, som gerne vil arbejde, men som ikke har mulighed for at få et.

Med venlig hilsen

Formand Sükürü Ertoşun

- 2 NOV. 2005

RÅDET for FRIVILLIGT SOCIALT ARBEJDE

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Att. Susanne Sehested Clau-
sen
Holbergsgade 6
1057 København K.

Nytorv 19, 3. sal
1450 København K
Telefon: 33 93 52 93
info@frivilligraadet.dk
www.frivilligraadet.dk

Inn. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25

- 2 NOV. 2005 AMO

Antal bilag Aktnr. 10

København d. 1. november 2005

Vedrørende høring om lov om ændring af lov om integration og udlændingeloven, j.nr. 2005/5009-25

Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde har d. 19. oktober 2005 modtaget forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven til høring. Rådet forholder sig i sit svar udelukkende til de forhold, der kan have direkte konsekvens for det frivillige sociale arbejde.

Rådet vil indledningsvist bemærke, at forslagene overordnet set kan siges at være i modstrid med de grundlæggende principper for frivilligt socialt arbejde. Det frivillige sociale arbejde bygger på principper om, at man skal møde mennesker med respekt og værdighed. Der ligger samtidig en gensidighed i mødet til grund for arbejdet. Disse principper synes ikke at kunne genfindes i grundlaget for de stillede forslag. Rådet finder dette problematisk, da det kan medføre en modstilling imellem civilsamfundet og statsmagten, en modstilling der særligt bliver problematisk, da f.eks. et aktivt medborgerskab ofte også forbindes med frivilligt socialt arbejde.

Rådet har desuden en række konkrete bemærkninger bl.a. vedrørende retssikkerhedsmæssige konsekvenser.

§ 19, stk. 7

Der stilles forslag om, at kommunalbestyrelsen, hvis der ikke opnås enighed om indholdet af integrationskontrakten, alene fastsætter indholdet af kontrakten. Rådet finder, at miljøer i frivillige sociale organisationer er gode til at understøtte integrationen. Der kan her både være tale om tilfælde, hvor deltagelse som frivillig skrives ind i en kontrakt, og der kan være tale om situationer, hvor man som led i kontrakten kommer i f.eks. virksomhedspraktik i en frivillig organisation. Der er allerede i dag mange eksempler på, at frivillige sociale organisationer på denne måde er en del af den beskæftigelsesmæssige integrationsindsats.

I situationer, hvor der ikke er enighed om indholdet i kontrakten, og hvor kommunalbestyrelsen således alene har fastsat indholdet, vil det dog være forventeligt, at frivillige sociale organisationer, som ellers med fordel kan udgøre en aktiv del af integrationsindsatsen, vil værges sig ved at indgå som en del af kontraktforløbene. Det kan ligeledes hertil bemærkes, at en sådan praksis vil gøre det svært at nå de mål, der

blev sat i integrationsministeriets handlingsplan for kvoteflygtninge og frivilligt arbejde. Rådet finder det derfor problematisk, at der gives mulighed for, at kommunalbestyrelsen alene fastlægger kontraktens indhold.

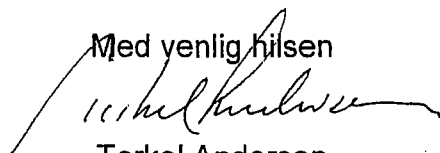
Vedr. § 25

Der stilles forslag om udarbejdelse af en plan for sygdomsafklaring, herunder en mulighed for at trække 1/3 af kontanthjælpen, hvis den pågældende eller dennes ægtefælle ikke deltager aktivt i sygdomsopfølgningen. Dette giver anledning til en overvejelse i den frivillige sociale sektor om at opprioritere bisidderindsatsen, da en bisidder i denne sammenhæng vil kunne bidrage til at sikre den enkeltes retssikkerhed. Der kan i modsat fald være bekymring om, hvorvidt den enkelte kan komme i en situation, hvor forsørgelsesgrundlaget mindskes uden, at man ser sig i stand til selv at ændre på dette forhold.

§ 51

En bekymring vedrørende retssikkerheden kan ligeledes rejses i forbindelse med muligheden for at videregive oplysninger om f.eks. tortur uden den enkeltes samtykke. Dette er meget personfølsomme oplysninger, og ofte diagnosticeres og erkendes PTSD og hertil relaterede lidelser først efter en årrække. At videregive sådanne oplysninger uden samtykke synes at stå i klar modstrid med en forvaltningspraksis om at møde den enkelte med værdighed.

Med venlig hilsen

Terkel Andersen
formand

Høringssvar om:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

Vi har i Brancheforeningen modtaget Integrationskontorets lovforslag og har med stor interesse læst materialet igennem.

Vi hilser det nye landsdækkende initiativ "en ny chance for alle" velkommen, og er meget enige i budskaberne om, at det er nødvendigt, at der skal gøres en ekstra aktiv indsats for at forbedre integrationen af de personer, som i en længere periode har stået uden for arbejdsmarkedet.

Netop målgruppen af personer med anden etniske baggrund udgør i dag en stor arbejdskraftreserve, og såfremt vi fortsat skal bevare og udvikle det velfærdssamfund, som vi kender i dag, er det nødvendigt at også denne målgruppe finder beskæftigelse.

Brancheforeningen bakker op omkring holdningerne om, at der netop overfor denne målgruppe skal ydes en målrettet, individuel og fleksibel indsats, hvis integrationen skal lykkes. Og det vil stille store krav til alle "interessenter".

Vi har følgende kommentarer til lovtæksten:

§ 1, pkt. 2, § 16a, stk. 2

Det er vores erfaring, at en solid kompetenceafklaring er selve fundamentet for en holdbar indtræden eller genindtræden på arbejdsmarkedet – også i de tilfælde hvor første skridt på vejen til arbejdsmarkedet er valg af uddannelse. Kompetenceafklaringen bør som minimum omhandle en afklaring af generelle, faglige og personlige kompetencer, herunder selvfølgelig sproglige kompetencer. Det er værd at investere i en kompetenceafklaring i begyndelsen af et forløb med en person, da kommunen således har langt bedre forudsætninger for at iværksætte den mest jobeffektive indsats/anbefalinger.

§ 1, pkt. 18, § 25 e, stk. 1-3

Det anbefales endvidere, at Kommunalbestyrelsen, udover formidling til ordinære job og pålæg om søgning af særligt angivne job, formidler udlændingen til "virksomhedsintegrerede forløb".

Det er vores erfaring, at forløb der indeholder en konkret tilknytning til en arbejdsplads generelt giver god jobeffekt. Som supplement til almindelig jobsøgning/jobformidling (§1, pkt. 18, § 25 e, stk. 1-2) kan disse virksomhedsintegrerede forløb være en nødvendig løftestang for udlændige, der selv har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Virksomhedsintegrerede forløb kan være målrettede aktiveringsforløb med "jobgaranti"

Det er glædeligt, at nærværende lovforslag skal ses i sammenhæng med de lovforslag, som samtidig er blevet fremsat af Beskæftigelsesministeriet – for Brancheforeningen ser meget frem til at kunne bidrage med konkrete løsninger, som netop bakker op omkring integrationen af denne målgruppe.

Vi ser derfor frem til at skulle arbejde endnu tættere sammen med både AF og kommunerne omkring dette arbejde.

Vi glæder os til at følge den videre proces. Skulle Integrationskontoret have spørgsmål til ovenstående punkter, er I meget velkomne til at kontakte mig.

Med venlig hilsen
Jobrådgivernes Brancheforening

Allan Gross-Nielsen
Formand
Tlf. 21 70 33 31
formanden@jobraadgiverne.dk

FLYGTNINGENÆVNET

Integrationskontoret

Dato: 4. november 2005
J. nr.: 2005/7000-14
Sagsbeh.: lrh

Idet der henvises til e-mail af 19. oktober 2005, skal Flygtningenævnet hermed meddele, at nævnet ikke har bemærkninger til det fremsendte forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven.

Der henvises til j.nr. 2005/5009-25.

P. N. V.

Lise Riddersholm Husted

Aneta Popovic

Fra: jan@kaf.dk
Sendt: 1. november 2005 13:25
Til: Kontoret for Integrationspolitik
Emne: Høringssvar J.nr. 2005/5009-25

Kristelig Arbejdsgiverforening har gennemgået det fremsendte materiale og har ingen kommentarer til lovforslaget.

Venlig hilsen

Jan Muff

Kristelig Arbejdsgiverforening
Kristrupvej 37, 8900 Randers
tlf. 86 43 80 22 - fax 86 43 92 24
<http://www.kaf.dk>
<mailto:jan@kaf.dk>

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25

- 1 NOV. 2005 HMO

Antal bilag 0 Aktnr. 9

Indgået i
Integrationsafdelingen

- 8 NOV. 2005. Int. af 2005 J.nr. 5009-25
HMO

- 8 NOV. 2005

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Antal bilag

Aktnr. 38

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

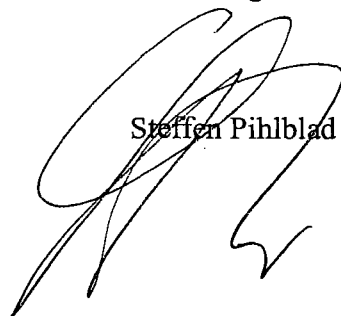
DATO: 03-11-2005
J.NR.: 04-013602-05-2083
REF.: mbl

**Høring over forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven
(integrationskontrakter m.v.)**

Ved brev af 19. oktober 2005 har Integrationsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte lovforslag (j.nr. 2005/5009-25).

Forslaget giver ikke Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

Aneta Popovic

- 3 NOV. 2005
Inm. Int. afid. 2005 J.nr. 5009-25

Fra: Henriette Næss-Schmidt [hns@ast.dk]

- 4 NOV. 2005 ^{mmo}

Sendt: 3. november 2005 11:56

Til: Kontoret for Integrationspolitik

Antal bilag Aktnr. 16

Cc: Karen Sejersdal Christensen; 03kontor

Emne: forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

Integrationsministeriet

Jnr. 2005/5009-25

AMU

Vedrørende forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

- 2 NOV. 2005

Aneta Popovic

Fra: Hanne Marcussen [hanne.marcussen@lo.fof.dk]

→ HMO

Sendt: 2. november 2005 09:11

Til: Kontoret for Integrationspolitik

Emne: 2005/5009-25 - Lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

2005/5009-25 - Lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven

Folkeligt Oplysnings Forbund – FOF – takker for muligheden for at afgive høringssvar. FOF har dog ikke bemærkninger til lovforslaget.

Mange hilsner
FOF's landsorganisation
Hanne Marcussen
Juridisk konsulent
Tlf. 3318 1187

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25

- 2 NOV. 2005 HMO

Antal bilag 0 Aktr. 11

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den **28 OKT. 2005**
J.nr. 40A-ØL-55-05

Indgået i
Integrationsafdelingen

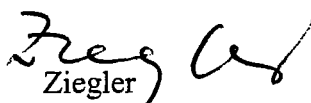
31 OKT. 2005

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Integrationsministeriet har ved e-mail af 26. oktober 2005 (j.nr. 2005/5009-25) anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.).

Jeg skal i den anledning udtale, at landsretten ikke finder at burde udtale sig om lovforslaget.

Med venlig hilsen

Ziegler

Nanna Blach

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25

- 1 NOV. 2005 HMO

Antal bilag 0 Aktnr. 8

Vestre Landsret
Præsidenten

Indgået i
Integrationsafdelingen

- 3 NOV. 2005

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25
HMO

- 4 NOV. 2005

Antal bilag Aktnr. 15

J.nr. 40A-VL-48-05
Den 01/11-2005

HMC

I et brev af 19. oktober 2005 (Journalnummer 2005/5009-25) har Integrationsministeriet anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.)

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder at burde udtale sig om forslaget.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Københavns Politi
Politidirektøren
Politigården, 1567 København V
Tlf. Indvalg 33910910 / 2015 - Fax 33430058

Journalnr.: 0100-10162-00106-05
Dato: - 4 NOV. 2005
Sagsbehandler: JHJ

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Indgået i
Integrationsafdelingen
- 8 NOV. 2005

Ved email af 19. oktober 2005 har Integrationsministeriet, j.nr. 2005/5009-25, anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til ændring af integrationsloven og udlændingeloven.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Københavns Politi ikke har bemærkninger til det fremsendte forslag, der ikke ses at berøre politiet.

Med venlig hilsen

Hanne Bech Hansen

politidirektør

- 4 NOV. 2005

RIGSADVOKATEN

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration

Holbergsgade 6
1057 København K

DATO 2. november 2005

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25
HMO

JOURNAL NR.

RA-2005-8000-0039

- 4 NOV. 2005

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

Antal bilag

Aktnr. 21

SAGSBEHANDLER: ERN

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

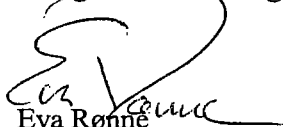
TELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Ved skrivelse af 19. oktober 2005 har Integrationsministeriet fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.) med anmodning om at modtage eventuelle bemærkninger hertil.

I den anledning skal jeg meddele, at lovudkastet ikke giver mig anledning til bemærkninger.

Der henvises til j.nr. 2005/5009-25.

På rigsadvokatens vegne

Eva Rønne

28 OKT. 2005

⇒ I-afd

Indgået i
Integrationsafdelingen

31 OKT. 2005

Den 25. oktober 2005

J.nr.: 2005-5141-122 / HGV 77

UDLÆNDINGEAFDELINGEN

Anker Heegaards Gade 5
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 3343 0039

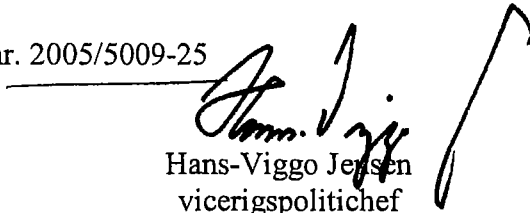
E-mail: udl.afd@politi.dk
Web: www.politi.dk

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Integrationskontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

Ved en e-mail af 19. oktober 2005 har Integrationsministeriet anmodet om Rigspolitiets eventuelle bemærkninger til et forslag til Lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.)

I den anledning kan det oplyses, at Rigspolitiet ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Der henvises til j.nr. 2005/5009-25

Hans-Viggo Jensen
vicerigspolitichef

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25

- 1 NOV. 2005 HMD

Antal bilag 0 Ak.nr. 4

FORENINGEN AF POLITIMESTRE
I
DANMARK

Integrationsafdelingen

- 1 NOV. 2005

MODTAGET

28 OKT. 2005

Politimesterforeningen

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Politimester Karsten Petersen
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby
Tlf. 36 47 88 88 lokal 6600
Fax 33 43 00 49
E-mail: kpe001@politi.dk

Dato : 26. oktober 2005

Jr.nr. :

Ref. : KP / lfo

Høring over forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (integrationskontrakter, aktivt medborgerskab mv.)

Med henvisning til Ministeriets skrivelse af 19. oktober 2005 (journalnr. 2005/5009-25) kan oplyses, at Politimesterforeningen ikke har bemærkninger til nævnte lovforslag.

På formandens vegne

Med venlig hilsen

Karsten Petersen
politimester

Inm. Int. afd. 2005 J.nr. 5009-25

- 1 NOV. 2005 HMO

Antal bilag 0 Aktnr. 5

→ HMO

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
Fax 58 36 09 98

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K.

Inddækket i
Integrationsafdelingen

- 9 NOV. 2005

Inm. int. afd. 2005 J.nr. 5009-25
HMO

10 NOV. 2005

Antal bilag

Aktnr. 39

8. november 2005

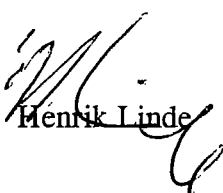
J.nr. 119/2005

Deres j.nr. 2005/5009-25

I et brev af 19. oktober 2005 har Integrationsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktiv medborgerskab, skærpede betingelser for tidsbegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygdomsramte introduktionsydelsesmodtagere m.v.).

Foreningen finder ikke at burde udtale sig om forslaget.

Med venlig hilsen

Henrik Linde